

CHUMASH BEMIDBAR
The Book of Numbers

Parshat Pinchas

A free excerpt from the Kehot Publication Society's Chumash Bemidbar/Book of Numbers with commentary based on the works of the Lubavitcher Rebbe, produced by Chabad of California.

The full volume is available for purchase at www.kehot.com.

For personal use only. All rights reserved. The right to reproduce this book or portions thereof, in any form, requires permission in writing from Chabad of California, Inc.

With an Interpolated English Translation and Commentary Based on the Works of

The Lubavitcher Rebbe

THE TORAH - CHUMASH BEMIDBAR

WITH AN INTERPOLATED ENGLISH TRANSLATION AND COMMENTARY BASED ON THE WORKS OF THE LUBAVITCHER REBBE

> Copyright © 2006-2009 by Chabad of California

Second, revised printing 2009

A project of **Chabad of California**

741 Gayley Avenue, Los Angeles, CA 90024 310-208-7511 / Fax 310-208-5811

Published by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway, Brooklyn, New York 11213 718-774-4000 / Fax 718-774-2718 editor@kehot.com

Order Department:

291 Kingston Avenue, Brooklyn, New York 11213 718-778-0226 / Fax 718-778-4148 www.kehot.com

All rights reserved, including the right to reproduce this book or portions thereof, in any form, without permission, in writing, from Chabad of California, Inc.

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

ISBN: 978-0-8266-0193-3 ISBN: 978-0-8266-0195-2 (set)

Published in the United States of America

הומש למדלר הומש למדלר הומש למדלר הומש למדלר

With an Interpolated English Translation and Commentary Based on the Works of The Lubavitcher Rebbe Rabbi Menachem M. Schneerson זצוקללה"ה נבנ"מ זי"ע

CHUMASH BEMIDBAR

The Book of Numbers

Parshat Pinchas

Kehot Publication Society
770 Eastern Parkway, Brooklyn NY 11213
5769/2009

09

GENESIS

Bereishit
Noach
Lech Lecha
Vayeira
Chayei Sarah
Toldot
Vayeitzei
Vayishlach
Vayeishev
Mikeitz
Vayigash
Vayechi

EXODUS

Shemot Vaeira Bo Beshalach Yitro Mishpatim Terumah Tetzaveh Tisa Vayakheil Pekudei

LEVITICUS

Vayikra Tzav Shemini Tazria Metzora Acharei Mot Kedoshim Emor Behar Bechukotai

NUMBERS

Bemidbar Naso Beha'alotecha Shelach Korach Chukat Balak

Pinchas (41) פינחס

Matot Masei

DEUTERONOMY

Devarim
Va'etchanan
Eikev
Re'eh
Shoftim
Teitzei
Tavo
Netzavim
Vayeilech
Ha'azinu
Vezot Habrachah

Overview

arashat Pinchas opens with the continuation of the story of Pinchas, which began at the end of the preceding parashah, Balak. As we pointed out previously, the story of Pinchas is itself part of the larger story of the Jewish people's encounter with the Midianite-Moabite alliance on the eve of their entry into the Land of Israel. After describing Pinchas' reward for arresting both the sudden moral decline of the Jewish people and the Divine plague that resulted from it, the Torah proceeds to describe the census occasioned by the decimation wrought by the plague. This census serves as a prologue to the subsequent discussion of issues pertinent to the conquest of the Promised Land, for the land is to be divided up according to the results of the census. After the census, the Torah discusses:

- the laws of inheritance,
- the passage of leadership from Moses to Joshua, and
- the daily offerings and additional festive offerings offered in the Temple.

All three of these topics are aspects of the people's preparation for entering the Promised Land. The laws of inheritance hinge mainly on land estates, the passage of leadership is necessary to ensure that the people will conduct their conquest of the land with the proper spiritual guidance, and, as we will see, the purpose of the daily and festive offerings is to keep the people mindful of God's presence in the world even while they are involved in the mundane tasks of life they will have to engage in when they settle in their land.

Now, we know that a *parashah*'s name applies to its entire content, not just its opening. The question, then, is: what do the preparations for entering the Promised Land—the census, the laws of inheritance, the passage of leadership, and the daily and festive offerings—have to do with Pinchas?

Furthermore, why is the story of Pinchas split between the end of the preceding *parashah* and the beginning of this one? It would seemingly have been more logical to finish off the story (which only takes a few verses, after all) at the end of *parashat Balak* and begin the next *parashah* with the census. True, the census was necessitated by the events of the Pinchas story, but it looks forward toward the eventual conquest of the Holy Land and thus goes together with the subsequent subject matter.

To understand this, let us recall that in the preceding *parashah*, the Torah describes the story of Balak in detail because there are lessons in it that are essential for the Jews to learn

before they enter the Land of Israel. (Specifically, these were the messianic prophecies and the idea that the messianic imperative must be applied to even the lowest aspects of reality.) Similarly, the Torah describes the second act of the drama of Moab-Midian, the story of Pinchas, to convey a lesson that is essential for the Jews to learn before they enter the Land of Israel—and for us to learn in order to enter our personal, small-scale "promised lands," as well as to hasten the final entry into the Promised Land with the advent of the Messiah.

What is this lesson?

Ironically, and perhaps disturbingly at first, it is that our devotion to God must not be limited by the Torah.

When Pinchas slew Zimri and Cozbi, he consulted first with Moses. Moses told him that while the Torah *allows* someone overcome by zealousness to slay someone in the act of relations with a non-Jewish woman, this is "a law that is not taught," i.e., no one can be *instructed* to do this. In fact, the sages disapprove of such an act. Furthermore, the offender is allowed to kill the zealot in self-defense. In other words, by slaying Zimri, Pinchas was doing something not required of him by the Torah, disapproved of by the sages—and was also risking his own life.

Yet, by acting out of zeal and ignoring the voice of caution, Pinchas put an end to the sinful behavior of the Jewish people, stayed the plague that was decimating them, and earned the priesthood for himself and his progeny. Clearly, he was vindicated.

To fully understand the implications of this, we need to take a closer look at the three-way relationship between, God, the Torah, and the Jewish people.

The Torah, we know, is God's instruction book for the world at large and the Jewish people in particular. It teaches us how to relate to the world and accomplish our purpose here.

The Torah conveys these lessons to us via our intellect. We read the Torah, understand what it says, and follow it. If we do not understand parts of it, we continue to study and seek instruction from its teachers until we do understand it. Yet there is certainly more to our relationship with God than what we can filter through our intellect. As we have noted previously, there is a spiritual dimension to the relationship between God and Israel, as transmitted through the Torah, that transcends, bypasses, and is altogether beyond the realm of intellect. The inner core of the Jew is bound supra-rationally to God, and if the implications of this bond do not always seem rational, this need not surprise or faze us.

In other words, the Torah speaks to our intellect, but at the same time, it opens windows to the supra-intellectual dimension of our relationship with God. Its demands on us are outwardly rational but subliminally supra-rational.

Ostensibly, the Torah demands that we sacrifice our lives only in certain cases. If someone threatens to kill us unless we commit adultery, idolatry, or murder, we are required to give up our lives rather than transgress these sins. In addition, if the ruling regime has declared an all-out war on the Torah and has forbidden its practices, we are required to risk our lives for any aspect of its observance. In all other cases, however, we are not required to sacrifice our lives, and must in fact transgress the Torah's laws in order to stay alive. When the Torah demands that we sacrifice our lives, is because in these cases it makes sense: self-sacrifice is, in these cases, rational.

^{1.} Sanhedrin 81b; Shulchan Aruch, Choshen Mishpat 425:4.

^{2.} Sanhedrin 82a. Once the offender has disengaged from the woman, he cannot be tried by an earthly court, and his punishment is left to the heavenly court. Therefore, anyone who kills him at that point is himself liable to the death penalty.

^{3.} Y. Sanhedrin 9:7.

^{4.} This is why the rabbinic authorities cannot order the zealot to kill the sinner, for doing so would endanger his own life when he is not required to. At most, they can acknowledge the fact that he is *allowed* to kill him (and risk his own life thereby).

OVERVIEW OF PINCHAS

Therefore, as long as the Jew is functioning on a rational level, he will sacrifice his life only in these circumstances. In all other cases, he knows the Torah prefers that he transgress its laws rather than lay down his life, and therefore, this is what he will do.

When, however, a Jew feels so strongly connected to God that reason and rationales no longer impress him, when his consciousness has been overtaken by his essential, intrinsic, supra-rational identification with God, he will not care whether the Torah requires him to sacrifice his life in any particular instance. His only concern will be for God: he functions solely on the adrenaline of his passion for God's causes; even his own life is of no consequence. If, in such a situation, the individual feels that God's agenda in the world is somehow threatened, there is no question as to what he will do. This intensity of Godconsciousness puts a person into constant readiness for self-sacrifice.

The goal of life is to make this world (and ourselves) into a home for God, with God's reality suffusing every corner of consciousness. Thus, this readiness for self-sacrifice foreshadows the intensity of Divine consciousness that will characterize the messianic future. More than that: self-sacrifice is what will *bring about* the messianic future, for in order to achieve the heightened Divine consciousness that is the goal of creation, we must break out of restrictive rationality and open ourselves up to the world of Divine union that exists beyond the realm of reason.

This, then, is why the lesson of Pinchas was so crucial to the Jewish people as they were about to enter the Land of Israel. This is the first time that the Torah has indicated that it is necessary to go beyond its dictates. Having heard about the messianic prophecies of Balaam and set their sights on the true purpose of their imminent conquest, the Jewish people must now realize that this goal can be attained only if they unsheathe their true, inner identification with God and His objectives and not limit themselves to the letter of the law.

The same applies to each of us in our own personal lives. Whenever we are about to reach a goal we have been striving for, we must first silence the inner voices of negativism and opposition. But in addition, we must be aware that now is not the time for setting limits to our dedication. The test of our devotion to our ideals is our willingness to give our all for what we believe in.

Again, the same applies to us all nowadays, as we stand on the threshold of the final Redemption and entry into the Land of Israel. What is required of us now is readiness to put everything else aside and marshal the best and greatest of what we have in order to see history through to its messianic destiny.

And just as with Pinchas, God will assist those who exhibit self-sacrifice in the face of adversity; He will bless their efforts with success. History has shown that those who do not bow to the threats of Judaism's enemies ultimately prevail. This is why the story of Pinchas is split between *parashat Balak* and *parashat Pinchas*, leaving his self-sacrifice in the previous *parashah* and focusing now on its reward: to teach us that self-sacrifice succeeds and will carry us through to the ultimate Redemption.⁵

^{5.} Likutei Sichot, vol. 18, pp. 319 ff.

> INNER DIMENSIONS ◆

terminology, Kabbalistic selfsacrifice expresses the yechidah ("single one"), the highest of the five levels of the soul. Yechidah is the interface between the soul and God, in which the individual is aware of himself only as a "part of God"-paradoxically both conscious of himself (as a part of God) and not (i.e., totally dissolved in God's reality). The four lower levels of the soul—nefesh, ruach, neshamah, and chayah-express themselves through the soul's "powers" or faculties: action, emotion, intellect, and will, respectively. Yechidah, in contrast, is too sublime to be expressed in any one soul-power, but instead encompasses them all. Generally, we are not conscious of this aspect of the soul, but in the future this level will become the dominant aspect of our consciousness. This phenomenon will reflect the overall change in creation that will occur then: the Divine "light" that is now too intense to be revealed within creation will become revealed within created reality. Just as the four levels of the soul will be infused with the consciousness of yechidah, the four spiritual worlds of Atzilut, Beriah, Yetzirah, and Asiyah will be infused with the transcendent Divine "light."

On a deeper level, the dynamic between abstinence and permissiveness is relevant to the mental states a person travels through in his creative life. The force of the initial experience of creative insight, *chochmah*, puts him into a state of self-transcendence, in which his ego is temporarily suspended (*bitul*). In the subsequent stage of creative development, *binah*, the new insight is evaluated in terms

of and integrated into the existing mental structure. This is an opposite experience, in which the individual is quite aware of himself and is seeking to understand the new insight in light of what he already knows.

When a person is swept up in the transcendence of chochmah, Divine he does not need to worry about selfrestraint. As long as the self-effacement of this experience lingers, his ego will not seek to derail him into self-indulgence. Once he gets involved—as he must—in the process of binah, analyzing and evaluating the new insight in terms of his established mental perspective on life, he must invoke the protective power of abstinence; he must be wary of his ego's propensity to overemphasize his selfinterests.

It is imperative that a person descend out of his transcendent state of inspiration, in order to integrate his new vision into his life. Otherwise, his insight will escape him and disappear. Thus, the process of binah is necessary for growth and development. Nonetheless, in order to keep the development of the idea true to the initial insight that spawned it, the individual must periodically relive something of the experience of chochmah. If he can do this, his binah will not lead him astray. The way in which reliving the insight of chochmah protects the development of binah is akin to the way in which a qualified person annuls the vows of someone who otherwise requires them, raising him to the level where they are no longer necessary.6

−∞ ONKELOS ଔ-

25:10 וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימָר: 11 פִּינְחָס בַּר אֶלְעָוֹר בַּר אַהְרֹן יִשְׁרָאֵל בִּדְקוּנִי יְת מִנְאָתִי בֵּינִיהוֹן יִשְׂרָאֵל בִּדְקוּנִי יְת מְנְאָתִי בֵּינִיהוֹן בְּקנְאָתִי: 12 בְּכַן אֱמָר הָא אֲנָא גזר לה ית קימי שלם: 25:10 וַיְדַבֵּר יְהוֶּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: 11 פִּינְחָׁם כֶּן־אֶלְעְזִׁר בָּן־אַהַרְן הַכּּהֵן הַשִּׁיב אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְּׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכֵם וְלְאֹ־כִלִיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בִּקִנְאָתִי: 12 לְכֵן אֱמָר הִנִּיִי נֹתֵן לִוֹ אֶת־בְּרִיתִי שָׁלְוֹם:

-80 RASHI 03-

״קְנְאָה״ הוּא הַמִּתְחָרֶה לְנְקֹם נִקְמֵת דְּבְר, אינפרינמינ״ט בְּלַעִז׳: 12 אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. שֶׁתְּהֵא לוֹ לִבְרִית שָׁלוֹם, בְּלַעֵז׳: 12 אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. שֶׁתְּהֵא לוֹ לִבְרִית שָׁלוֹם, בְּאָדָם הַמֵּחֲזִיק טוֹבָה וְחַנוּת לְמִי שָׁעוֹשֶׂה עִמוֹ טוֹבָה, אַף בּאן פּרשׁ לוֹ הקדוֹשׁ בּרוּך הוּא שׁלוֹמוֹתיו:

11 פּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהָרֹן הַכּהַן. לְפִי שֶׁהָיוּ הַשְּׁבְטִים מְבַּוֹים אוֹתוֹ: ״הַרְאִיתֶם בֶּן פּוּטִי זֶה שֶׁפָּטֵם אֲבִי אִמּוֹ עֻגְלִים לַעֲבוֹדָה זְרָה וְהָרָג נְשִׂיא שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאַל״? לְפִיכְךְ בָּא הַבְּעִתוֹב וְיִחֲסוֹ אַחַר אַהֲרֹן: בְּקְנְאוֹ אֶת קּנְאָתִי. בְּנְקְמוֹ בָּא הַבְּעָב אַת נַקְמֵתוֹ, בְּקצִפוֹ אַת נַקְמֵתִי, בְּקצִפוֹ אַת נַקְמֵתִי, בְּקצִפוֹ אַת נַקְמֵתִי, בְּקצִפוֹ אַת הַקּצֵף שְׁהַיָּה לִי לִקְצֹף. בָּל לְשׁוֹן

.חרון־אף

& CHASIDIC INSIGHTS 03-

priesthood officially.

In this way, Pinchas' priesthood anticipates the Divine revelations that will occur in the messianic future. In general, Divine revelations are of two types: those that are a response to our initiative and those that are unsolicited. Each type has an advantage over the other. The intensity of a revelation given in response to some initiative from below is always proportional to the intensity or quality of the initiative. Thus, such revelations are by nature limited, since finite beings can produce only a finite, limited arousal. In contrast, the intensity of an unsolicited revelation is unlimited by any prior arousal, so it can be infinite. However, since it is infinite, it generally cannot be fully assimilated and integrated by its finite recipients. The advantage of the limited, elicited revelation is that its initiators have laid the groundwork for it, so it can be more fully integrated into their lives once it occurs.

This is analogous to a teacher-student relationship, in which the teacher's knowledge is infinitely broader and deeper than that of his students. If the teacher lectures on a subject his students know nothing about, he can expound endlessly on it; some of it will "go in" and some (probably most) of it will not. His lecture is not a waste of time, since the students will have glimpsed the infinity of the subject and will have gained awe and respect for both the subject and the teacher. But they will be able to repeat very little of what they heard.

In contrast, if the teacher assigns homework and the students prepare for the lecture, the opposite will be the case. The teacher will not allow himself the liberty of disclosing endless insights to his students;

he will stick to the topic his students prepared. He will reveal much less to them than in the first type of lecture, but they will understand and absorb whatever he says, since they have made intellectual "vessels" for it.

The Divine revelations of the future will have both advantages. They will convey all the infinity of unsolicited revelations, but we will be able to fully absorb them. The world (including us) will be so refined that the finite will paradoxically be able to absorb the infinite.

Priesthood, being a gift of God passed on hereditarily, is similar to an unsolicited Divine revelation: no amount of work, refinement, or money from "below" can procure it. Pinchas, however, did procure it by his acts. His priesthood thus evinced both advantages: the infinity of Divine initiative and the worthiness and integration of elicitation from below.

Pinchas could to do this only because he exhibited self-sacrifice for God and His purposes in the world. As was mentioned in the overview, he thereby rose above the limits of reason and attained the connection with God that will typify the messianic era. Since he was already functioning, in this respect, on the messianic level, his priesthood reflected this dynamic and was able to transcend the inherent limitations of the present order.

This is why God describes Pinchas' priesthood as "My covenant of peace": "peace" implies a union or blending of two opposites. Here, the two opposites were this-worldly revelation granted in accordance with effort expended and the future dynamic of infinite, unsolicited revelation.⁵

^{5.} Likutei Sichot, vol. 4, pp. 1070, 1074.

Aftermath of the Incident of Ba'al Pe'or

25:10 After Pinchas slew Zimri, the Israelites were embarrassed that amongst all of them, Pinchas was the only one who understood what had to be done and did it. They felt that this dishonored Moses and the people as a whole. So they rationalized his behavior by saying that it was more his cruel nature than his righteous indignation that motivated his actions. They slyly pointed out that a man inherits his main character traits from his mother and a woman inherits hers from her father.1 Thus, in slaying Zimri, Pinchas was manifesting the cruelty of Jethro, his mother's father,2 who used to mercilessly fatten animals before sacrificing them to the idols he worshipped. They adduced as additional proof the fact that all of Aaron's descendants were priests except Pinchas. (The priesthood, originally given to Aaron and his four sons, became hereditary only once the priests were installed in their office, whereas Pinchas was already born then.) They contrasted Pinchas' cruelty with Zimri's benevolence in confronting Moses with Kozbi to defend and rescue his tribe. In order to refute these accusations, God did three things: First, when He rewarded Pinchas for his act, He traced his lineage back to his paternal grandfather, Aaron, indicating that in slaying Zimri he was manifesting Aaron's aspiration to promote peace and reconcile estranged friends and partners3 (here, the Jewish people and God): God spoke to Moses, saying:

11 "Pinchas the son of Eleazar the son of Aaron the priest diverted My anger from the Israelites by zealously avenging Me among them. Because of him, I did not destroy the Israelites by plague because of My zeal."

12 Second, God made Pinchas a priest: "Therefore, say to the Israelites, 'I hereby give him My covenant, as an expression of My feelings of peace and goodwill toward him, as follows:

& CHASIDIC INSIGHTS OF

11 Pinchas the son of Eleazar: The fact that Pinchas was much younger than any of the authority figures of the time-Moses, Aaron's sons, or the other sages-did not prevent him from acting in their presence, once it was clear that they were paralyzed. Similarly, we should not be intimidated by the fact that those of greater stature or learning are not righting some wrong that needs to be righted. It could well be, as it was with Pinchas, that Divine providence is keeping them silent so a "less qualified" individual will seize the moment and answer destiny's call to greatness. Rather, when Divine providence presents us with an opportunity to right some wrong in the world, we must pursue it with total self-sacrifice, as did Pinchas. The fact that we are given this chance means that the fulfillment of our life's purpose depends on it.

We are taught that Pinchas possessed the soul of the prophet Elijah, who existed prior to him as an angel. Practically, this meant that Pinchas possessed within him the powers of his previous manifestation—Elijah the angel—when he was confronted with the sin of Zimri. We are further taught that Elijah will herald the messianic age.

The lesson for us in this is that when we emulate Pinchas, responding to the call of the hour with self-sacrifice, we are empowered to accomplish what we are called upon to do and our efforts hasten the coming of the Messiah.⁴

12 I hereby give him My covenant: Priesthood is hereditary, that is, intrinsic to the individual. No amount of work can earn it for him. How then, could Pinchas have "earned" it? Pinchas must have been naturally fit for the priesthood, the traits associated with it having lain dormant within him from birth. His act of vengeance merely awoke his latent "priesthood personality" and made it his active consciousness. God then granted him the

^{1.} See on Genesis 46:15. 2. Exodus 6:25. 3. Above, on 20:29. 4. Likutei Sichot, vol. 2, p. 342.

13 וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אֲחֲלָיו בְּרֶית בְּהַנַּת עוֹלֶם הַּחַת אֲשֶׁר קְנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַבֶּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 14 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַפַּבָּה אֲשֶׁר הַבָּה אֶת־הַפִּדְיָנִית זִמְרֶי בָּן־ סָלְוּא נְשִׂיא בִית־אֶב לַשִּׁמְענִי: 15 וְשֵׁם הֵאִשָּׁה הַפַּבְּה הַפִּרְינִית כָּוְבֵּי בַת־צִוּר רָאשׁ אָמְוֹת בֵּית־אֶב בְּמִדְיֵן הָוּא: פ

16 וַיְדַבֵּּר יְהוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: 17 צְּרְוֹר אֶת־הַמִּדְיְגִים וְהַכִּיתֶם אוֹתֶם: 18 כִּי־צְּרָרִים הֵם לְבֶּׁם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־ וְהַכִּיתֶם אוֹתֶם: 18 כִּי־צְּרָרִים הֵם לְבֶּׁם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־ נְבְּלוּ לְבֶּם עַל־דְבַּר בְּעוֹר וְעַל־דְבַּר בְּעוֹר: 26:1 וַיְהִי אֲחַרָּי הַמַּגֵּפֶה בְיוֹם־הַמַּגֵּפֶה עַל־דְבַר בְּעוֹר: 26:1 וַיְהִי אֲחַרֵי הַמַּגֵּפֶה פ

וַיָּאמֶר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶּׁה וְאֶל אֶלְעָזֶר בֶּן־אַהְרֹן הַכּהֵן לֵאמִר:

אָלְהַהּ וְכַפָּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָלִה 14 וְשׁוּם גַבְרָא בַר יִשְׁרָאֵל קְטִילָּא דִּי אִתְקְטֵל עִם מִדְיָנִיתָא זְמְרִי בַּר סָלוּא רַב בַּית אַבָּא לְבֵית שִׁמְעוֹן: 15 וְשׁוּם אָתְּתָא דְאִתְקְטִילַת מִדְיָנִיתָא בְּוְבִּי בַת צוֹר רֵישׁ אָמֵי מִדְיָנִיתָא בְּוְבִי בַת צוֹר רֵישׁ אָמֵי מִי עִם מֹשֶׁה לְמֵימָר: 17 אָעֵק יִת מִדְיָנָאִי וְתַקְטְלוֹן יִתְהוֹן: 18 אָבִי מְעִיקִין אָנוֹן לְכוֹן בְּנָכְיֵיהוֹן דִּי עַסָּק בְּעוֹר וְעַל עַסָּק בְּעוֹר וְעַל עַסָּק בְּעוֹר: 26:1 בַּיִּת בַּיָּא דְמִדְיָן אָחַתְהוֹן עַסָּק בְּעוֹר: 26:1 בַּיִּת בַּיָּא דְמִדְיָן אָחַתְהוֹן

וָאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה וּלְאֶלְעָזְר בַּר אַהְרֹן

בַּהַנָּא לְמֵימָר:

----- ™ ONKELOS כּשּ יהָהי לֵה וְלְבָנוֹהִי בַתְרוֹהִי 13

קיַם כִּהָנַת עָלָם חֵלַף דִּי קַנָּי קַדָם

−& RASHI 🗷

1. וְהָיְתָה לּוֹ. בְּרִיתִי זֹאַת: בְּּרִית בְּהָנָּת עוֹלְם. שֶׁאַף עַל פִּי שֶׁבְּבֶר נִמְּנָה כְּהֻנָּה לְזִרְעוֹ שֶׁל אַהַרֹן, לֹא נִתְּנָה שֶׁנְּמְשְׁחוּ עַמּוֹ, וּלְתוֹלְדוֹתֵיהֶם שֶׁנִּיְלְדוּ אֲבָר וִּלְבָנִיוֹ שֻׁנִּמְשְׁחוּ עַמּוֹ, וּלְתוֹלְדוֹתֵיהֶם שֶׁיּנְלְדוּ אַחַר הַמְשְׁחָתְן, אֲבָל פִּינְחָס שָׁנוֹלַד קֹדֶם לְכֵּן שָׁנִינוּ בְּמִיּבִים לֹא נִמְשָׁח, לֹא בָא לִכְלֵל בְּהָנָה עַד בָּאוֹ. וְכֵן שְׁנִינוּ בְּמְיֹה יֹ, לֹא נִתְבָּהֵן פִּינְחָס עַד שֶׁהְרָגוֹ לְוִמְרִי: לֵאלֹהִיוֹ, בְּמֹוֹ: ״הַמְקְנֵּא אַתָּה לִי״ִּי, ״קְנֵּאתִי לְצִיּוֹן״ בְּּשְׁבִיל צִיּלֹן: 14 וְשָׁב אִישׁ יִשְׂרְאֵל וְגוֹי. בְּשֹׁם שְׁיִחַם בְּי שְׁבְּעִבְּע לְגְנָאי: נְשִׁיא בֵּית אֶת הַבְּשְׁתְעֹנִי. בְּשִׁב שְׁיִחָם אֶת בְּתִי אְבוֹת שֶׁהִיוֹ לְשִׁבְּע שְׁבְחוֹ שֶׁל פִינְחָס, שָׁאַף עַל אָת בִּי שָּבְחוֹ שֶׁל פִּינְחָס, שָׁאַף עַל אַבְּע שְׁמְעוֹי. בְּבִר אַחָר: לְהָהְיִע שָׁבְחוֹ שֶׁל פִּינְחָס, שָׁאַף עַל שְׁבִּע שְׁבִּח בְּיִבְּי שְׁבִּתוֹ בְּמִי הִוֹּם לְּנִבְּת לְבָנֵּ לְחָלּוֹל הַתְּבֵּם הְיִבְים בְּיבְם מִי הוֹא הַמְּכְנֵּ לְחָלוּל הַל הָבְּים בְּיבְ הָבְּרָה הָיְה נְשִׁה, לֹא מְנַע אֶת עַצְמוֹ מִלְּכָנְּא לְחָלוּל הִּלְּשִׁ הְבִּים שְׁלְבְּנִי לְבְּהְ הִיֹה נָשְׁיא, לֹא מְנַע אֶת שְׁבְים שִׁרְמֵם שֶׁל מִין לְנָּה הָיָה נָשְׁה, לֹבְרְ הַּבְּתוֹב מִי הוֹא הַמְּבֶבְים שֶׁלְנוֹת. בְּבִי לְהַהְטִיא אֶת בְּלְבָּה לְּהְלִבּים שֶׁלְתוֹב מִי הוֹא הַמְּכָּבְי שְׁלְהוֹל מִים שֶׁל מִוֹים, שֶּל הְוֹלִים, בְּי לְנִהְת בְּבָּת מְלָךְ לְנִנּת, בְּדִי לְהַחְטִיא אֶת יִשְּרְתוֹב מִי לְהָהְטִיא אָת יִשְּרְאֵל: שָׁל שְּבִּת עְּבִּר לְּיִר, בְּתִּים בְּיל לְנִוּת, בְּיִי לְהִישְׁרָב בְּת לְבִיּת, בְּיִבְּים לְּבוֹת בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִים לְּבִּים לְבִּים בְּבָּת בְּבָּת בְּבֹּת בְּבָּת לְבִּוּת, בְּיִים לְּבִּית לְּבִיתְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּבָּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבִּים בְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּבְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּיוּבְיוֹים בְּבְּבְּיִים בְּיִּים בְּבְּיוּים בְּבְּים בְּבְ

ראש אָמּוֹת. אֶחָד מַחֲמֵשֶׁת מַלְכֵי מִדְין: ״אֶת אֵוּי וְאֶת רֻאַם וְאֶת צוּר וְגוֹ״, וְהוּא הָיָה חְשׁוּב מִכְּלְם, שֶׁנָּאֶמִר ״רֹאשׁ אָמּוֹת״, וּלְפִי שֻׁנָּהַג בְּזִיוֹן בְּעַצְמוֹ לְהַפְּקִיר בְּתוֹ, מְנְאוֹ שְׁלִישִׁי: בִּיֹת אָב. חֲמִשֶׁה בְּתֵי אָבוֹת הְיוּ לְמִדְין: עִיפְה וְעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידְע וְאֶלְדְּעָה, וְזֶה הְיָה מֶלֶּךְ לְאָחָד מֵהָם: 17 צְּרוֹר. כְּמוֹ: ״וְכוֹר״, וְשְׁמוֹר״, לְשׁוֹן לְאֶחָד מֵהָם לְּצִיב אוֹתְם: 18 בִּי צִּרְיִים הֵם לְּכָם וְגוֹי עְּלְדְּעָה עִיִּכְם לְאַיֵּב אוֹתְם: 18 בִּי צִּרְיִים הֵם לְּכָם וְגוֹי עֻלְּשְׁוֹר. שָׁהָפְקִירוּ בְּנוֹנִייהֶם לְזְנִית כְּחַ לְּהָשְׁמִיד, מִפְּנֵי רוּת שַׁחָר פְּעוֹר. וְאֶת מוֹאָב לֹא צְּוָּה לְהַשְׁמִיד, מִפְּנֵי רוּת שָׁהָיתְה עַתִידָה לְצֵאת מֵהֶם, בְּדְאִמְרִינְן בְּכָבְא קְמָאיּ. שְׁהָרְתוֹן בְּבָבְא קְמָאיּ. וְיִיְרִי מִבְּנִי וְהִרְי הַמַּגַּבָּף וְבִּיֹל לְרוֹעֶה שֻׁנְבְנְסוּ וְאֵבִים לְתוֹךְ עֶּרְרוֹ וְהָרְגוּ בְּקָּוְ, וְבִּילְ הְשִׁנְיִרְם וְנִמְיְרוֹ וְהָרְגוּ בְּשָׁיִצְאוּ מִמְצְרִים וְנִמְסְרוּ לְמִשְׁת נְמִהְ בְּנִין וְהִוֹיִר צֹאנוֹ, הַנְיִן הִרוֹ לְבִילְע מִנְיִן הְנִמְיְרוֹ לְמִילְתוֹן לֵידֵע מִנְיִן. הַנְמִיןרוֹ לְבִילְי שְׁנִיְרֵב לְמוֹּת וּלְכִיְם וְנִמְיְרוּ לְמִילוּ בְּמִינִן, עֵבְשָׁוֹ שֶׁקְרֵב לְמוֹּת וּלְבִקְחִיר צֹאנוֹ, מְמִיְרִוּ בְּמִנְין:

^{2.} קא, ב. 3. במדבר יא, כט. 4. זכריה ח, ב. 5. במדבר לא, ח. 6. שמות כ, ז. 7. דברים ה, יא. 8. לח, ב.

- 13 This covenant shall be for him and for his descendants after him, and shall take the form of the eternal covenant of priesthood, because he was zealous for his God and atoned for the Israelites.'"
- 14 Third, the Torah traces Zimri's lineage back to Simeon, in order to indicate that his was the act of cruelty, not Pinchas': The name of the Israelite man who was killed, who was slain with the Midianite woman, was Zimri the son of Salu, the prince of a paternal house⁶ of the tribe of Simeon, who was known for his violent nature.⁷ The Torah should have mentioned Zimri's name earlier but waited until now in order to contrast him with Pinchas. It mentions that Zimri was an aristocrat in order to point out that Pinchas was not intimidated by his nobility when he saw that God's honor was disgraced.
- 15 And the name of the Midianite woman who was slain was Kozbi the daughter of Tzur, the national leader of the Midianite confederation, head of a paternal house in Midian.⁸ It was noted previously how much the Midianites hated the Israelites;⁹ here, too, they were willing to let their princess become a prostitute in order to debase the Jews.

The Command to Attack Midian

- 16 God now continued to tend to issues that arose in the wake of the events at Shitim. God spoke to Moses, saying:
- 17 "You must distress the Midianites at all times, but soon, you shall smite them directly.10
- 18 For they proved themselves to be hostile to you with their plots that they contrived against you in the incident with Peor and in the incident with their sister Kozbi, the daughter of Tzur, the Midianite prince, who was slain on the day of the plague that I unleashed because of Peor." God did not command the Israelites to take revenge on the Moabites, however, for two reasons: First, their contention with the Israelites was justified by their fear that they would plunder them, whereas the Midianites had nothing to fear and yet sought to harm the Israelites out of pure hatred. Second, Ruth, the ancestress of the royal Davidic line, was destined to emerge from the Moabites.

The Fourth Census

26:1 As described earlier, God told Moses to have the judges adjudicate and sentence the idolaters in order to stop the plague that He had unleashed against the people after they sinned at Shitim. When Zimri challenged Moses, the judges could not continue until his rebellion was quashed. But since Moses forgot the law regarding how to react to Zimri's behavior, Zimri's insurrection continued until Pinchas remembered the law and slew him. Moses therefore felt somewhat responsible for the casualties of the plague. So, after the plague that was unleashed at Shitim, God spoke to Moses and to Eleazar the son of Aaron the priest, saying:

^{6.} See below, 26:12-13. 7. See on Genesis 42:24, 49:5; *Likutei Sichot*, vol. 8, pp. 160-167. 8. Below, 31:8. 9. On 22:4, above. 10. Below, 31:1 ff. 11. On 22:2, above; Rashi on 31:2.

−∞ ONKELOS &-

2 קבילו ית חשבן כל כנשתא דבני יִשִראֵל מִבַּר עֶשְׂרִין שְׁנִין וּלְעַלָּא לְבֵית אֲבַהַתְהוֹן כַּל נַפַּק חֵילַא בִּיִשְׂרָאֵל: ז וֹמַלֵּיל משה ואַלעזַר כַהַנָא אַמַרו לִמִמנֵי יַתְהוֹן בְּמֵישָׁרַיַא דִמוֹאַב עַל יַרְדְּנַא דירחו למימר: 4 מבר עשרין שנין ולעלא כַּמַא דִי פַקּיד יִי יַת משה ובני ישראל דנפקו מארעא דִמְצָרָיִם: 5 רָאוֹבֶן בָּכָרָא דִיִשְׂרָאֵל בָּנֵי רָאוּבֵן חַנוֹךָ זַרְעִית חַנוֹךָ לְפַלוֹא זַרְעִית פַלוֹא: 6 לְחֵצְרוֹן זַרְעִית חֵצְרוֹן לְכַרְמִי זַרְעִית נַרְמִי: 7 אָלֵין זַרְעֲיַת רְאוּבֵן וַהֲװוֹ מְנְיָנֵיהוֹן אַרְבְּעִין וּתְלֶּתָא אַלְפִּין וֹשְבַע מִאָה וֹתְלַתִין: 8 וֹבְנֵי פַלוֹא אַלִיאַב: 9 ובני אַלִיאַב נְמוּאֵל ודָתָן וַאֵבִירָם הוּא דָתָן וַאַבִירָם מערעי כנשתא דאתכנשו על משה ועל אַהַרן בִּכְנִשְׁתָּא דִקֹרַח בּאָתִכַּנוֹשֵׁיהוֹן עַל יִיָ: 10 וּפִתְחַת אַרָעַא יָת פָּמַה וּבְלָעַת יַתְהוֹן וְיָת קֹרַח בָּמוֹתָא דִכָנִשִּׁתָּא כַּד אֲכֶלֵת אַשָּא יָת מָאתָן וִחַמִּשִׁין גַבְרָא וַהַווֹ לְאַת: 11 ובְנֵי קֹרַח לָא מִיתוּ:

בְּשְׂאוֹ שֶׁת־רָאשׁ וֹ בְּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן שֶשְׁרִים שְׁנָה וָמֵעְלָה לְבֵית אֲבֹתֵם בְּל־יֹצֵא צְבֶא בְּיִשְׂרָאֵל:
 זְיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְשֶּלְעָזְרְ הַכּּהֵן אֹתֶם בְּעַרְבִת מוֹאֶב עַל־יַנְדְבָּר מֹשֶׁה וְשֶּלְהוֹ לֵאמְרֹים שְׁנָה וְמֵעְלָה בַּאֲשֶׁר צִּוְּה יַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל הַיְּצְאָים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
 יְהוָה שֶׁת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיְצְאָים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

שני 5 רְאוּבֵן בְּכְוֹר יִשְּׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹך מִשְׁפַּחַת הַבַּלְאִי: 6 לְחֵצְרוֹן מִשְׁפָּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא מִשְׁפַּחַת הַבַּרְמִי: 7 אֵלֶה מִשְׁפְּחַת הַהַּלְאִי: 6 לְחֵצְרוֹנֵי לְכַרְמִי מִשְׁפָּחַת הַבַּרְמִי: 7 אֵלֶה מִשְׁפְּחַת הַבְּירְמִי לְבַּיִים אֶלִי חְבִּיִּ פְּלְּוֹא אֵלִיאֲב: 9 וּבְנֵי אֵלִיאָב פּלְוּא אֱלִיאֲב: 9 וּבְנֵי אֱלִיאָב מְאוֹת וּשְׁלְשִׁים: 8 וּבְנֵי פַּלְּוֹא אֱלִיאֲב: 9 וּבְנֵי אֱלִיאָב הְעוֹל וְאַבִירֶם קרואי {קּרִיאֵי} הְעֵלְים הְּאֹר הִצִּי עַלְימֹשֶׁה וְעַלְיאַהְרֹן בַּעְבַת־לְרַח לְּבְּיִה וַתְּבְּלַתְ הָאֵבְי תִּהְבְּלֵע הָאָשׁ אֲת חֲמִשִּים בְּמִוֹת הָעֵבְה בְּאֲכִל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּים מְלִיחְ לְּאֵבְיֹנְם מְלִיחְ לִּא־מֵתוּ: מּ מִּבְּלְתְה בְּאָרָל הָאִשׁ אֵת חֲמִשִּים וּמְבְלַע הָאָשׁ הַתְּיִם אִישׁ וַיְּהְיִי לְנֵם: 11 וּבְנִי־קְׂרֵח לֹא־מֵתוּ: ם מִּילִיהְיִי לְנֵם: 11 וּבְנִי־קְׂרֵח לֹא־מֵתוּ: ם

-∞ RASHI ശ

2 לְבֶּית אֲבֹּתָם. עַל שֵׁבֶט הָאָב יִתְיַחָסוּ, וְלֹּא אַחַר הָאָב יִתְיַחָסוּ, וְלֹא אַחַר הָאָב יִתְיַחָסוּ, וְלֹא אַחַר הָאָב זֹיִרְבָּר מֹשֶׁה וְאָלְעָזְר הַבּּהֵן אֹתָם. דִּבְּרוּ עַפְּט עַל זֹאת, שֶׁצְּּהְה הַפְּקוֹם לְמְנוֹתִם: לְאמֹר. אָמְרוּ לְהָם: ״צְרִיכִים אַבָּה וְמִעְּלָה שִּיְה וְגוּי. שִׁיְה וְנִּעְלָה שָּׁנָה וְמִעְלָה שָּׁנָה וְגוּי. שִׁיְה וְגוּי. שִׁיְה מְנְיָנְם מִבֶּן עֲשְׂרִים שְׁנָה וְמִעְלָה שָּׁנָּא צִּבְּר יִבְּל הָעְבֵר עַל הַפְּקְדִים וְגוֹי״י: 5 מִשְׁבָּחָת שָּׁנָּה וְמִעְלָה הַחְנֹבִי. לְפִי שָׁהִיוּ הָאְמוֹת מְבַזִּין אוֹתָם וְאוֹמְרִים: ״מְה הַחָּבֹּי מִבְּיִם בְּאִמּוֹת יְבָב' אַבְּיִם בְּיוֹ מוֹשְׁלִים — קַל אֵל מִבְיִרם בְּאִמוֹתִיהֶם?! לְפִיכָּך הַטִּיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּך הוּא שְׁמוֹ וְחִמֶּר בְּנְשׁוֹתִיהָם?! לְפִיכָך הֵטִיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּך הוּא שְׁמוֹ עַלִיהָם שָׁהָא מִצֵּד זָה וְיוֹ״ד מִצֵּד זָה, לוֹמֵר: ״מֵעִיד אֲנִי עֵל יְדֵי עֵלִיהֶם שָׁהַם בְּנֵי אֲבוֹתִיהֶם״. וְזֶה הוּא שֶׁמְפֹּרְשׁ עַל יְדִי עֲלִיהֶם שָׁהַם בְּנֵי אֲבוֹתִיהֶם״. וְזָה הוּא שֶׁמְפֹּרְשׁ עַל יְדִי עִּלִיהם שָׁהַם בְּנֵי אֲבוֹתִיהֶם״. וְזָה הוּא שֶׁמְפֹּרְשׁ עַל יְדִי עִּרָּה שָׁהָם עָּבִי אָבוֹתִיהָם״. וְזָה הוּא שֶׁמְפֹּרְשׁ עַל יְדִי

9. שמות ל, יג. 10. תהלים קכב, ד. 11. פסוק מד.

⊗ CHASIDIC INSIGHTS ଔ-

וַיִשָׁבוּ שַׁם:

11 Korach's sons...did not die: The sons of Korach played a key role in fomenting his rebellion, and to all outward appearances were full participants in it. This is why, to all appearances, they indeed suffered the same fate as the rebels. But because they repented in their hearts, they were spared the full

דְּוִד: ״שִׁבְטֵי יָהּ עֲדוּת לְיִשְׂרָאֱל״יי – הַשַּׁם הַזֵּה מֵעִיד

עֵלֵיהֶם לְשָׁבְטֵיהֶם, לְפִיכָךְ בְּכַלַם כְּתִיב: ״הַחֲנֹכִי״,

״הַפַּלֹאִי״, אֲבַל בִּ״יִמְנָה״וּ לֹא הָצַרְךְ לוֹמֵר ״מִשְׁפַּחַת

הַיָּמָנִי״, לְפִי שֶׁהָשֶׁם קבוּעַ בּוֹ: יוֹ״ד בָּרֹאשׁ וָהָ״א בַּסוֹף:

אַשֶׁר הִצוּ. אֵת יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה: בְּהַצֹּתָם. אֵת הַעַם

עַל ה׳: הָּצוּ. הִשִּׁיאוּ אֶת יִשְּׂרָאֵל לְרִיב עַל מֹשֶׁה, לְשׁוֹן

״הָפָעִילוּ״: 10 **וַיִּהִיוּ לְנֵס.** לְאוֹת וּלְזָכֵּרוֹן, לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא

יִקְרַב אִישׁ זָר לַחֲלֹק עוֹד עַל הַכִּהְנָה: 11 **וּבְנֵי קֹרַח לֹא**

מָתוּ. הַם הַיוּ בִעצָה תִּחְלַּה, וּבִשְׁעַת הַמַּחֵלֹקֵת הַרְהֵרוּ

תשובה בּלְבָּם, לִפִיכָךְ נִתבַּצֵר לָהֵם מָקוֹם גָבוֹהַ בְּגֵיהִנֹם

punishment and allowed later to resume their lives in the community. We are taught that among their descendants were the prophet Samuel¹⁸ and Levites who officiated at the Temple,¹⁹ and that their poetry was included in the Book of Psalms.²⁰

This shows us the tremendous power of re-

^{18. 1} Chronicles 6:18-22. 19. Ibid. 25:5; see Rashi on Numbers 16:7, quoting Midrash Tanchuma, Korach 5. 20. Bava Batra 15a.

- 2 "If Moses feels that he has not protected the people as he should have, let him count them; this will make him value them more and be more dedicated to them from now on. 12 Furthermore, I counted the people when they left Egypt 13 and I entrusted them to Moses' care, in order to show him that they must be fully accounted for. Now that he is about to die and return them to My care, he should count them again, in order to demonstrate that he has taken care of them properly. Therefore, take a census of all the congregation of the Israelites 20 years old and over, following their paternal houses, all those in Israel who are fit to serve in the army. Since the other nations are questioning the purity of the Israelites' lineage, insinuating that the Egyptians raped the Jewish women, I will testify to the purity of the Israelites' lineage by affixing My Name to the name of the head of each clan." Thus, this census both concluded the incident at Shitim and began the process of entering the Land of Israel, the first stage of which was to prepare for Moses' death.
- 3 Moses and Eleazar the priest spoke with the Israelites about this census in the plains of Moab by the Jordan across from Jericho, saying:
- 4 "We will count all of you 20 years old and over, just as God commanded Moses and the Israelites who came out of Egypt to be counted."
- ◆ Second Reading 5 They began with the tribe of Reuben, Israel's firstborn. The descendants of Reuben were: from Chanoch, the family of the clan of Chanoch; from Palu, the family of the clan of Palu;
 - 6 from Chetzron, the family of the clan of Chetzron; and from Karmi, the family of the clan of Karmi.
 - 7 These were the families of the tribe of Reuben, and they numbered 43,730.
 - 8 The son of Palu was Eliav.
 - 9 The sons of Eliav were Nemuel, Dathan, and Aviram, the latter being Dathan and Aviram, the chosen of the congregation, who incited the Israelites against Moses and Aaron in the assembly of Korach, when they incited the people against God.
 - 10 And the earth opened its mouth and swallowed them and Korach, when that congregation died, and when fire destroyed 250 men, and they all became a sign to everyone that no one should ever again dispute the selection of the priestly caste.¹⁵
 - 11 **Korach's sons, however,** who plotted the rebellion together with their father, along with Dathan and Aviram, **did not die,** because during the dispute they regretted their involvement. Nonetheless, they did not have the strength to act on their thoughts of repentance and continued to participate actively in the rebellion. They therefore suffered a commensurate punishment: the earth swallowed them along with the other rebels, so it *appeared* to everyone else that they had indeed perished. But underground, where no one could see, God provided them with a shelter, where they lived until the generation of Korach's rebellion had died out, whereupon God allowed them to emerge and rejoin the people. Thus, they were counted here, together with those who remained after the plague in Shitim. To

^{12.} *Likutei Sichot*, vol. 18, pp. 326 ff. **13.** Exodus 12:37. **14.** In Hebrew, the idiom 'the clan of so-and-so' is expressed by adding a *yud* after the name and a *hei* before it, and these two letters spell *Kah*, one of God's Names. **15.** Above, ch. 16. **16.** See above, on 16:19. **17.** *Likutei Sichot*, vol. 33, pp. 170 ff.

12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְּׁפְּחֹתָם לְנְמוּאֵל מִשְׁבַּחַת הַנְּמִוּאֵלִי לְנִשְׁפְּחֹתָם לְנְמוּאֵל מִשְׁבַּחַת הַנְּכִינִי: 13 לְזָּרֵח מִשְׁבַּחַת הַזְּכִינִי: 13 לְזָּרֵח מִשְׁבַּחַת הַשְּׁאוּלִי: 14 אֵלֶה מִשְׁבְּחַת הַשְּׁאוּלִי: 14 אֵלֶה מִשְׁבְּחַת הַשִּׁאוּלִי: 14 אֵלֶה מִשְׁבְּחַת הַשִּׁבְיֹת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַאָּבְוֹנִי לְשִׁבְּיִ לְשִׁבְּּחַת הַשְּׁבַּחַת הַשִּׁבְּחַת הַאָּבְחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאַבְּחַת הַאַבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחַת הַאָּבְּחַת הַאַבְּחִית הַאָּבְּחִת הַאָּבְּחַת הַאַבְּיִבְיִי לְצִבְּיִי לְעָבְּיִי לְעָבְּיִי לְעָבְּיִי בְּעִבְּבִּי בְּיִבְּיִבְּיִבְּים הַעְבְּיִבִּיי בְּיִבְּיִבְּיבִּיים הַאָּבְיוֹת בִּיּבְּבִיי בְּיִבְּיבִּים הַיִּבְּיִים בְּעִבְּיבִּיי בְּבִּים בְּעִבְייִים בְּבִּיבְייִים בְּיבִּיבִּים הַיִּבְייִים בְּיִבְיבִּיים הַיּבְּבִּיים בְּיבִּיבְייִים בְּבִּיים בְּיִבְּיוֹיבְיבִיים בְּעִבְּיוֹים בְּבְּבִּים בְּבִּבְייִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִיים בְּבִּיבִיים בְּבִּבְיים בְּבְּבִּים בְּבִּייִים בְּבִּיבְייִבְיים בְּבִּייבְייִבְיוּיבְיוּיבְיוּבְיבִּים בְּבִּים בְּבִּיבְיים בְּבִּבְיים בְּבִּיבְיבִּים בְּבִּבְיים בְּבְיבִּיבְייבְיוּיבְיבִּים בְּבִּיבְיבִיים בְּבִּיבְיבִּיבְיבִיים בְּבְּבִּבְיבִּיבְיבִיים בְּבִּבְיבִיים בְּבִּיבְיבִּיבְיוּבְיבְּבִיים בְּבְּבִּבְיים בְּבְבִיים בְּיבְּבִיים בְּבְּבִיים בְּיבְּבְּבִים בְבְיבִים בְּיבִיבְייִים בְּבְיבִיים בְּיבִיים בְּיבְיבְיבִיים בְיב

19 בְּנֵי יְהוּדֶה עֵר וְאוֹנֶן וַיָּמָת עֵר וְאוֹנֶן בְּאֶרֶץ בְּנְעַן:
20 וַיִּהְיּוּ בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתִם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַמַּלְנִּי
לְפֶּׁרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶבְח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי: 21 וַיִּהְיִּוּ
בְנֵי־פֶּׁרֶץ לְחֶצְּרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶּצְרֹנֵי לְחָכֵּוּל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְנִי
בְּנֵי־פֶּׁרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחָת יְהוּדֶה לִפְּקְבִיהֶם שִׁשְּׁהַ מִשְׁפְּחִת יְהוּדֶה לִפְּקְבִיהֶם שִׁשְּׁה מִשְּׁבְּחִת יְהוּדֶה לִפְּקְבִיהֶם שִׁשְּׁה מִשְׁרִת: ם

לְאַרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלִי: 18 אֱלֶה מִשְׁפְּחָת בְּנֵי־נֶּד

לַפְּקַבִיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: ם

23 בְּגֵי ישָּׁשכָר לְמִשְּׁבְּחֹתָם תּוֹלֶּע מִשְׁפַּחַת הַהְּשֹׁבִי לְפַּנָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי: 24 לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשֵׁבִי לְשִׁמְרֹּוֹי:

זַרְעִית נְמוּאֵל לְיָמִין זַרְעִית יָמִין לְיָכִין זַרְעִית יָכִין: 13 לְזֶרַח זַרְעִית זְרַח לְשָׁאוּל זַרְעִית שָׁאוּל: 14 אָלֵין זַרְעֲיַת שִׁמְעוֹן עֶשְׂרִין וּתְרֵין אַלְפִּין וֹמָאתָן: 15 בְּנֵי גָד לְזַרְעֲיַתְהוֹן לְצְפוֹן זַרְעִית צְפוֹן לְחַגִּי זַרְעִית חַגִּי לְשׁוּנִי זַרְעִית שׁוּנִי: 16 לְאָזְנִי ַזַרְעִית אָזְנִי לְעֵרִי זַרְעִית עֵרִי: 17 לַאֲרוֹד זַרְעִית אֲרוֹדִי לְאַרְאֵלִי זַרְעִית אַרְאֵלִי: 18 אָלֵין זַרְעֲיַת בְּנֵי גָד לְמִנְיָנֵיהוֹן אַרְבְּעִין אַלְפִין וַחֲמֵשׁ מְאָה: 19 בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנְן וּמִית עֵר וְאוֹנָן בְּאַרְעָא דִכְנָעַן: נְהַוּוֹ בְנֵי יְהוּדָה לְזַרְעֲיַתְהוֹן 20 לְשַׁלָה זַרְעִית שַׁלָה לְפֶּרֶץ זַרְעִית בְּרֶץ לְזֶרַח זַרְעִית זְרַח: 21 וַהְווֹ

בְנֵי פֶּרֶץ לְחֶצְרוֹן זַרְעִית חֶצְרוֹן

לְחָמוּל זַרְעִית חָמוּל: 22 אָלֵין

זַרְעֲיַת יְהוּדָה לְמִנְיָנֵיהוֹן שַׁבְעִין וְשִׁתָּא אַלְפִין וַחֲמֵשׁ מְאָה: 23 בְּנֵי

יִשָּשׁבֶר לְזַרְעֲיַתְהוֹן תּוֹלֶע זַרְעִית

תּוֹלֶע לְפֻנָּה זַרְעִית פּוּנִי: 24 לְיָשׁוּב זַרְעִית יָשׁוּב לְשִׁמְרוֹן זַרְעִית

−® RASHI ശ-

13 **לְזֶרַח.** הוּא צֹחַר, לְשׁוֹן צֹהַר. אֲבֶל מִשְׁפַּחַת אֹהַד בָּטִלְה, וְכֵן חֲמִשָּׁה מִשֵּׁבֶט בִּנִיָמִין, שֶׁהֲרֵי בַּגֲשָּׂרָה בָנִים יָרַד לְמִצְרַיִם וְכָאן לֹא מָנָה אֶלָּא חֲמִשָּׁה, וְכֵן אֶצְבֹּן ֶלְגָד, הֲרֵי שֶׁבַע מִשְׁפָּחוֹת. וּמְצָאתִי בִּגְמְרָא יִרוּשַׁלְמִית ¹¹, שֶׁכִּשֶׁמֵת אַהָרֹן נִסְתַּלְּקוּ עַנְנֵי כָבוֹד, וּבָאוּ הַכְּנַעֲנִים לְהִלְּחֵם בִּיִשְׂרָאֵל, וְנָתִנוּ לֵב לַחֲוֹר לְמִצְרַיִם, וְחָזְרוּ לַאָחוֹבִיהֶם שָׁמוֹנָה מַסְּעוֹת מֵהֹר הָהָר לְמוֹסֵרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: ״וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֹת בְּנֵי יַעֲקָן מוֹסֵרָה, שָׁם מֵת אַהַרֹן״נּוֹ, וַהֲלֹא בָּהֹר הָהָר מֵת, וּמִמּוֹסֵרָה עֵד הֹר הָהָר שָׁמוֹנָה מַסְּעוֹת יֵשׁ לְמַפָּרֵעַ? אֶלָּא שֶׁחְזְרוּ לַאֲחוֹרֵיהֶם, וְרָדְפוּ בְּנֵי לֵוִי אַחֲרֵיהֶם לְהַחֲזִירָם, וְהָרְגוּ מֵהֶם שֶׁבַע מִשְׁפָּחוֹת, וּמִבְּנֵי לֵוִי נָפָלוּ אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת: מִשְׁפַּחַת שִׁמְעִי וְעָזִּיאֵלִי, וּמִבְּנֵי יִצְהָר לֹא נִמְנוּ כָּאן אֶלְּא מִשְׁפַּחַת הַקֶּרְחִי, וְהָרְבִיעִית לֹא יָדַעְתִּי מֵה הִיא. וְרַבִּי תַנְחוּמָא דְּרֵשׁ, שֶׁמֵתוּ בַּמַגַּפָה בִּדְבַר בִּלְעָם, אֲבָל לְפִי הַחִּסְּרוֹן שָׁחָסֵר מִשֵּׁבֶט שִׁמְעוֹן בְּמִנְיָן זֶה מִמִּנְיָן הָרִאשׁוֹן שֶׁבְּמִדְבַּר ָסִינַי, נִרְאֶה שֶׁכָּל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע אֶלֶף נָפְלוּ מִשִּׁבְטוֹ שֶׁל שָׁמְעוֹן: 16 **לְאָזְנִי.** אוֹמֵר אֲנִי שֶׁזּוֹ מִשְׁפַּחַת אֶצְבּוֹן, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה לֹא נִקְרַאת מִשְׁפַּחְתוֹ עַל שְׁמוֹ: 24 **לִיָשׁוּב.**

לֹא נִקְרָאוּ הַמִּשְׁפֶּחוֹת עַל שִׁמְם, חוּץ מִמִּשְׁפִּחוֹת אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה שָׁנּוֹלְדוּ כֻלָּם בְּמִצְרַיִם, וְאַרְדְּ וְנַעֲמָן בְּנֵי בֶּלַע בֶּן בּנִיָמִין. וּמְצָאתִי בִּיסוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי משֶׁה הַדַּרְשָׁן, שֶׁיְּרְדָה אָפָּן לְמִצְרַיִם כִּשֶּׁהָיִתָה מְעָבֶּרֶת מֵהֶם, לְכָךְ נָחְלִקוּ לְמִשְׁפָּחוֹת, כִּחֶצְרוֹן וְחָמוּל שֶׁהָיוּ בְּנֵי בְנִים לִיהוּדָה, וְחֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל שֶׁהָיוּ בְּנֵי בְנִים שֶׁל אֲשֵׁר. וְאִם אַגָּדְה הָיא — הָרֵי טוֹב, וְאָם לְאו — אוֹמֵר אֲנִי, שֶׁהָיוּ לְבֶלַע בְּנִי בָנִים הַרְבֵּה, וּמִשְׁנַיִם הַלְּלוּ — אַרְדְּ וְנַעֲמָן — יְצְאָה מַכָּל אֶחָד מִשְׁפָּחָה רַבָּה, וְנִקְרְאוּ תּוֹלְדוֹת שָׁאָר הַבָּנִים עַל שֵׁם בֶּלַע, וְתוֹלְדוֹת הַשְּׁנִיִם הַלְּלוּ נִקְרָאוּ עַל שְׁמָם. – וְבֵן אֲנִי אוֹמֵר בִּבְנֵי מָכִיר, שֶׁנֶּחְלְקוּ לִשְׁנֵי מִשְׁפָּחוֹת אַחַת נִקְרַאת עַל שְׁמוֹ וְאַחַת נִקְרַאת עַל שֵׁם גִּלְעָד בְּנוֹ. חָמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת חָסְרוּ מִבָּנְיו שֶׁל בִּנְיָמִין. כָּאן נִתְקַיְּמָה מָקְצָת נְבוּאַת אָמּוֹ, שֶׁקְּרָאַתּוּ ״בֶּן אוֹנִי״¹ – בֶּן אֲנִינוּתִי, וּבְפִּילֶגֶשׁ בִּגִבְעָה נִתִקַיִּמָה כָלְה. זוֹ מְצָאתִי בִּיסוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה הַדַּרְשָׁן:

:שָׁמָרוֹן

הוא יוֹב הָאָמוּר בִּיוֹרְדֵי מִצְרַיִם, כִּי כָל הַמִּשְׁפָּחוֹת

נִקְראוּ עַל שֵׁם יוֹרְדֵי מִצְרַיִם, וְהַנּוֹלְדִין מִשָּׁם וְהָלְאָה

^{.12} סוטה א, י. 13. דברים י, ו. 14. בראשית לה, יח.

- 12 The descendants of Simeon according to their families: from Nemuel, who is the same as Yemuel,²¹ the family of the clan of Nemuel; from Yamin, the family of the clan of Yamin; from Yachin, the family of the clan of Yachin;
- 13 from Zerach, who is the same as Tzochar,²² the family of the clan of Zerach; from Shaul, the family of the clan of Shaul. The clan of Ohad,²³ however, was killed at Moserot.²⁴
- 14 These were the families of the tribe of Simeon: they numbered 22,200. This is 37,100 less than in the previous census, taken in Iyar 2449; of all the tribes, only Simeon suffered a population decrease of such magnitude. This is because all 24,000 who died in the plague at Shitim were from this tribe.
- 15 The descendants of Gad according to their families: from Tzefon, who is the same as Tzifyon,²⁵ the family of the clan of Tzefon; from Chagi, the family of the clan of Chagi; from Shuni, the family of the clan of Shuni;
- 16 from Ozni, who is the same as Etzbon,²⁶ the family of the clan of Ozni; from Eri, the family of the clan of Eri;
- 17 from Arod, who is the same as Arodi,²⁷ the family of the clan of Arod; from Areli, the family of the clan of Areli.
- 18 These were families of the descendants of Gad according to those of them counted: they numbered 40,500.
- 19 The sons of Judah were Er and Onan, but Er and Onan died in Canaan.28
- 20 The descendants of Judah according to their families: from Sheilah, the family of the clan of Sheilah; from Peretz, the family of the clan of Peretz; from Zerach, the family of the clan of Zerach.
- 21 The descendants of Peretz were: from Chetzron, the family of the clan of Chetzron; from Chamul, the family of the clan of Chamul.
- 22 These were the families of Judah according to those of them counted: they numbered 76,500.
- 23 The descendants of Issachar according to their families: from Tola, the family of the clan of Tola; from Puvah, the family of the clan of Puvah;
- 24 from Yashuv, who is the same as Yov,²⁹ the family of the clan of Yashuv; from Shimron, the family of the clan of Shimron.

⊗ CHASIDIC INSIGHTS ଔ

pentance—even when it is not acted upon as it should be.

This insight can serve to quiet any doubts that we or others may entertain about the possibility of redemption in our times. We are taught that "when the Jewish people repent, they will be immediately redeemed."³⁰ But the power of just *thinking* about

repenting, especially when added to the merits we have accrued throughout our protracted exile—the Torah we have learned, the commandments we have performed, and the martyrdom we have suffered—is certainly enough to bring about the promised Redemption!³¹

^{21.} Genesis 46:10; Exodus 6:15. See on Genesis 17:5 regarding name changes. **22.** Genesis 46:10; Exodus 6:15; both names mean "shining." **23.** Genesis 46:10; Exodus 6:15. **24.** Above, on 21:4. **25.** Genesis 46:16. **26.** Genesis 46:16. **27.** Genesis 46:16. **28.** Genesis 38:7, 10. **29.** Genesis 46:13. **30.** *Mishneh Torah, Teshuvah* 7:5. **31.** *Likutei Sichot*, vol. 33, pp. 170 ff.

25 אֶלֶה כִּשְׂפְּחָת יִשָּׁשבֶר לִפְּקַבִיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשֵּׁים אֶלֶף וּשְׁלִשׁ מֵאְוֹת: ם

26 בְּנֵי וְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְטָׁרֶד מִשְׁבַּּחַת הַפַּרְדִּי לְאַלוֹן כִושְׁפָּחַת הָאֵלנִי לְיַחְלְאֵל כִושְׁפָּחַת הַיַּחְלְאַלי: 27 אֱלֶה מִשְׁפְּחָת הַוְּבִוּלֹנֵי לִפְקַבִיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מאות: ם

28 בְּגֵי יוֹמֶף לְמִשְׁפְּחֹתֶם מְנַשֶּׁח וְאֶבְּרֵים: 29 בְּגַי מְנַשֶּׁח לְבָבִיר בִּשְׁפַּחַת הַבָּוּבִירִי וּבָבָיר הוֹלֵיד אָת־וּּלְעֶד לְּגִּלְעֶד מִשְׂפָּחַת הַנִּלְעָדִי: 30 אֲלֶה בְּגֵי נִלְעָד אִיעֶּזֶר מִשְׁפַּחַת הָאַיעֶזְרֶי לְהֵלֶּק מִשְׁפָּחַת הַהֶּלְקִי: 31 וְאַשְׂרִיאֵׁל מִשְׁפָּחַת ָהָאַשְׂרָאַלֶּי וְשֶׁבֶם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁבְמִי: 32 וּשְׁמִידָּע מִשְּׁפַּחַת ַהַשְּׁמִידָעֶי וְבֿפֶּר מִשְׁפַּחַת הַהֶפְרִי: 33 וּצְלָפְחָד בֶּן־הַפֶּר לא־הָיוּ לָוֹ בָּגִים בִּי אִם־בָּגָוֹת וְשֵׁם בְּנִוֹת צְּלַפְּחָׁד מַחְלָה ּוְנֹעָה הְגְלָה מִלְבֶּה וְתִרְצֵה: 34 אֱלֶה מִשְׂפְּחִת מְנַשֶּׁה וּפָּקָדִיהָם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאְוֹת: ם

35 אֵלֶה בְגֵי־אֶפְרֵּיִבּ לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּהֶלַח מִשְׁפַּחַתֹּ הַשַּׂתַלְהִי לְבֶּבֶר מִשְׁפָּחַת הַבַּבְרֶי לְתַּחַן מִשְּפַחַת הַתַּחֲנִי: 36 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתֻלַח לְעַרָּן מִשְׁפַּחַת הָעַרְנִי: 37 אֵלֶה מִשְׁפְּחָת בְּגֵי־אֶפְרַיִם לִפְקַבִיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלשֵׁים אֶלֶף וַחַבֵּשׁ בַאָּוֹת אֵלֶה בִנֵי־יוֹםַף לִמִשִּׁפְּחֹתָם: ם

38 בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבָּלֵע מִשְׁפַּׁחַת חַבַּלְעִי לְאַשְׁבֵּׁל הָאַשְׁבֵּלֶי לַאֲחִירֶּם מִשְּׁפַּחַת הַאָּחַירָבֶיי: אָשָּׁבַּתַת

-⊗ RASHI છા

36 וָאֵלֶה בְּנֵי שׁוּתָלַח וְגוֹ׳. שְׁאָר בְּנֵי שׁוּתֶלַח נִקְרְאוּ תוֹלְדוֹתֵיהֶם עַל שֵׁם שׁוּתֶלַח, וּמֵעַרְן יָצְאָה מִשְׁפָּחָה ַרַבָּה וְנִקְרֵאת עַל שְׁמוֹ, וְנֶחְשְׁבוּ בְּנֵי שׁוּתֶלַח לִשְׁתֵי מִשְׁפָּחוֹת. צֵא וַחֲשׁוֹב, וְתִמְצָא בְּפָּרְשָׁה זוֹ חֲמִשִּׁים וְשֶׁבַע מִשְׁפָּחוֹת, וּמִבְּנֵי לֵוִי שְׁמוֹנֶה, הֲרֵי שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ, וְזֶהוּ שְׁנֶאֱמֵר: ״כִּי אַתֶּם הַמְעַט וְגוֹי״כֹּ — הַ״א מְעַט, חֲמִשְּׁה שֶׁנֶּאֱמֵר: ״כִּי אַתֶּם הַמְעַט וְגוֹי״כֹּ

אַתֶּם חֲסֵרִים מִמִּשְׁפִּחוֹת כָּל הָעַמִּים שֶׁהֵן שִׁבְעִים. אַף ֶזֶה הַבַּנָתִּי מִיסוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה הַדַּרְשָׁן, אַךְ הָצְרַכְתִּי לִפְּחוֹת וּלְהוֹסִיף בִּדְבָרָיו: 38 **לַאֲחִירָם.** הוּא אַחִי שֶׁיָּרֵד לְמִצְרַיִם, וּלְפִי שֶׁנָּקְרָא עַל שֵׁם יוֹסֵף שֶׁהָיָה אָחִיו וְרָם מִמֶּנוּ, נִקְרָא אֲחִירָם:

זַרְעִית אֲחִירָם:

—⊗ ONKELOS ଔ——

אַלֵּין זַרְעֲיַת יִשְׂשׁכָּר לְמִנְיָנֵיהוֹן 25

שִׁתִּין וְאַרְבְּעָא אַלְפִין וּתְלַת מְאָה: לֶּכֶרְ לְזַרְעֲיַתְהוֹן לְּסֶכֶד בּוּלֻן לְזַרְעֲיַתְהוֹן לְסֶכֶד

זַרְעִית סֶרֶד לְאֵלוֹן זַרְעִית אַלוֹן

לְיַחְלְאֵל זַרְעִית יַחְלְאֵל: 27 אָלֵין זַרְעִית זְבוּלֶן לְמִנְיָנֵיהוֹן שִׁתִּין

אַלְפִין וַחֲמֵשׁ מְאָה: 28 בְּנֵי יוֹסֵף לְזַרְעֲיַתְהוֹן מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם: 29 בְּנֵי

מְנַשֶּׁה לְמָכִיר זַרְעִית מָכִיר וּמָכִיר

אוֹלִיד יָת גּלְעָד לְגִלְעָד זַרְעִית גּלְעָד: 30 אַלֵּין בְּנֵי גּלְעָד אִיעֶזֶר

זַרְעִית אִיעָזֶר לְחֵלֶק זַרְעִית חֵלֶק:

זְרִעִית אַשְרִיאֵל זַרְעִית אַשְרִיאֵל 31 וְשָׁמִידְע 32 בּקית שָׁכֶם זַרְעִית

זַרְעִית שְׁמִידָע וְחֵפֶּר זַרְעִית חֵפֶּר: זון לַה בַּר חַפֶּר לָא הָווֹ לֵה 33

בְּנִין אֱלָהֵין בְּנָן וְשׁוּם בְּנַת צְלָפְחָד

מַחְלָה וְנֹעָה חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה: אַלִין זַרְעֲיַת מְנַשָּׁה וּמִנְיָנֵיהוֹן 34

הַמְשִׁין וּתְרֵין אַלְפִין וּשְבַע מְאָה:

אַלֵין בְּנֵי אֶפְרַיִם לְזַרְעֲיַתְהוֹן 35 לְשוּתֶלַח זַרְעִית שוּתֶלַח לְבֶּכֶּר

זַרְעִית בֶּבֶר לְתַחַן זַרְעִית תְּחַן: ןאָלֵין בְּנֵי שוֹתָלַח לְעֵרָן 36

זַרְעִית עֵרָן: 37 אָלֵין זַרְעְיַת בְּנֵי

אֶפְרַיִם לְמִנְיָנֵיהוֹן הְלָתִין וּתְרֵין אַלְפִין וַחֲמֵשׁ מְאָה אָלֵין בְּנֵי

יוֹסֵף לְזַרְעֲיַתְהוֹן: 38 בְּנֵי בִנְיָמִן לְזַרְעֲיַתְהוֹן לְבֶלַע זַרְעִית בֶּלַע

לְאַשְׁבֵּל זַרְעִית אַשְׁבֵּל לַאֲחִירָם

^{.15.} דברים ז, ז.

- 25 These were the families of Issachar according to those of them counted: they numbered 64,300.
- 26 The descendants of Zebulun according to their families: from Sered, the family of the clan of Sered; from Elon, the family of the clan of Elon; from Yachle'el, the family of the clan of Yachle'el.
- 27 These were the families of Zebulun according to those of them counted: they numbered 60,500.
- 28 The descendants of Joseph according to their families: Manasseh and Ephraim.
- 29 The descendants of Manasseh: from Machir, the family of the clan of Machir, and Machir's son was Gilead. Machir had other sons, but Gilead had many children, so his family is reckoned as a clan in its own right: From Gilead, the family of the clan of Gilead.
- 30 Furthermore, each of Gilead's sons had many children, so their families are also reckoned as clans in their own right: These were the descendants of Gilead: from Iezer, the family of the clan of Iezer; from Chelek, the family of the clan of Chelek:
- 31 from Asriel, the family of the clan of Asriel; from Shechem, the family of the clan of Shechem;
- 32 from Shemida, the family of the clan of Shemida; from Chefer, the family of the clan of Chefer.
- 33 Now Tzelofechad the son of Chefer had no sons, only daughters, and the names of Tzelofechad's daughters were Machlah, Noah, Chaglah, Milkah, and Tirtzah. This is not the order of their birth;³² they are listed out of birth order to indicate that they were all equally wise, as will be seen further on.³³
- 34 These were families of Manasseh, and those of them counted were 52,700. This was 25,000 more than in the previous census, by far the biggest increase in population of all the tribes.
- 35 These were the descendants of Ephraim according to their families: from Shutelach, the family of the clan of Shutelach; from Becher, the family of the clan of Becher; from Tachan, the family of the clan of Tachan.
- 36 Shutelach's son, Eran, had many children, so his family is reckoned as a clan in its own right. These were the descendants of Shutelach: from Eran, the family of the clan of Eran.
- 37 These were the families of the descendants of Ephraim according to those of them counted: they numbered 32,500. These were the descendants of Joseph according to their families.
- 38 The descendants of Benjamin according to their families: from Bela, the family of the clan of Bela; from Ashbel, the family of the clan of Ashbel; from Achiram, who is the same as Eichi,³⁴ the family of the clan of Achiram;

^{32.} Which is given below, 36:11. 33. Rashi on 27:1 and 36:11; Likutei Sichot, vol. 8, pp. 200-206. 34. Genesis 46:21.

-∞ ONKELOS ଔ— שפופם זרעית 39 לשפופם לחופם זרעית חופם: 40 והוו בני בַלַע אַרַד וְנַעֲמֵן זַרְעִית אַרַד לְנַעֲמַן זַרְעִית נַעֲמִי: 41 אָלֵין בָּנֵי בִנְיַמִן לְזַרְעַיַתְהוֹן וּמְנְיַנֵיהוֹן אַרְבָּעִין וְחַמִּשָׁא אַלְפִין וְשִׁית מְאַה: 42 אַלֵּין בְּנֵי דֵן לְזַרְעֵיַתְהוֹן לְשׁוּחָם זַרְעִית שׁוּחָם אָלֵין זַרְעֲיַת דָן לְזַרְעֵיַתִהוֹן: 43 כָּל זַרְעֵיַת שוחם למניניהון שתין ואַרבעא אַלפין ואַרבע מאַה: 44 בְּנִי אַשֵּר לְזַרְעֲיַתְהוֹן לְיִמְנָה זַרְעִית יִמְנָה לִישִׁוִי זַרְעִית יִשִׁוִי לְבָרִיעָה זַרְעִית בְּרֵיעַה לְחֲבֵר בְּרֵיעַה לְחֲבֵר זַרְעִית חֲבֶר לְמַלְבִּיאֵל זַרְעִית מַלְכִּיאֵל: 46 וְשׁוֹם בַּת אָתַת אָשֵׁר שָרַח: 47 אַלֵּין זַרְעֵיַת בְּנֵי אַשר לִמְנָיַנִיהוֹן חַמִּשִין וּתְלֶתָא אַלְפִין וְאַרְבַע מִאָה: 48 בְּנֵי נַפְּתַּלִי לוַרְעֵיַתְהוֹן לִיַחִצְאֵל וַרְעִית יַחִצְאֵל לגוני זַרְעִית גוני: 49 לְיֵצֵר זַרְעִית יצר לשלם זרעית שלם: 50 אלין זַרְעֵיַת נַפְתַּלִי לְזַרְעֵיַתְהוֹן ומְנִינֵיהוֹן אַרְבָּעִין וִחַמִּשָּׁא אַלְפִין וִאַרְבַּע מְאָה: 11 אָלֵין מְנְיָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁית מִאָה וְחַד אַלְפִין שָׁבַע מִאָה ותלתין: 39 לְשְׁפּוּפֶׁם מִשְׁפָּחַת הַשְּׁוּפְמֵי לְחוּפְּם מִשְׁפָּחַת הַאַרְדִּ וְנַעֲמֵן מִשְׁפַּחַת הַאַרְדִּ וְנַעֲמֵן מִשְׁפַּחַת הַאַּרְדִּ וְנַעֲמֵן מִשְׁפַּחַת הַאַּרְדִּ וְנַעֲמֵן מִשְׁפַּחֹת הַאַּרְדָּ וְנַעֲמֵן מִשְׁפָּחֹת הַאַּרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: ם
42 אֵלֶה בְנִי־דָּן לְמִשְּׁפְחֹתְם לְשׁוּחָם מִשְׁפָּחַת הַשְּוּחָמִי לְּמִשְׁפְּחֹת הַשְּוּחָמִי בְּעָבְּיִ וְשִׁשְּׁחִת הַשְּוּחָת הַשְּוּחָת הַשְּוּחָת הַשְּׁוּחָמִי לְּפָּקְּדִיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשְּׁים אֶלֶף וְאֵרְבַּע מֵאְוֹת: ם
44 בְּנִי אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחֹתְם לְיִמְנְּה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי: 45 לִבְנִי לְבָּרִילֶּה לְיִשְׁבָּחַת הַבְּרִיעִי: 45 לִבְנִי לְבָּרִילֶּה לְחִשְׁבַּחַת הַהְּבְּרִיעִי: 45 לְבְנִי לְבָּרִילֶּה לְּחָבְּת הַיִּשְׁבַחַת הַבְּרִיעִי: 45 לְבְנִי לְבָּרִילֶּה לְחִבְּבְּת מִשְׁבְּחַת הַשְּׁבְּחַת הַיִּשְׁבְּחַת הְיִשְׁבָּחַת הַיִּשְׁבְּחַת הְיִשְׁבָּחַת הְיִּשְׁבְּחַת הְיִבְּבְיּת לְיי: 45 וְשִׁבְּחַת שְּלְשָׁה וַחְבִּשְׁים אֶלֶּף וְאֵבְּר לְּבָּבְּתְרֹת הַיִּשְׁבְּחָת שְׁלְשָׁה וַחְבִּמְשֶּים אֶלֶּף וְאַבְּרִבְּע מִּיּלְרִי בְּעִבְּע בְּלִּשְּבְּחִת שְׁלְשָׁה וַחְבִּמְשֶּים אֶלֶף וְאַבְּרִת מְּעִבְּע מִבְּלִית שְׁלִּיה שִׁלְשָּׁה וְחַבְּשִׁים אֶלֶּף וְאַבְּרִיתְּים בְּעִבְּיבְּע מִּבְּרוֹת בְּעִים בְּעִיבְים שְּלְשָּבְּת שְׁבְּיבְים בְּיִבּים בְּיִבּים שְּבִּים שְּלִיבְּים שְּלִיבְּים בְּישְׁבְּחָב בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים שְּלִים שְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּחִים בְּיחִים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּבְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיְבְיּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבְּים ב

48 בְּנֵי נַפְּתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָּם לְיַּחְצְאֵׁל מִשְׁפָּחַת הַיִּחְצְאֵלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפָּחַת הַיִּצְרֵי לְשִׁלֵּם לְנִוּנִי: 49 לְנֵּנִי מִשְׁפָּחַת הַיִּצְרֵי לְשִׁלֵּם מִשְׁפָּחַת הַשְּׁבְּחַת הַשְּׁבְּחֹת הַשְּׁבְּחֹת הַשְּבְּחֹת הַשְּׁבְּחֹת הַשְּׁבְּחֹת הַשְּׁבְּחֹת הַשְּׁבְּחֹת הַשְּבְּעִם אֱלֶף וְאַלֶף שְׁבְּע מֵאִוֹת: 51 אֵלֶּה פְּקוֹר בְּנִי יִשְׂרָאֵל שֵׁשִׁ־מֵאְוֹת אֶלֶף וְאָלֶף שְׁבְע מֵאִוֹת הַאָּלֹף שְׁבָע מֵאִוֹת וּיִשְׁלְשִׁים: פּ

-⊗ RASHI ഗ്ദ

³⁹ **לִשְׁפוּפָם.** הוּא מֻפִּים, עַל שֵׁם שֶׁהָיָה יוֹסֵף שְׁפוּף בֵּין לְפִי שֶׁהְיְתָה קַיֶּמֶת בַּחַיִּים, מְנָאָהּ כָּאן: הַאָּמוֹת: 42 **לִשׁוּחַם.** הוּא חָשִׁים: 46 **וִשֶׁם בַּת אַשֵּׁר שֵׂרַח.**

⁴⁹ from Yetzer, the family of the clan of Yetzer; from Shilem, the family of the clan of Shilem.

⁵⁰ These were the families of Naphtali according to their families, and those of them counted were 45,400.

⁵¹ **These are those counted of the Israelites:** they all numbered **601,730** (See Figure 1 and figures 2-3 on page 183).

- 39 from Shefufam, who is the same as Mupim,³⁵ the family of the clan of Shufam; from Chufam, who is the same as Chupim,³⁶ the family of the clan of Chufam. The clans of Becher, Gera, Naaman, Rosh, and Ard,³⁷ however, were killed at Moserot ³⁸
- 40 Two of **the sons of Bela, Ard and Naaman**, had many children and are thus reckoned as clans in their own right: from Ard, **the family of the clan of Ard; from Naaman**, **the family of the clan of Naaman**.
- 41 These were the descendants of Benjamin according to their families, and those of them counted were 45,600.
- 42 The descendants of Dan according to their families: from Shucham, who is identical to Chushim,³⁹ the family of the clan of Shucham. These were the families of Dan.
- 43 All the families of the clan of Shucham, according to those of them counted, were 64,400.
- 44 The descendants of Asher according to their families: from Yimnah, the family of clan of Yimnah; from Yishvi, the family of the clan of Yishvi; from Beriah, the family of the clan of Beriah.
- 45 The descendants of Beriah: from Chever, the family of the clan of Chever; from Malkiel, the family of the clan of Malkiel. The clan of Yishvah, 40 however, was killed at Moserot. 41
- 46 **The name of Asher's daughter was Serach.**⁴² She is mentioned explicitly because she was still alive.
- 47 These were the families of the descendants of Asher according to those of them counted: they numbered 53,400.
- 48 The descendants of Naphtali according to their families: from Yachtze'el, the family of the clan of Yachtze'el; from Guni, the family of the clan of Guni;

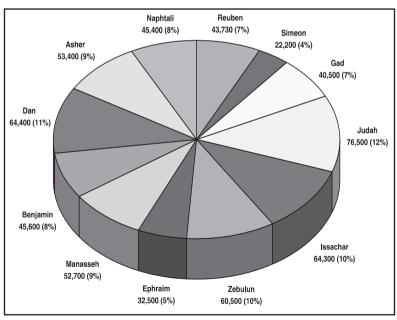

Figure 1: The Fourth Census

^{35.} Ibid. 36. Ibid. 37. Ibid. 38. Above, on 21:4. 39. Genesis 46:23. 40. Genesis 46:17. 41. Above, on 21:4. 42. Genesis 46:17.

−® ONKELOS ଔ-

52 ומַלֵּיל יְיָ עם מֹשֶׁה לְמֵימָר:
53 לְאַלֵּין תִּתְבְּלֵג אַרְעָא
53 לְאַלֵּין תִּתְבְּלֵג אַרְעָא
בְּמְנָיַן שְׁמָהָן: 54 לְסַגִּיאֵי
תַּסְגון אַחֲסַנְּתָּהוֹן וְלֹּזְעִיכִי תִּזְעָרוּן
אַחֲסַנְתָּהוֹן גְּבַר לְפוּם מִנְיָנוֹהִי
תִּתְיָהַב אַחֲסַנְתַה: 55 בְּרַם בְּעַדְבָא
תִּתְפָלָג אַרְעָא לִשְׁמָהַת שַׁבְטֵי
אַבְהָתָהוֹן יָהַסְנוּן:

שלישי 52 וַיְדַבּּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: 53 לָאֵלֶה בֵּחְלֵק הָאֶבֶץ הְּנָחֲלֶה בְּמִסְפַּר שֵׁמְוֹת: 54 לְרַב תַּרְבֶּה בַּחְלֵק הָאָבֶץ הְּצָבְין יְהַוֶּה בְּמִסְפַּר שֵׁמְוֹת: 55 אַדְ־בְּגוֹדֶּל יֵחְלֵק אֶת־הָאֶבֶץ לִשְּׁמְוֹת מַמּוֹת־ נְחֲלֶתְוֹ יִהְלֵק אֶת־הָאֶבֶץ לִשְּׁמְוֹת מַמּוֹת־ בַּמוֹת־ בַּמוֹתִי בַּבְּוֹלִי:

-⊗ RASHI ഗ്ദ

עָלִיתִי לְגְבוּל פְּלוֹנִי לְשֶׁבֶט פְּלוֹנִי", שֻׁנֶּאֲמָר: "עַל פִּי הַגּוֹרָל". וְלֹא נִתְחַלְּקָה הָאָרֶץ בְּמִדָּה, לְפִּי שֻׁיֵּשׁ גְּבוּל מְשֻׁבָּח מִחֲבֵרוּ, אֶלְּא בְּשׁוֹמְא — בֵּית כּוֹר רַע כְּנָגַד בֵּית מְשָׁבּׁח מִחֲבֵרוּ, אֶלְּא בְּשׁנִמִים: 55 לִּשְׁמוֹת מְשׁוֹת אֲבֹּתְם. מְשִׁרֹּח וֹמְבָּל הַנְּחְלוֹת הַהַיִּים יוֹרְשִׁים אֶת הַמְּתִם, שָׁבַּתוֹרָה, שֶׁבָּל הַנְּחְלוֹת הַחַיִּים יוֹרְשִׁים אֶת הַמֵּתִם, וֹלְשִׁה וֹלְשִׁה מְשִׁרֹּת הַמְּתִם, וֹלְשִׁה מְשִׁרֹר, שֶׁבָּל הַנְּחְלוֹת הַחַיִּים כֹּירְשִׁים אֶת הַמֵּתִם, מִצְרִים שָּׁהְיוֹ לְּהֶם בְּנִים בְּבָאֵי הָאָרֶץ, לְוֶה אֶחִד וְלָהֶה שְׁלִשְׁה נְטְלוֹ שְׁלִשְׁה נְטְלוֹ שְׁלִשְׁה נְטְלוֹ שְׁלְשָׁה נְטְלוֹ שְׁלְשָׁה נְטְלוֹ שְׁלְשָׁה נְטְלוֹ שְׁלְשָׁה בְּעָלוֹ שְׁלְשָׁה נְטְלוֹ שְׁלְשָׁה אֲבְיִם בְּבָּא הָחָלְקוֹ הַבָּל בְּשָׁנָה. וְנָהוֹ שָׁנָאֲמָר: "לִשְׁמוֹת אֲבַרָם יִנְחְלֹּן הַבּּל בְּשָׁנָה. וְנָהוֹ שַׁנָּאֲמָר: "לִשְׁמוֹת מֵּבְּרָם יִנְחְלוֹץ, שָׁבְּלוֹ הַבְּנִים, חִלְּקוֹה לְפִי הַבְּעָב הְאָרְיִּ בְּנִים בְּלְנִים, וְשָנְשְׁלוֹ הַבְּנִים, חִלְּקוֹה לְפִי מְשִׁרְם בְּעִבְים לְּעִּבְים לְּמְלוֹ הַבְּנִים הְלְּנִים לְּנִים בְּבְּלִים הְעִבְּים הְלְּכִּים לְבְּעִים הִיבְּלִים בְּעִלוֹ הַבְּנִים, חִלְּכִים לְבִים הְבְּנִים הְלְנִים בְּבִים הְבְּנִים הְבְּנִים הְעָבְים הִבְּלְה הְבָּנִים הְלְבִים הְנִים לְנִים הְנִים בְּבְּיִם הְיִבְּיִם לְנִים בְּבְּים הְלְבִים לְנִים בְּבְּים הִינְחְלוֹי, עְכשׁוֹ נְטלוֹ מִלוֹ מִלוֹ בְּלִוֹי בְּלִים בְּלִב בְּים בּלִבְּים הַלִּים בּלִים בוֹל בְּיל אוֹ בּבִּנִם חִלְים: עכשׁוֹ נטלוּ ארבּעה חלקים:

53 לאלה תחלק הארץ. ולא לפחותים מבן עשרים, אף על פי שבאו לכלל עשרים בטרם חלוק הארץ, שהרי שבע שנים כבשוּ ושבע חלקוּ, לא נטלוּ חלק בארץ אלא אלו שש מאות אלף ואלף, ואם היה לאחד מהם שָׁשַׁה בָנִים לֹא נַטָלוּ אֵלַא חֱלֶק אֵבִיהֵם לְבַדּוֹ: 54 **לַרַב** תרבה נחלתו. לשבט שהיה מרבה באוכלוסין נתנו חלק רַב, וָאַף עַל פִּי שֶׁלֹא הַיוּ הַחֲלַקִים שַׁוִים — שֶׁהֵרִי הַכֹּל לפִי רַבּוּי הַשֵּׁבֶט חִלְּקוּ הַחֲלַקִים — לֹא עַשׂוּ אֱלֵא עַל ידי גורל. והגורל היה על פי רוח הקדש, כמו שמפרש בָּבָבָא בַּתְרָא¹¹: אֵלְעַזָר הַכֹּהֶן הַיָּה מִלְבָּשׁ בָּאוּרִים ותמים, ואומר ברוח הקדש: "אם שבט פּלוֹני עוֹלה, תחום פלוני עולה עמו". והשבטים היו כתובים בשנים עשר פתקים ושנים עשר גבוּלים בשנים עשר פתקים, וּבְלַלוּם בְּקַלְפֵּי, וְהַנַּשִּׁיא מַבְנִיס יָדוֹ לְתוֹכָה וְנוֹטֵל שְׁנֵי פתקין, עוֹלה בידוֹ פּתק שׁל שׁם שׁבטוֹ וּפתק שׁל גבוּל המפרש לו, והגורל עצמו היה צווח ואומר: "אני הגורל

.16 קכב, א. 17. פסוק נו.

-⊗ CHASIDIC INSIGHTS ଔ

inheritor assumes the legal standing of the parent and thereby automatically assumes ownership of his parent's property. He does not earn it, nor does the parent choose to bequeath it to him; he in essence *becomes* his parent.

Here, the Jewish people are not a separate entity that God chooses; they and God are, so to speak, one and the same.

Before the Torah was given, the relationship between God and the Jewish people was solely on the contractual and child-parent levels. Service of God was limited; an individual could serve God and elicit Divine revelation to the extent his natural talents and faculties allowed, but no further. At the same time, God showed the Jewish people special attention due to the Divine soul they possessed from the time of Abraham.

When the Torah was given, the free-choice relationship between God and Israel was added. From this point on, God sets the tone in the relationship, meaning that even the service-reward reciprocity is

no longer limited by our finite capacities; the Torah and its commandments enable us to achieve Divine consciousness far in excess of our natural ability.

With the messianic Redemption, however, the inheritance relationship will become paramount. Our creature consciousness will both dissolve into Creator consciousness and continue to exist separately; our unique personalities will shine individually even as they paradoxically exist as part of God's absolute reality.

Thus, since the Land of Israel is intended to be, as we have said, the microcosm of the comprehensive process of making the physical world into God's home, its relationship to the Jewish people had to be established on all three levels: rational, suprarational, and intrinsic. In this way, our entry and possession of the land foreshadowed the final Redemption, in which our intrinsic, essential identification with God will become the operative consciousness of reality.⁴⁶

Dividing the Land

- ◆ Third Reading 52 After Moses and Eleazar completed the census, Gop spoke to Moses, saying,
 - 53 "The land will be divided among these 601,730 Israelites as an inheritance, first according to the number of their names and then according to their fathers' estates, as will be described presently. But only those included in the present census will be considered: someone currently under 20 who turns 20 by the time the people actually conquer and divide the land will not be entitled to his own portion.
 - 54 You shall give a larger inheritance to the large tribe and you shall give a smaller inheritance to a smaller tribe; each tribe shall be given an inheritance according to its number.
 - 55 Nonetheless, the land shall be divided by lot, as follows: Divide the land into area-units of equal fertility, and divide the land into 12 districts, each containing a number of these area-units equal to the head count of a different tribe. Write the names of the 12 tribes on 12 tickets and the names of these 12 districts on 12 other tickets, and shuffle all these tickets in a box. Dress Eleazar the high priest in his priestly garments, including the *urim* and *tumim*, through which he is granted Di-

EXECUTION STATE OF THE CONTROL OF T

- 53 **The land will be divided:** The Land of Israel was divided in three ways:
- by population, that is, the larger the tribe, the larger the portion it received,
- by lot (which was God's hand at work), and
- through inheritance.44

In other words, the Jewish people's connection to the Land of Israel exists on three levels:

- · rationally, i.e., by their own merits,
- by Divine decree, and
- by inheritance.

This is because God chose the Land of Israel to be the central setting in which the process of making the physical world into His home would unfold. The Jewish people are similarly the nation God chose to be the central players in this drama. Therefore, the relationship that is about to be established between the chosen people and the chosen land must reflect that which has been established between the people and God.

The relationship between God and the Jewish people is threefold, as is stated in the daily morning liturgy: "Happy are we: how good is our *portion*, how pleasant our *lot*, and how beautiful our *inheritance*."

• "Portion" refers to the contractual relationship

between God and Israel. We have undertaken to serve God in various ways, and He has promised to reward us for our service. The portion we receive from God is commensurate with the effort we exert to earn it.

On a deeper level, "portion" refers to the fact that the Jewish Divine soul is "a veritable *portion* of God above," 45 just as a child may be seen as a portion of his parent. This intrinsic relationship between God and the Jewish people binds them inseparably.

 "Lot" refers to the suprarational relationship God forged with us by giving us the Torah and making us the bearers of His message to humanity. This was an act of absolute free will on God's part; He was not compelled by any logical considerations to choose us, anymore than a lot is compelled to fall a certain way.

This suprarational relationship is deeper not only than the contractual, servicereward relationship, but even than the intrinsic, parent-child relationship, since the latter also "forces" God, so to speak, into a connection with Israel. Beyond this, God also chooses Israel of His own, suprarational volition

 "Inheritance" refers to the mutual identification of God and Israel. According to Jewish law, the

^{43.} Taking into consideration the fact that firstborn sons receive a double portion (Rashi on Genesis 48:6). **44.** There are a number of viewpoints in the Talmud (*Bava Batra* 108a ff) and classical commentaries (on these verses and the relevant portions of the Book of Joshua) regarding how these three interacted in assigning each family its portion of land. **45.** *Tanya*, chapter 2, after Job 31:2.

& ONKELOS &-תתפלג עדבא 56 על פום אחסנתהון בין סגיאי לזעירי: ואלין מניני לואי לזרעיתהון 57 לגרשון זרעית גרשון לקהת זַרעית קהָת לִמְרַרִי זַרְעִית מְרַרִי: אַלֵּין זַרְעַיַּת לֵוִי זַרְעִית לְבְנִי 58 זרעית חברון זרעית מחלי זרעית מוֹשִׁי זַרְעִית קֹרַח וּקָהָת אוֹלֵד יָת עַמְרָם: 59 וְשׁוֹם אָתַּת עַמְרָם יוכבד בת לוי דילידת יתה ללוי בָּמֶצְרָיִם וִילֵידַת לְעַמְרָם יָת אַהָרֹן וָיָת מֹשֵה וְיָת מְרָיָם אֲחַתְהוֹן: 60 ואתיליד לאהרן ית נדב וית אַבִיהוּא יַת אֵלְעַזָר ווַיַת אִיתִּמַר: 61 ומִית נָדָב וַאֱבִיהוּא בָּקַרוֹבֵיהוֹן

-80 RASHI 03

וּקְצָת מִן הַיִּצְהָרִי: 59 אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרִים. אִשְׁתוֹ יְלְדַתָּה בְּמִצְרַיִם — לֵדְתָה בְּמִצְרִים וְאֵין הוֹרְתָה בְּמִצְרַיִם, בְּשֶׁנְּכְנְסוּ לְתוֹךְ הַחוֹמְה יְלְדַתָּה. וְהִיא הִשְׁלִימְה מִנְיַן שְׁבְעִים, שֶׁהָרֵי בִּפְּרְטָן אִי אַתָּה מוֹצֵא אֶלֶּא שִׁשִּׁים ותשׁע:

אשא נוכריתא קדם יי:

56 על פּי הַגּוֹרֶל. הַגּוֹרֶל הָיָה מְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁפֵּרִשְׁתִיפֹּי. מַגִּידְ שֶׁנְּתְחַלְּקָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר: "וַיִּמְּנֵנּ מְנִּידְ שָׁנְתְחַלְּקָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר: "וַיִּמְנְנּ לְכָלֵב אֶת הָבְרוֹן"", "עַל פִּי ה' נְתְנוּ לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר שְׁאָל"²⁰: מִשׁוֹת אֲבוֹתָם. יָצְאוּ גֵרִים וַעֲבָדִים: 58 אֵלֶה מִשְׁפְּחֹת הַשְּמְעִי וְהָעְזִּיאֵלִי מִשְׂפְּחֹת הַשִּׁמְעִי וְהָעָזִּיאֵלִי

.18 לעיל פסוק נד. 19. שופטים א, כ. 20. יהושע יט, נ.

≫ A CLOSER LOOK ❖

[55] In their father's generation: To illustrate: Let A and B be two contemporaries whose sons went out of Egypt and whose grandsons were included in this present census. A had two sons, A1 and A2. A1 had one son, A1a; and A2 had three sons: A2a, A2b, and A2c. B had two sons, B1 and B2. B1 had one son, B1a; and B2 had one son, B2a. If the land were divided equally between those in the present census, then all the grandchildren (A1a, A2a, A2b, A2c, B1a, and B2a) would get an equal portion. If the land were divided equally among those who left Egypt (A1, A2, B1, and B2), then their children would not get equal portions: A1a would get one portion, while A2a, A2b, and A2c would each get a third of a portion. B1a and B2a would also get one portion each. The Torah here, however, tells us to first assign each grandson a portion, and then to consider this portion as part of the father's estate and this in turn as part of the grandfather's estate. This virtual estate is then redivided equally amongst the grandsons. In this scheme, each of A's four grandchildren starts off with one portion, as do both of B's two grandchildren. These portions revert to their father's virtual estates, and thus A1, B1, and B2 all "inherit" one portion each from their sons, while A2 "inherits" three portions from his three sons. Taking this reverse inheritance one more generation back, A "inherits" the four portions of A1 and A2, while B "inherits" the two portions of B1 and B2. Now we split up A's and B's estates equally among their direct inheritors: A1 and A2 each receive two portions, while B1 and B2 each receive one portion each. As for the next generation, A1a receives his father's two portions, while A2a, A2b, and A2c split their father's two portions among them, receiving two-thirds of a portion each. Meanwhile, B1a and B2a each receive their fathers' single portion. (For the purpose of this illustration, none of the sons are firstborns, for otherwise they would receive a double portion).

vine inspiration. Call the princes of the tribes up one by one. As each one steps forward, the *urim* and *tumim* will inspire Eleazar to prophesy that this prince will be given such-and-such a region. The prince will then pull two tickets from the box, and miraculously, one ticket will be that with his tribe's name, and the other will be that of his tribe's inheritance as just prophesied by Eleazar. The ticket on which is written the inheritance will then miraculously speak, saying, 'I, the lot of such-and-such a region, have become the inheritance of such-and-such a tribe.' This way, it will be clear to all that the land is not being divided arbitrarily, but fairly, by My word. Once each individual has been assigned an inheritance, consider it part of his father's estate; then divide this father's virtual estate equally amongst his sons. This way, **they shall** also **inherit** the land **according to the names of their fathers' tribes**, i.e., according to the population of the tribes in their fathers' generation. In this calculation, Joshua and Caleb shall be considered the fathers of the children of the 10 spies: *their* children will receive the spies' children's inheritances.⁴⁷

56 Thus, the father's **inheritance shall be divided**, **according to** the miraculous pronouncement of the **lot** itself, **whether** it would otherwise have been **large or small**. From all this, it is clear that converts and freed slaves, who are not part of any tribe, do not inherit any land. Also, Joshua and Caleb will not receive their inheritances according to this process, for I have promised Hebron to Caleb⁴⁸ and will give Joshua an inheritance by his request."⁴⁹

The Census of the Levites

- 57 Moses and Eleazar also took a census of the Levites. These were the tallies of the Levites according to their families: from Gershon, the family of the clan of Gershon; from Kehat, the family of the clan of Kehat; from Merari, the family of the clan of Merari.⁵⁰
- 58 These were the families of Levi: The clan of Gershon included only the family of the clan of Livni, for the clan of Shimi⁵¹ was killed at Moserot.⁵² The only complete families of the clan of Kehat were⁵³ the family of the clan of Chevron and the family of Amram, since the family of Uziel and most of the family of Yitzhar had been killed at Moserot.⁵⁴ The clan of Merari included the family of the clan of Machli and the family of the clan of Mushi. The only remaining family of Yitzhar was the family of the clan of Korach.⁵⁵ Kehat begot Amram.
- 59 The name of Amram's wife was Yocheved the daughter of Levi, whom Levi's wife had conceived before Jacob's family left Egypt and had borne to Levi as soon as they arrived in Egypt. Yocheved bore to Amram: Aaron, Moses, and their sister Miriam.
- 60 Born to Aaron were Naday, Avihu, Eleazar, and Itamar.
- 61 Nadav and Avihu died when they offered an unauthorized fire before Gop. ⁵⁶ Amram's family did not form any clans: Moses' descendants were included in the clan of Kehat, and Aaron's descendants—the priests—were not counted as a clan.

^{47.} Above, 14:38; *Likutei Sichot*, vol. 8, p. 175, note 28. See also below, on 36:7. 48. Above, 14:24; Judges 1:20. 49. Joshua 19:50. Joshua divided the land by lot after most of it had been conquered (Joshua 14:1 ff). 50. Cf. above, 3:14 ff. 51. Exodus 6:17; above, 3:18. 52. Above, on 21:4. 53. Exodus 6:18; above, 3:19. 54. Above, on 21:4. 55. Exodus 6:21. 56. Leviticus 10:1-2.

—⊛ ONKELOS ശ——

62 וַהַווֹ מִנְיַנֵיהוֹן עֲשִׁרִין וּתְלָתָא אַלְפִין כָּל דְּכוּרָא מִבַּר יַרְחָא ולעלא אַרֵי לָא אָתְמנִיאוּ בְּגוֹ בְּנֵי יִשֹּׁרָאֵל אֲרֵי לָא אָתִיהִיבַת לְהוֹן אַלֵין 63 אַלֵין בּגוּ בְּגוּ יִשְׁרָאֵל: מִנְיָנֵי מֹשֶה וְאֶלְעָזְר כַּהֲנָא דִּי מְנוֹ יָת בָּנֵי יִשִׂרָאֵל בָּמֵישִׁרַיָּא דִמוֹאָב על יַרִדְנָא דִירֵחו: 64 וּבִאָלֵין לָא הַנָה גָבַר מִמְנָיָנֵי מֹשֵה וְאַהַרֹן כַּהַנָא דִי מְנוֹ יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבְּרָא דְסִינָי: 65 אֲרֵי אֲמַר יְיָ לְהוֹן מְמַת ימותון בְּמַדְבָּרָא וְלָא אְשָׁתְאַר מנהון אַנש אַלְהֵין כָּלֵב בַּר יִפָּנָה ויהושע בַר נון: 27:1 וקריבא בְנַת צְלָפְחָד בַּר חֵפֶּר בַּר גִּלְעָד בַּר מְכִיר בַּר מְנַשֶּה לְזַרְעֲיַת מְנַשֶּה בַר יוֹסֵף וְאָלֵין שְׁמְהַת בְּנָתֵה מַחְלָה נֹעָה וְחָגֶלֶה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה: זַ וְקָמָא קָדָם מֹשֶה וּקְדָם אֶלְעָזָר כַּהַנָא וּקְדָם רַבְּרְבַיָּא וְכָל בְּנִשְׁתָּא בִּתְרַע מַשִּבַּן זִמנָא לְמֵימָר: 3 אַבוּנָא מִית בְּמַדְבָּרָא וְהוּא לָא הֲוָה בְּגוֹ בְנִשְׁתָא דָאָזִדַּמָנוּ עַל יִיָ בַּבְנִשְׁתָא דְקֹרַח אֲרֵי בְחוֹבֵה מִית וּבְנִין לָא הוו לה: 62 נַיְּהְיִנִּ פְּלֵבִיהָם שְׁלֹשֶׁה וְעָשְׂרִים שֶׁלֶּבְּ פְּלֹזְבֶרְ מִבְּינִּ בְּעַרְהִינִּ פְּלֵבִיהָם שְׁלֹשֶׁה וְעָשְׂרִים שֶׁלְּבְּינִ בְּעִירִם שֶׁלֶּבְי בְּנִי יִשְּׂרָשֵׁל בְּעַרְבִּל בְּעַרְבִּל בְּעֵירִם בְּעֵירִם בְּעַרְבִּר בְּנִי יִשְׂרָשֵׁל בְּעַרְבִּר מְשֵׁה וְשִּׁלְעָזֶר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר בְּּקְרוּ שֶׁת־בְּנֵי יִשְׂרָשֵׁל בְּעַרְבִּר מְשֵׁה וְשִּלְעָזֶר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר בְּקְרוּ שֶׁת־בְּנֵי יִשְׂרָשֵׁל בְּעִרְבִּר מְשֵׁר בְּקְרוּ שֶׁת־בְּנֵי יִשְּׂרָשֵׁל בְּמִרְבְּר מְשֹׁה וְאַבְּיִלְ הַבְּנִי שִּׁלְשָׁה וְמִהוֹשְׁעַ בִּוֹיִנְים מִשְׁר בְּוֹית בְּבְּיִרְבְיוֹ בְּחְבֹּית בְּנִית בְּנִית בְּבְּיוֹ שְׁבְּיוֹת בְּבְּיְרְבְּנְ בְּן וְבְּבְּיִ שְּׁבְּיוֹת בְּבְּוֹית בְּבְּיוֹת בְּבְּיִרְבְּנִה בְּנְוֹת צְלְבְּנְה בְּוֹישְׁבְּיוֹ בְּבְּיוֹת בְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּיוֹת בְּבְּיִבְיוֹ בְּעִרְבְיוֹ בְּבְיוֹת בְּבְיִרְבְּיִבְ בְּוֹת בְּבְיִבְיוֹת בְּבְיִבְנְיוֹ בְּבְיִרְ בְּוֹת בְּבְיִבְּיוֹת בְּבְיִבְיוֹת בְּבְיִבְנְה בְּנְוֹת בְּבְּיִבְיוֹת בְּבְיִרְבְּנְה בְּנְוֹת בְּבְיִוֹם בְּבְיוֹת בְּבְיִבְּבְיוֹת בְּבְיִבְיוֹת בְּבְיִים בְּבְיִר בְּבְּיִבְיוֹת בְּבְיִבְים בְּבְיִרם בְּבִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִבְ בְּבְּיִבְים בְּבִים בְּבִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְים בְּבִים בְּבְיִים בְּבְיִבְים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְיבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּבְים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבִיים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּבְים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּבְים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִיבְים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְיבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיב

⊗ RASHI 🗷

״בָּא יִשְּׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה בֶּן אֱלִישְׁמְע״י״, בְּיָדוּע שָׁבְּל

ַהַנּוְפְרִים עִמּוֹ רְשְׁעִים הִיוּ: מִחְלָּה נֹעָה וְגוֹי. וּלְהַלְּן הוּא

אוֹמֵר: ״וַתִּהְיֶינָה מַחְלָּה תִרְצְה״י״, מַגִּיד שָׁבֶּלְן שְׁקוּלוֹת זוֹ

מְגִּיד שָׁלֹא עֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם אֶלְּא בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים, אַתְּר

מָמֵית אַהַרֹן: לִּפְנֵי מֹשֶׁה. וְאַחַר בָּּךְ לִפְנֵי אָלְעָזְר: אָפְשָׁר

אָם מֹשֶׁה לֹא יָדַע, אֶלְעָזְר יוֹדֵעֵ? אֶלְא, סְרַס הַמִּקְרֶרְא

אָם מֹשֶׁה לֹא יָדַע, אֶלְעָזְר יוֹדֵעֵ? אֶלְא, סְרַס הַמִּקְרָרְא

אוֹמֵר: בְּבֵית הַמִּדְרְשׁ הִיוּ יוֹשְׁיָּה. אַבְּא חְנָן מְשׁוּם רַבִּי אֶלְעָזְר אוֹמֵר: ״בְּהָטְאוֹ לֹא בָּבָרַת הַמִּדְרָשׁ הִיוּ יוֹשְׁיָּה. אַבְּא חְנָן מְשׁוּם רַבִּי אֶלְעָזְר מִמְּה. זִבְּהָחְאוֹ לֹא הָהָחְלֹּשׁ הְיוּ וֹיִשְׁהְי בְּּחִרְשׁ בְּרוֹב בְּמִית הַמִּדְרָשׁ הְיוּ יִּלְא בְּחָטְא מֹתְלוֹנְנִים וְלֹא בַּעֲדָת מִת", נִוְקְקוּ לוֹמֵר: ״לֹא בְּחַטְא מִתְלוֹנְנִים וְלֹא בַּעֲדָת מְת וְלֹא הָחֲטִיא אֶת אֲחַרִים עְמִוֹּ". רָבִי עְקִיבָּא אוֹמֵר: מִן הִמְּשִׁלִּא עַצִים הְיָה, וְרָבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבָּא אוֹמֵר: מִן הָמִּעְבִּי הְיָה, וְרָבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבָּא אוֹמֵר: מִן הָהָּצוּ הָיָה, וְרָבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבָּא אוֹמֵר: מִן הִיּה, וְרָבִי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבָּא אוֹמֵר: מִן הִיּהְיִּה, וְרָבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבִּי הְיָה, וְרָבִי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבִּי הְיָה, וְרָבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבִּי הְיָה, וְרָבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: מִן הַמִּעְבָּי הָיָה. וְרָבִּי שְׁמְתוֹן אוֹמֵר: מִן הִמָּנְיִם הְיָה, הָּיִבְּי שְׁרִיה, וְרָבִּי שְׁתִּבְּי שְׁמְעוֹן בּיִי מְיִבּי מְּרָבְיִם הְיִבּים הְיִה, וְרָבִּי שְׁתְּבִּי שְׁמְבֹּי שְׁנִים בְּיִבּי הְיִבְּיִים בְּיִבּים הְיִבּי בְּיִבּים הְיִבּי שִׁמְיתוֹן בּיִי שְׁמְבּיוֹם בְּיִבּים בּיִבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְיִים בְּיִבְיּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִּיְיִים בְּיִרְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִיְיִּיְיִים בְּיִ

62 כּי לֹא הִתְּפְּקְדוֹ בְּתוֹךְ בְּנִי יִשְׂרָאַל. לְהְיוֹת נְמְנִין בְּנֵי עֻשְׂרִים שְׁנָה, וּמָה שַׁעֵם?: כִּי לֹא נִתָן לְהֶם נַחֲלָה. יְהָנִּהְ מָבֶּן עֻשְׂרִים שְׁנָה הָיוּ בְּנֵי נַחֲלָה, שַׁנֶּה הָיוּ בְּנֵי נַחֲלָה, שֶׁנֶּאֵמִר: ״אִישׁ לְפִי פְּקְדְיוֹ יְתַּן נַחֲלְתוֹ״יִי. 64 וּבְּאֵלֶה לֹא הִיָּה אִישׁ יְגוֹי. אֲבְל עַל הַנְּשִׁים לֹא נְגוְרָה גְּוֹרָת הַמְרַגְּלִים, ״נְמְנָ הִיוֹ מְחַבְּבוֹת אֶת הְאָרֶץ — הְאַנְשִׁים אוֹמְרִים: ״נְמְנָה רֹאשׁ וְנְשׁוּבְה מִצְרְיִמְה״יִי, וְהַנָּשִׁים אוֹמְרוֹת: לְבָּאוֹ לְנָשׁוּבְה מִצְרְיִמְה״יִי, וְהַנָּשִׁים אוֹמְרוֹת: לְבָאן: 1 לְמִשְׁבְּחֹת מְּנַשְׁה בָּן יוֹסֵף. לְמָה נָאָמֵר, וַהֲלֹא לְכָּאוֹ הָאָרֶץ, שֶׁנֶשְׁהֹי לְנִי שְׁנָשְׁהִי וְנִוֹיִי בְּבְּלִתְי אֶלְא לוֹמֵר לְּהְ: יוֹסֵף חִבֵּב בְּרָ נָאֲמָר: ״הְנָה לְנִה עְנִמֹתִי וְגוֹי״יִּי, שֶׁנְאֶשְׁיוּ וּמְנַשְׁיוּ וְמִנְשְׁיוּ וּמְנֵשְׁיוּ וּמְנִשְׁיוּ וְמָבְּבוֹ אֶת הָאָרֶץ, שֶׁנֶּאֲמֵר: ״הְנָה לְנִוֹ מִהְּקֹב בְּאָחָר מֵהֶם לְיִחֲסוֹ וֹלְנִנְיוֹ חְתִּנִים, וּפַּרָט לְךְּ הַבְּתוֹב בְּאָחָר מֵהֶם לְיִחֲסוֹ לְנָנִאי, בְּגוֹן לְנִשְׁרִוּ מְהָבוֹ לְבִּיִם לְּבְּרִים בְּרִי בֵּבְּעִם לְּנִים לְבְּדִים בְּנִי בְּבְּיִם לְבְּדִים לְּנִבְי בְּבְיִם לְבָּרִי נִבְּיִם לְבְּיִם לְבִּיִם לְּבָּבִי לְבְּיִם לְבְּיִם לְבִּים לְבִּיִם לְּבְּיִם בְּבִּים, וְבָּרִי וְבִּבְיִם לְבְּיִם בְּבִּים, וְבָּרִי וְבִּבְים, וְבִּבִים לְבְּיִב בְּבְּתִוּם לְנִבְיִם לְבָּים בְּבִּים בְּוֹ בְּיִים לְּנִבְיי, וְאִם יְחָסוֹ לְנָבִיי, וְאִם יְחָסוֹ לְנִבִּיי, בְּוֹים לְבִּיִם בְּיִבְיים בְּיִבְיִים בְּיִבְיים בְּבִּיים בְּיִבּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְיִים בְּיִבּים לְבִּיִב בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבּים לְּעִבְּים בְּבְּיִם בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְים בְּיִבְּיִבּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִם בְּיִבְּים בְּבְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְיִייִנְיִים בְּיִבְּיִבְּים בְּבְי

. א. במדבר יד, ד. 23. במדבר יד, ד. 23. במדבר כז, ד. 24. בראשית נ, כה. 25. להלן פסוק ד. 26. מלכים־ב כה, כה. 75. במדבר לו, יא.

the daughters claimed, their father deserved a portion of the land just as if he had been counted in the census. "Furthermore," the daughters continued, "he deserves another portion as well: **He** also **had no sons**, but had he had sons, *they*, too, would have received a portion of land.

- 62 The tally of the Levites was 23,000, which included every male one month old and over, for they were not counted among the Israelites,⁵⁷ since no inheritance was given them among the Israelites.⁵⁸
- 63 Both of these censuses, that of the laity and that of the Levites, composed the tally taken by Moses and Eleazar the priest, who counted the Israelites in the plains of Moab, by the Jordan opposite Jericho. The eight Levite clans together with the 57 lay clans totaled 65 clans.
- 64 Among these there was virtually no man who had been included in the tally taken by Moses and Aaron the priest when they counted the lay Israelites in the Sinai desert in Iyar 2449.⁵⁹
- 65 For God had said to them, "They shall surely die in the desert," and no one was left of them but Caleb the son of Yefuneh and Joshua the son of Nun. There were, however, Levites, women (Levite and non-Levite), and members of the mixed multitude from the previous generation, since God's decree applied only to those counted in the military census. 10

Laws of Inheritance

- 27:1 After hearing the laws concerning the division of the land, the daughters of Tzelofechad the son of Chefer, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of Manasseh the son of Joseph, came forward to argue to Moses that their father deserved a portion of the land even though he had only daughters. The daughters' full lineage is given here in order to indicate that they were comparable to Joseph both in their righteousness and their love of the Land of Israel (Joseph had asked specifically to be buried there⁶²). Tzelofechad's daughters' names were Machlah, Noah, Choglah, Milkah, and Tirtzah. Here again, they are listed out of their birth order⁶³ to indicate that they were all equally wise.⁶⁴
- 2 They stood before Moses—after having presented their question before Eleazar the priest and before the princes—when they and the entire congregation were gathered to learn from Moses at the entrance to the Tent of Meeting,⁶⁵ saying,
- **"Our father** did not die in Egypt; he **died in the desert. But**, whereas the rest of his generation died in the desert because of God's decree against them for following the spies and spurning the Land of Israel, and therefore do not deserve a portion of the land, he was different. **He was not in the assembly that banded together against God** after the spies' report and sought to return to Egypt, ⁶⁶ nor was he **in Korach's assembly**, who also complained about being taken out of Egypt. ⁶⁷ Moreover, he was not guilty of leading anyone else astray; **rather**, **he died** only **for his own sin.**" (Out of respect for their father, the daughters did not mention his sin explicitly. He was either the one caught gathering sticks on the Sabbath, who was put to death more than a year before the incident of the spies, ⁶⁸ or one of those who were led astray by the spies but repented after God pronounced His decree against them and sought to proceed toward the Land of Israel despite the decree. ⁶⁹ In either case, he was not guilty of disloyalty to the Promised Land. ⁷⁰) For this reason,

^{57.} Above, 1:49. 58. Above, 18:24. 59. Numbers 1:1. 60. Above, 14:23, 29-31. 61. Above, 14:4. 62. Genesis 50:25; Exodus 13:19. 63. Given below, 36:11. 64. See above, 26:33; Likutei Sichot, vol. 8, pp. 200-206. 65. See Likutei Sichot, vol. 23, pp. 182-187. 66. Above, 14:2-3, 35. 67. Above, 16:13-14. 68. Above, 15:32. 69. Above, 14:40-45. 70. Likutei Sichot, vol. 8, pp. 171 ff.

4 לַפְּה יִנְּרֶע שֵׁם־אָבִינוּ מִתְּוֹךְ מִשְׁפַּחְתֹּוֹ כֵּי אֵין לוֹ בֵּן הְנָה־לָנוּ אֲחֻוֹּה בְּתִוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ: 5 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁבְּעוֹן לִפְנֵי יְהוָה: פ
 מִשְׁפַּטֶּן לִפְנִי יְהוָה: פ

רביעי 6 וַיִּאמֶר יְהוֹּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: 7 בֹּן בְּנְוֹת צְלְפְּחָה ֹ
 דִּבְרֹת נְתֹן תִּמֵן לְהֶם אֲחֵזַּת נְחֲלָה בְּתוֹך אֲחֵי אֲבִיהֶם יְהַבְּרָת נְתִוֹן לְהֶן לֹהֶן: 8 וְאָל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל הְדֵבְּרְתְּ אֶבִיהֶן לְהֶן: 8 וְאָל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל הְדֵבְרְתְּ אֶבִיהָן לְהֹן: 9 וְאִם־אֵין לְוֹ בֻּת וּנְתַתֶּם אֶת־נְחֲלָתוֹ לְאָחֵי נְחֲלָתוֹ לְבָּתְוֹי לְבָּתְיוֹ לִוֹ אֲחִים וּנְתַתֶּם אֶת־נְחֲלָתוֹ לַאֲחֵי לְנִבְיתוֹ לְנִתְהָם אֶת־נְחֲלָתוֹ לְאָחִי לְנִבְיתוֹ וֹ 11 וְאִם־אֵין לִוֹ אַחִים וּנְתַתְּם אֶת־נְחֲלָתוֹ לְאָחִי לְבָנִי וֹ וּנְתַתֶּם אֶת־נְחֲלָתוֹ לְבְנֵי לִשְׁבְּאֵל לְחַפַּת מִשְׂבְּם בְּאֲשֶׁר צִוְּה יְהוֹה אֶת־מְשְׁה: פּ יִשְׂרָאֵל לְחַפַּת מִשְׁבְּין מִמְּשֶׁר צְוָה יְהוֹה אֶת־מְשְׁה: פּ יִשְׂרָאֵל לְחַפַּת מִשְׁבְּין אֲשֶׁר נְתָתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 נִילָאמֶר יְהוָּה אֶל־מִשֶּׁה עֲלֵה אֶל־תַר הְאָבָרִים הַזֶּה וּרְבֹּת בָּתִּלִי יְתְנָה אֶל־תִר הְאָבִרִים הַזֶּה וֹנְתִּה אֶלִר יְהוֹה אֶת־הְאָּבֶרִים הַזָּה וֹנְתִּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

אָבונָא מִגוֹ שְׁמָא דַאֲבוּנָא מִגוֹ 4 זַרְעִיתֵה אֲרֵי לֵית לֵה בָּר הַב לְנָא אַחֲסָנָא בָּגוֹ אֲחֵי אֲבוּנָא: 5 וְקָרֵיב מֹשֶה יָת דִּינְהֵן קֶדָם יְיָ: 6 וַאֲמַר יִיָּ לִמֹשֶׁה לִמֵימָר: 7 יָאוּת בְּנַת צְלָפְחָד מְמַלְלָן מִתַּן תִּתֵּן לְהֵן אֲחוּדַת אַחֲסָנָא בְּגוֹ אֲחֵי אֲבוּהֵן וָתַעַבַר יָת אַחַסְנַת אַבוּהֵן לִהַן: ּ וְעִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הְנַמַלֵּל לְמֵימָר s גְבַר אֲרֵי יְמוּת וּבַר לֵית לֵה וְתַעְבְּרוּן יַת אַחַסָנְתַּה לְבָרַתֵּה: 9 וָאָם לֵית לֵה בְּרַתָּא וְתִהְנוּן יָת אַחֲסַנְתֵּה לַאֲחוֹהִי: 10 וְאָם לֵית לֵה אַחִין וָתִתְּנוּן יָת אַחֲסַנְתֵּה לַאֲחֵי אֲבוּהִי: ון וְאָם לֵית אַחִין לַאֲבוּהִי וְתִהְנוּן 11 יָת אַחֲסַנְתֵּה לְקָרִיבֵה דְּקָרִיב לֵה מַזַרְעִיתֵה וְיֵירַת יָתַה וּתְהֵי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִגְוַרַת דִּין בְּמָא דִי פַּקּיד יָנָ יָת מֹשֶה: 12 וַאֲמֵר יְנָ לְמֹשֶה סַק לְטוּרָא דַעֲבָרָאֵי הָדֵין וַחֲזִי יָת אַרְעָא דִּי יְהָבִית לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

—⊗ ONKELOS ഗ്ദ——

- 80 RASHI 03

4 לָמָה יִגָּרַע שֵׁם אָבִינוּ. אָנוּ בִּמְקוֹם בֵּן עוֹמְדוֹת, וְאָם אַין הַנְּקַבוֹת חֲשׁוּבוֹת זֶרַע — תִּתְיַבֵּם אִמֵּנוּ לְיָבָם: בִּּי אַין לוֹ בֵּן. הָא אָם הָיָה לוֹ בֵּן, לֹא הָיוּ תּוֹבְעוֹת כְּלוּם. מַגִּיד שַׁחַכְמָנִיּוֹת הָיוּ: 5 וַיַּקָרָב משַׁה אֵת מִשְׁפְּטָן. נִתְעַלְּמָה הֲלָכָה מִמֶּנוּ. וְכָאן נִפְּרָע עַל שֶׁנָּטַל עֲטָרָה לוֹמַר: ״וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרבוּן אֵלַי״²٠. דְּבָר אַחַר: רְאוּיָה הָיְתָה פָּרָשָׁה זוֹ לְהִכָּתֵב עַל יְדֵי מֹשֶׁה, אֶלֶא שֶׁזָּכוּ בְּנוֹת צְלְפְחָד וְנִכְהְּבָה עַל יָדְן: **7 בֵּן בְּנוֹת** צְלְפְחָד דּבְרֹת. כְּתַרְגוּמוֹ: "יָאוּת", כְּךְ כְּתוּבָה פֶּרְשָׁה זוֹ לְפָנֵי בַּמָּרוֹם. מַגִּיד שֶׁרְאֲתָה עֵינָן מַה שֶׁלֹא רְאֲתָה עִינוֹ שֶׁל משָׁה: **בֵּן בְּנוֹת צְלְפְחָד דּבְרֹת.** יָפֶה תְבְעוּ. אַשְׁרֵי אָדָם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹדֶה לְדְבָרָיוּ: **נְתֹּן תַּתַּן.** שְׁנֵי חֲלָקִים: חֵלֶק אֲבִיהֶן, שֶׁהָיָה מִיּוֹצְאֵי מִצְרִים, וְחֶלְקוֹ עִם אֶחָיו בְּנִכְסֵי חֵפֶר: **וְהַעֲבַרְהָּ.** לְשׁוֹן ״הַעֲבָרָה״ (עֶבְרָה) הוּא בְּמִי שֶׁאֵינוֹ מַנִּיחַ בֵּן לְיוֹרְשׁוֹ. דְּבָר אַחֵר: עַל שַׁם שֶׁהַבַּת מַעֲבֶרֶת נַחֲלָה מִשַּׁבֶט לְשַׁבֶט, שֶׁבְּנָה

אָלָּא לְאוֹתוֹ הַדּוֹר בִּלְּבָד. וְכֵן "וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלְתוֹ לְבָתוֹ", בְּכֻלָּן הוּא אוֹמֵר "וּנְתָתֶם", וּבְבַת הוּא אוֹמֵר "וְהַעֲבַרְתֶם", וּבְבַת הוּא אוֹמֵר "וְהַעֲבַרְתֶם": 11 לִשְׁאֵרוֹ הַקְּרֹב אַלִּיוֹ מִמִּשְׁפַּּחְתוֹ. וְאֵין "מִשְׁפָּחָתוֹ" וְאֵין "מִשְׁפָּחָתוֹ" וְאֵלְ הָּדְּיִה אָלָּא מִשְׁפָּחָת הָאָב: 12 עַלֵּה אֶל הָּר הָעֲבָּרִים. לְמָה נִסְמְכָה לְכָאוֹ? כֵּיוָן שֶׁאָמֵר הַמְּקוֹם לְהַנְּחִיל, הָּגְּיִ הְנִוֹן הָתֵּן לְהָם", אָמָר: "אוֹתִי צִּוְה הַמְּקוֹם לְהַנְּחִיל, שָׁמָה הַנְּעָרָה הַגְּצֹרָה וְאָבָנֵם לְאָרֶץ". אָמַר לוֹ הַמָּרוֹשׁ בָּרוּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: "גְּזַרָתִי בִּמְקוֹמָה עוֹמֶדֶת". דְּבָר אַחֵר: כֵּיוָן שָׁנִבְנִם משָׁה לְנָחֲלָת בְּנֵי גִד וּבְנֵי רְאוּבָן, שְׁמַח וְאָמֵר: "בִּמְלֹץ הָבְנִי לְמֶלֶךְ שָׁנְחִוֹן וְאָמֹר לוֹ בִּבְנַם לַשְּׁעִר — וְהוּא אַחֲרִיו, לַשְׁרָך — וְהוּא אַחֲרִיו, לַשְׁרָב — וְהוּא אַחֲרִיו, לַשְׁרָב לְנִים לִפְתַח בִּלְיִטוֹן, אָמֵר לוֹ: "בְּנִי, מִבְּאוֹ וְאֵילְךְ בִּיוֹן שְׁבָּא לִבְנֵם לִפְתַח בִּלְיִוֹן אָמָר לוֹ: "בְּנִי, מִבְּאוֹן וְאֵבְרִי בִּיוֹן אַבָּא לִבְנֵם לִפְתַח בִּלְיִוֹן אָמִר לוֹ: "בְנִי, מִבְּאוֹ וְאָבִין וְאַבְּא מִבְּרִיוֹ, לַחְצֵר — וְהוּא אַחֲרִיו, לְשִרְר לְבָּנִם לִּיִים לִּקִיםוֹן, אָמֵר לוֹ: "בְּנִי, מִבְּאוֹ וְאַבְּר אַנִּתְר. לְבָּנִים לִּמְיִין אַבָּא לִבְנֵם לִּמִים לִּשְׁיִן בּלְיוֹן אָבְּי אָבוֹרְי, מִבְּיִן בְּיִים בְּנִים לִבְּיִים לִבְיִים בִיוֹן אַבְּא אַנִבְיוֹ הַבְּיִים לִבְּיִם בִּיִּים לִבְּיִם בִּיִּים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִּים בִּיִּים בְּיִים בְּיִבְּים בִּיִּים בִּיִּים בְּנִים בְּיִים בְּיִּים בְּבִּים בִּיִּים בִּיִּבְים בִּיִּים בְּיִרְיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בִּיִים בְּיִבְּים בִּיִּבְּים בִּיִים בִּיִים בְּנִים בְּיִבּבְים בִּיִם בְּיִים בִּיִּבְּים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּבִּים בִּיבְּיִם בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בִּיִּים בְּבִּים בִּיִּים בִּיִּים בִּיִים בִּבְּיִים בִּיִּים בִּים בְּיִים בִּיבְּיִים בִּיִּבְּבִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּנִים בִּיִּים בִּיִּים בְּיִּיִם בְּנִים בְּיִּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בִּיִּיִּים בִּי

וּבַעְלָה יוֹרְשִׁין אוֹתָה, שֶׁ״לֹא תִסֹב נַחֲלָה״²² לֹא נִצְטַוָּה

^{.1.} ז. בברים א, יז. **29.** במדבר לו, ז.

- 4 But now, why should our father's name be eliminated from his family, that is, why should there be no portion of land in his name,⁷¹ just because he had no son? If he would have had no children at all, our mother could have married one of his brothers, and that brother would have received a portion of the land in our father's name.⁷² But since we, as our father's children, disqualified our mother from this procedure, we should be considered his children even with regard to perpetuating his name by receiving a portion of the land." They did not ask for five portions (as if they were sons), because they knew that if their father were to have had just *one* son, they would not have needed to demand anything. So in effect, all five daughters were all collectively in place of this one hypothetical son.⁷³ "And," as they said above, "even if our father would have had a son, he still would have deserved his *own* portion in the land, since he was not disloyal to the land and therefore not subject to God's decree against those who were." "Therefore," they concluded, "give us also the estate he deserves along with our father's brothers."⁷⁴
- **5 Moses brought their case before God** because he had forgotten the law in such a case. God made Moses forget the law for two reasons: (a) because he had spoken a bit too self-assuredly when he told the people that he would solve any problems that the lower-level judges could not solve,⁷⁵ and (b) in order that the daughters of Tzelofechad be rewarded for their righteous intentions by occasioning the promulgation of this law.

♦ Fourth Reading 6 God spoke to Moses, saying:

- 7 "Tzelofechad's daughters speak correctly. The law in this case is exactly as they intuited it to be: they deserve both their father's own portion and the portion that would have gone to his son, had he had one. Therefore, give, yes, you shall give them an estate of land-inheritance along with their father's brothers, and in addition, you shall transfer their father's inheritance from his father, Chefer, to them.
- 8 Furthermore, speak to the Israelites and teach them the law governing this case, saying: 'If a man dies and has no son, you shall transfer his inheritance to his daughter.
- 9 If he has no daughter, you shall give his inheritance to his brothers.
- 10 If he has no brothers, you shall give his inheritance to his father's brothers.
- 11 If his father has no brothers, you shall give his inheritance to the kinsman closest to him in his father's family, who shall inherit it. This shall be the legal rule for the Israelites, as God commanded Moses.'"

Preparations for Moses' Death

12 Moses thought that since God had let him conquer the territory of Sichon and Og and had now instructed him how to divide the land, He might have annulled His decree not to let him enter the land. **God** therefore **said to Moses**, "No, My decree remains in full force. Soon, you will **go up to** Mount Nebo, **this** particular **Mountain of the Passes**⁷⁶—the Israelites' previous station⁷⁷—and look at the land that I have given to the Israelites.

^{71.} This is the meaning of the idiom "perpetuating one's name" in Genesis 48:6 and Deuteronomy 25:6. 72. Deuteronomy 25:5-6. 73. Likutei Sichot, vol. 8, p. 176, note 32. 74. Likutei Sichot, vol. 8, p. 174, note 19. 75. Deuteronomy 1:17; Exodus 18:22, 26. 76. Deuteronomy 32:49. 77. Above, on 21:32.

−∞ ONKELOS ଔ—

13 וְתָחֵזוּ יָתָהּ וְתַתְּפְּנֵשׁ לְעַפְּּרָ אַף אָתְּ בְּמֶא דְאִתְּכְּנִישׁ אַהֵרֹן אֲחוּן: בְּמִדְבְּרָא דְצִן בְּמֵצוּת בְּנִשְׁתָּ לְּקָדְּשׁוּתִי בְמֵיָא לְעִינֵיהוֹן אָנוּן מֵי מְשָׁה קֵדְם יְיִ לְמֵימֶר: 16 יְמַנֵּי יְי מַשָּׁה קַדְם יְיִ לְמֵימֶר: 16 יְמַנֵּי יְי אָלָה רוּחִיּא לְכְל בְּשְׁרָא גְּבֵר עַל בְּעוֹל קֵדְמֵיהוֹן וְדִי יַפִּקנון וְדִי יָעַלְנוּן יַלְא תְהֵי כְּנְשְׁתָּא דִייִ כְּעָנוּן וְדִי יָעַלְנוּן לְבָא תְהֵי כְּנִשְׁתָּא דִייִ כְּעָנוּן וְדִי יַבּלְנוּן לְבְא תְהִי בְּנִיתְרוֹן וְדִי יַבּקנוּן וְדִי יַבְּלְנוּן לְבְי יְת יְהוֹשְעַ בַּר נון גְבַר דִּי רוּחַ לְבוֹץ יְת יְהוֹשְׁעַ בַּר נון גְבַר דִּי רוֹחַ לְבוֹאָה בַּה וְתִּסְמוֹךְ יְת יְדָךְ עְלְוֹהִי: 13 וְרָאֵיתָה אֹתָה וְנֶאֶסַפְּתָּ אֶל־עַמֶּיךּ נַּם־אֶתָה כַּאֲשֶׁר גָאֶסַף אַהָרן אָחִיד: 14 בְּאֲשֶׁר מְרִיתָּם פִּי בְּמִדְבַּר־ צֹן בִּמְרִיבַת הֲעַדָּה לְהַקְּדִּישֵׁנִי בַמַּיִם לְעֵינִיתֶם הֶם מֵי־ מָרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צֵן: ם

15 וַיְדַבֵּר מֹשֶּׁה אֶל־יְהוֶה לֵאמְר: 16 יִפְּקּד יְהוְה אֲלֹהֵי הַרוּחְתׁ לְכָל־בָּשֶׂר אֶישׁ עַל־הַעֵּדְה: 17 אֲשֶׁר אֵלהִי הֵרוּחְתׁ לְכָל־בָּשֶׂר אֶישׁ עַל־הַעֵּדְה: 17 אֲשֶׁר יֵצִא לִפְנִיהֶם וַאֲשֶׁר יִבֹא לִפְנִיהֶם וַאֲשֶׁר יִוֹצִיאָם וַאֲשֶׁר יִבֹא לִפְנִיהֶם וַאֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רעֵה: 18 וַיֹּאבֶר יְהוֹיָה אֶל־מֹשֶׁה כַח־לְךֹּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוֹון אָישׁ אַשֶּׁר־רְוּחַ בִּוֹ וְםֶמַבְרַתְּ אֶת־יֵדְךְ עָלֵיו:

-∞ RASHI ഗ്ദ

13 באשר נאסף אהרן אחיד. מכַאן שׁנְתְאוָה משׁה לְמִיתַתוֹ שֵׁל אֲהַרֹן. דַּבֶּר אֲחֵר: "אֵין אַתַּה טוֹב מְמֵנוּ – 'עַל אָשֶׁר לֹא קַדַּשְׁתֵּם' 50. הָא אָם קַדַּשְׁתֵּם אוֹתִי, עַדְיַן לֹא הָגִּיעַ זְמַנְכֵם לְהָפָּטֵר״. בְּכָל מָקוֹם שֵׁכָּתֵב מִיתָתָם, בַּתַב סָרַחַנַם, לְפִי שֶׁנָגַזָרָה גָזֵרָה עַל דּוֹר הַמְּדְבָּר לַמוּת בַּמִּדְבָּר בַּעָוֹן שֵׁלֹא הָאֵמִינוּ, לְכָךְ בִּקֵשׁ מֹשֵׁה שֵׁיִּכָּתֵב סָרְחָנוֹ, שֵׁלֹא יֹאמָרוּ: אַף הוּא מִן הַמַּמִרִים הָיָה. מָשָׁל לִשְׁתֵּי נְשִׁים שֶׁלּוֹקוֹת בְּבֵית דִּין: אַחַת קִלְקִלָּה וְאַחַת אָכִלֶּה פַּגֵּי שָׁבִיעִית וִכוּ׳. אַף כָּאן, בִּכָל מָקוֹם שֵׁהִזְכִּיר מִיתָתן, הִזְכִּיר סָרְחָנֶן, לְהוֹדִיעַ שֵׁלֹא הָיִתָה בָהֵם אֵלָּא זוֹ בָּלְבָד: 14 הַם מֵי מִרִיבַת קָדִשׁ. הַם לְבַדָּם, אֵין בָּהַם עָוֹן אַחֵר. דָבָר אַחֵר: הֵם שַׁהִמְרוּ בִּמְרָה, הֵם הָיוּ שֵׁהִמְרוּ בִּיַם סוּף, הֵם עַצִמָם שֵׁהָמִרוּ בִּמִדְבֵּר צְן: 15 **וַיִּדְבֵּר מֹשֵׁה** אַל ה' וְגוֹּ'. לְהוֹדִיעַ שְׁבִחָן שֵׁל צַדִּיקִים, שֵׁכִּשְׁנִּפְטָרִין מְן הָעוֹלֶם מַנִּיחִין צָרְכָּן וְעוֹסְקִין בִּצָרְכֵי צִבּוּר: לֵאמֹר. אָמַר לוֹ: ״הַשִּׁיבֵנִי אָם אַתָּה מִמֵנֵה לְהֵם פַּרְנָס אָם לָאו״: 16 יָפָקֹר ה'. כֵּיוָן שֵׁשָּׁמַע משֵׁה שֵׁאָמַר לוֹ הַמָּקוֹם: "תֵּן נַחֵלַת צִלְפָּחָד לִבְנוֹתָיו״, אָמַר: ״הִגִּיעַ שָּׁעָה שֵׁאֵתְבַּע צָרָכֵי, שֵׁיִּירְשׁוּ בָנֵי אֵת גִּדְלֶּתִי״. אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוא: ״לא כָךְ עָלְתָה בִּמַחֲשָׁבָה לְפָנֵי, כִּדַאי הוּא יִהוֹשְׁעַ

לַטל שָבַר שָמוּשוֹ, שֵלא מַשׁ מִתוֹךְ הַאֹהֶל״. וְזָהוּ שֵאַמֵר שָׁלֹמה: ״נֹצֶר תָּאֶנָה יֹאכַל פָּרְיָה״וּ: **אֵלֹהֵי הַרוּחת.** לַמָּה נָאָמַר? אָמַר לְפַנִיו: ״רְבּוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם, גַּלוּי וְיַדוּעַ לִפָּנֵיךְ דַּעָתוֹ שֵׁל כָּל אֵחָד וְאֵחָד, וְאֵינָן דּוֹמִין זֵה לָזֵה, מַנָּה עַלֵּיהָם מַנָהָיג שַׁיָּהָא סוֹבֶל כַּל אָחַד וְאָחַד לְפִי ַדַעָתוֹ": **17 אֵשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֵם.** לֹא כְּדֵרֵךְ מַלְכֵי הָאָמוֹת, שֵׁיוֹשָׁבִים בָּבָתֵּיהֵם וּמִשַּׁלְּחִין אֵת חֵילוֹתֵיהֵם לַמְלְחָמָה, אַלָּא כָּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתִי אֵנִי, שֶׁנַּלְחַמְתִּי בַּסִיחוֹן וַעוֹג, שֶׁנַּאֵמֵר: ״אַל תִּירָא אֹתוֹ״³, וּכְדֵרֶךְ שֵׁעָשָׂה יִהוֹשְׁעַ, שֵׁנֵאֵמֵר: ״וַיֵּלֵךְ יָהוֹשְׁעַ אֶלַיוּ, וַיֹּאמֶר לוֹ הֶלַנוּ אַתַּה וְגוֹי״נּגּ, וְכֶן בְּדֵוִד הוּא אוֹמֵר: ״כִּי הוּא יוֹצֵא וָבָא לִפְנֵיהֵם״⁴³ — יוֹצֵא בָּרֹאשׁ וָנְכָנָס בָּרֹאשׁ: וַאֲשֵׁר יוֹצִיאֵם. בִּזְכִיּוֹתִיו: וַאֲשֵׁר יִבִּיאֵם. בּוֹכִיּוֹתָיו. דָּבָר אַחֵר: ״וַאֲשֶׁר יִבִיאֵם׳, שֵׁלֹא תַעֲשֵׂה לוֹ בַּרֵרֶךְ שֵׁאַתָּה עוֹשֵׂה לִי, שֵׁאֵינִי מַכְנִיסָן לָאָרֵץ": 18 **קַח לְדָּ.** קָחֵנוּ בִּדְבָרִים: ״אַשָּׁרֵיךּ, שֵׁזָּכִיתָ לְהַנָּהִיג בָּנָיו שֵׁל מָקוֹם״: **לִדְּ.** אֵת שֵׁבָּדוּק לְדְּ, אֵת זֵה אַתָּה מַבִּיר: **אֵשֵׁר** רּוּחַ בּוֹּ. כַּאֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ, שֶׁיּוּכַל לַהֲלֹךְ כְּנֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל ַכָּל אֵחָד וָאֵחָד: **וִסְמַבִּהָּ אֵת יָדְךּ עָלָיוּ.** מֵן לוֹ מִתְרִגְּמָן, שַּיִּדְרשׁ בִּחַיֵּיךָ, שֵׁלֹא יֹאמְרוּ עָלָיו: ״לֹא הָיָה לוֹ לְהָרִים רֹאשׁ בִּימֵי משָׁה״:

30. דברים לב, נא. 31. משלי כז, יח. 32. במדבר כא, לד. 33. יהושע ה, יג. 34. שמואל־א יח, טז.

-∞ CHASIDIC INSIGHTS 🗷 -

the Torah was vested in him.

God, however, did not command Joshua to ordain one, unique successor. "Moses received the Torah from Sinai, and transmitted it to Joshua, and Joshua [transmitted it] to the elders...."82 True, the Sanhedrin had functioned since the days of Moses, but only in the generation after Joshua did the authority of the Torah become fully vested in this body.83 Therefore, it eventually became necessary to appoint a king.84

^{82.} Avot 1:1. 83. The president of the Sanhedrin was its greatest sage, but he did not possess the unique, absolute authority that Moses and Joshua had. 84. Likutei Sichot, vol. 23, pp. 190-197.

- 13 And when you have seen it, you too will die and be gathered to your people, just as Aaron your brother was gathered. When you saw how he died, you hoped to die the same way,⁷⁸ and I have granted your wish.
- 14 You must die and not enter the land **because**, like Aaron, **you disobeyed My command in the desert of Tzin when the congregation quarreled**, when you were **to sanctify Me through the water in their presence.**"⁷⁹ Moses' and Aaron's behavior with regard to **these** waters, "**the waters of dispute**"⁸⁰ **at Kadesh, in the desert of Tzin**, was the only reason they were not allowed into the Promised Land.
- 15 When **Moses** heard that he would soon die, he **spoke to God**, presenting the following request and asking Him **to say** whether or not He would fulfill it:
- 16 "Let God, the God who knows that the spirits of all flesh—that is, their dispositions—are different, appoint a man over the congregation who can relate to each individual personally.
- 17 Let this man be a leader **who** will not send them to wage war while he stays home, but **will**, as I did, **go forth before them** in battle **and come** back from battle **before them**, **who will lead them out** to victory with his merits **and bring them in** safely in his merit, unlike me, who did not merit to bring them into the Promised Land. If you do this, **the congregation of God will not be like sheep without a shepherd**. I believe that my sons are qualified for this position."
- 18 God said to Moses, "I will appoint a successor, but it will not be one of your sons, because your disciple Joshua has earned the position by constantly learning from you and attending to you. ⁸¹ Therefore, convince Joshua the son of Nun by telling him how fortunate he is to lead God's children. You know that he is a man of spirit, as you requested. You shall lay your hand upon him, imparting some of your wisdom to him. Furthermore, provide him with an official spokesman who will deliver his legal discourses. When the people see that you are allowing him to comport himself this way with your approval, during your lifetime, they will not question his authority after your death.

-⊗ CHASIDIC INSIGHTS ଔ-

17 I believe my son is qualified for this position: Since kingship is indeed passed on hereditarily, Moses felt that his leadership should be inherited by his sons. God countered that since Joshua dedicated himself totally to the study of the Torah, he deserved to lead the people. Of course, Moses knew that Joshua's dedication to Torah study was superior to his sons', but he thought Joshua could be the next generation's Torah authority, while his sons could lead the people in the political and military arenas

In later generations, the leadership of the Jewish people was indeed divided between the president of the Sanhedrin (the legislative-judicial branch of government) and the king (the executive branch). However, despite his absolute authority over the

people, the Jewish king is merely the emissary of the Torah and its authorized interpreters, the sages. The Jewish government is not a monarchy but a theocracy; the king is subordinate to God, His Torah, and its teachers.

Thus, when the Torah's absolute authority is vested in one individual, there is no need for a second individual to act as its executor. Only when the Torah's authority is vested in a legislative-judicial *body*, i.e., the Sanhedrin, is it necessary to appoint a single individual to act as king.

Such a division was not relevant in the case of Joshua any more than it was in the case of Moses. Since Joshua—and only Joshua—was ordained directly and fully by Moses, the entire authority of

^{78.} Above, on 20:28. 79. Above, 20:12. 80. Above, 20:13. 81. Exodus 33:11.

−& ONKELOS &—

19 ותקים יתה קדם אלעזר כהנא וּקַדָם כָּל כִּנִשְׁתָא וּתִפַּקֵד יָתֵה לעיניהון: 20 וְתְתֵּן מְזִיוַךְ עַלוֹהִי בַּדִיל דִיקבָלון מְנָה כַּל כָּנְשָׁתַא דָבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וּקְדָם אֵלְעַזַר בַהַנָא יִקום וִישָאַל לֶה בִּדִין אורַיַא קָדֶם יִיָּ עַל מֵימִרֶה יִהוֹן נָפָּקִין ועל מִימִרֶה יָהוֹן עַלִּין הוא וְכַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עְמֵה וְכַל כִּנְשְׁתַּא: נַעַבַד משָה כִּמַא דִי פַקַיד יִיַ 22 יַתָה וֹדָבַר יַת יָהוֹשָׁעַ וַאֲקִימֵה קָדַם אָלעָזָר כַּהַנָּא וּקְדָם כָּל כִּנִשְׁתָּא: באַ וּסְמַךְ יָת יִדוֹהִי עֵלוֹהִי וּפַקּדִה בְּמַא דִי מַלֵּיל יִיָ בִּידָא דִמשָׁה: :28:1 ומַלֵּיל יִיָּ עם מֹשֶה לְמֵימָר: 2 פַקַד יַת בָנֵי יִשְׁרָאֵל וְתִימַר לָהוֹן יַת קַרְבַּנִי לְחֵם סְדוּר לְקַרְבַּנִי לְאָתִקַבָּלָא בָּרַעֲנָא תִּטָרוּן לְקַרָבָא קדמי בזמנה:

19 וְהַעֲמֵדְהָ אֹתוֹ לִפְנֵי שֶּלְעָזֶר הַכּהֵׁן וְלִפְנֵי כָּלֹ־הֵעֵדְה יִּצְיִי הְעָבִי הָבְּיֹ שְּלְעָזֶר הַכּהֵן וְלִפְנֵי בָּלֹ־הָעֵדְה וְצִיִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינִיהֶם: 20 וְנְתַתָּה מֵהְוֹּדְךָ עָלֵיו לְמַעַן יִשְּׁמְעֹּי בְּלִּדְעָדָת בְּנִי יִשְׂרָאֵל: 11 וְלִפְנֵי שֶּלְשָׁזֶר הַבּהֹן יִעְּלֹּדְ וְשִׁאַל לְוֹ בְּמִשְׁפֵּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְהוֶֹה עַלֹּ־בְּעִדְה יִבְּאוֹ וְכָל־הָעֵדְה וְעָלִי וְיִבְּאוֹ הְנִישְׁ בִּיְשְׁרָ בִּנְי יְהוֶֹה אֹתוֹ וַיְּבָלְה שָּתִי וְנְבֶלִי וַיְצַנְּהוֹ בַּבְּעָשֶׁר בְּנְיְהוֹ וְלִפְנֵי בְּלֹ־הְעֵבְה: 23 וַיִּסְמְּה בַּעִי יְהוֹה שָּלִי וְנִצְיָּהוֹ בְּבְּבְי יְהוֹה אָל־מִשְׁה בֹּאִבְר: 23 וִיִּבְמְה אַלְיוֹנְ וְבָּבְּר יְהוֹה אָל־מִשְׁה בֹּאבְר: 23 וְיִבְּהַ הְבֹּי יְהוֹה אָלִרם אַת־כְּרבּנִי לְחִמִי לִאשִׁי רִיחַ הְבּי יִשְׂרִאל וְאַמְרה אַלְהַם אַת־כְרבּנִי לְחִמִי לִאשִׁי רִיחַ בְּנִי יִשְׁרִאל וְאַמְרה אַלְהם אַת־כְרבּנִי לְחִמִי לִאשִׁי רִיחְ בְּנִי יִשְׁרִאל וְאַמְרה אַלְהם אַת־כְרבּנִי לְחִמִי לִאשִׁי רִיחִ בְּנִי יִשְׁרִאל וְאַמְרה אַלְהם אַת־כְרבּנִי לְחִמִי לִאִי וְיִבְּנִי אָלְיִם אָר בִּבְּי יְהוֹה אַלִּים אָתְרבּנִי יְשְׁרִאל וְאִבְּרה אַבְּבּר יְהוֹה אָלִים אַרבּוּ בְּבּי יִשְׁרִבּינִ יִבְּתְּה אַלְנִים מִישְׁר אַלְבִים אַלְיבִוּ אִרְבָּת יִבּוֹ בְּבְר יִהְיִבְּי אִים בְּבּיי יִשְׁרִאל וְאִבְירה הַּ אַלְהִם אָּתְרבּים אָּבְיי יִשְׁרִבּיי וְשִּרְאל וְאִבְירה הָּ אַלְהם אָת־כִּרבְנִי לְישִּרְים בְּבּיי יִשְׁרְאל וְאַבְּרָב בְּי יְשְׁבְּים בְּבִּי יִשְׁרְאל וְיִבְבּבּי יִישְׁרְאל וְאַבְירִים בְּבְּיִים בְּבִיי יִשְׁרְאל וְבְּבִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְיִים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּיבְּיוּבְּיבְיים בְּיבְּים בְּיוּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוּבְּיים בְּבְּיים בְּיוּ בְּבְּיִים בְּיוּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוּבְּים בְּעוֹם בְּים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיבְּים בְּיוּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּ

-∞ RASHI ഗ്ദ-

אָמֵר לוֹ: "וְסָמַכְתָּ אֶת יְדְהּ"כּגֹּ, וְהוּא עָשֶׂה בִּשְׁתֵּי יְדִיוּ,
וַעֲשָׁאוֹ בִּכְלִי מִלֵּא וְגִדוּשׁ וּמִלְאוֹ חָכְמְתוֹ בְּעֵין יִפְהּ:
וַגַשְׁאוֹ בִּכְלִי מִלֵּא וְגִדוּשׁ וּמִלְאוֹ חָכְמְתוֹ בְּעֵין יִפְהּ:
אָת בְּנֵי יִשְׂרָאַל. מָה אָמוּר לְמַעְלָהֹּ? "יִפְּקֹד הּ", אָמֵר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: "עַד שֻׁאַתָּה מְצַנֵּנִי עַל בְּנֵי — צַנֵּה אֶת
הְּמְדִּי, מָשָׁל לְבַת מֶלֶהְ, שֶׁהְיְתָה נִפְטֶרֶת מִן הְעוֹלְם,
וְהְיְתָה מְפַּקֶּדֶת לְבַעְלָה עַל בְּנֶיהְ וְכוּי, בִּדְאִיתָא בְּסִפְּרֵי:
יְיְהְבָּנִי זָה הַדְּם: לַחְמִי. אֵלוּ אֵמוּרִין, וְכֵן הוּא אוֹמֵר:
"וְהִקְּטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּוְבָּחָה עָל בְּנֶים וּלְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים לְאִשִּׁי מִוְבְּחָי: תִּשְׁמְדוֹר. שָׁיִהְיוֹ בֹּהֲנִים וּלְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים עִיֹבְּתוֹ לְבָנִים וּלְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים עִיבְּתוֹ לְבָּתִי וֹנְמְרָוֹ וְתִּקְנִין עַל גַבְּיוֹ. מִבְּאוֹ לְמְדוּ וְתִקְנוּ מִעֲמְדוֹת: בְּמוֹעֲדוֹת: בְּמוֹעֲדוֹת: בְּמוֹעְדוֹ וְתִּלְנִי בְּבֹּל יוֹם הוּא מוֹעֵד הַתִּמִידִים:

11 וְצִּיִּתָה אֹתוֹ. עַל יִשְׂרְאֵל: "דַּע, שָׁטַּרְחָנִין הַם, סְרְבְנִים הַם, עַל מְנֶת שֶׁתְּכַבֶּל עָלֵיךּ": 20 וְנְתַתָּה מֵהוֹּדְךּ עָלְיוּ. זֶה הֵבוּ עַל מְנֶת שֶׁתְּכַבֵּל עָלֵיךּ": 20 וְנְתַתָּה מֵהוֹּדְךּ עָלְיוּ. זֶה בֵּרוּן עוֹר פָּנִים: מֵהוֹדְךּ. וְלֹא כָּל הוֹדְךּ. נִמְצִינוּ לְמֵדִין: פְּנִי מִשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרְאֵל. שֶׁיִּחִיוּ נוֹהֲגִין בּוֹ כְּבוֹד וְיִרְאָה, כְּדֶרְךְ שֻׁרַּאֵל בְּוֹ בְּנִי יִשְׂרָאֵל. שֶׁיִּחִיוּ נוֹהֲגִין בּוֹ כָּבוֹד וְיִרְאָה, כְּדֶרְךְ שְׁאֵלְתְּר הַבּּהֵן יַעֲמֹד. הֲרֵי שְׁאַלְתְּר הַבּּהֵן יַעֲמֹד. הֲרֵי שְׁאַלְתְּר הַבּּהֵן יַעְמֹד. הֲרֵי שְׁאַלְּתְּי הְּבֹּיֵן שְׁאֵלְל לוֹ. כְּשִׁיִיצְטְרַךְ לְצָאת שְׁשָׁעִי יְהֵא צְרִיךְ לְאֶלְעָזְר: וְשָׁאֵל לוֹ. כְּשִׁיִצְטְרֵךְ לְצָאת לְמִל בְּיוֹ. בְּשָׁיִבְעְלְר: וְבָּל הָעֵדְה. טְנְהֶדְרִין: שֵּלְ בְּיוֹ בְּרִים וְהוֹדִיעוֹ מַתַּוְ שְׂכֵר לְצֵאת פַּרְנְםִי וְהָל הָצֶרְה. טְבְּהָית. לְמִילְ בְּיוֹ בְּרְבִיים וְהוֹדִיעוֹ מַתַּוּן שְׂכֵר בְּצָּיִן בְּרִים וְהוֹדִיעוֹ מַתְּן שְׂכֵר בְּצָּיִן בְּרִים וְהוֹדִיעוֹ מַתֵּן שְׂכֵר בְּבָּיִים וְהִבּיוֹ בְּרִיוּת בְּמִה שְׁבָּרִים הָבָּא: זוֹ מִיבְּרוֹש בְּרוּה הוּא בָּרָר. מִבּר וְיוֹתֵר מִמָּה שֶּׁנִבְּי יִשְּׁרְ אָתֹּר מְבִּה שִׁנִּבְּרִים וְהוֹלוּת בְּרוֹית מִבּר וְיוֹתֵר מְמָה שֶׁנִבְי יִשְׁרָ בְּרִי וִילְרָת מְמִּה שֶׁנִּצְטְוָּה שָׁנִיי וְשְׁבָּבְיוֹ בְּיִים בְּבִּי יִשְׁרָב מְנִי וְיִינְת מְבִּי יִישְׁרָאֵב מְנִה יִינִית וְבִי וֹיִתְר בְּמִים וֹיִבּי יִישְׁרָ בְּה בִּבְּי יִישְׁרָ בְּיִר מִיִּי בְּיִבְי יִיִּים בְּיִי בְּיִי בְּעִין בְּיִבּי יִישְׁרָ בְּי יִיִּיְיִבְּי יִישְרָ בְּיִי בְּיִים בְּיִי יִישְׁרְ בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּבִּי יִשְׁבְּבּי יִישְׁרָם בְּיִייִם בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּתְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבִי יִישְׁבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִיבְּבְּים בְּבְּבְּיִים בְּיִי

ניחחי תשמחו להקריב לי במועדו:

.35 לעיל פסוק יח. **36.** ויקרא ג, טז.

- & CHASIDIC INSIGHTS 03

the world.87

My food: The sacrifices are termed God's "bread," for just as eating strengthens the connection between the body and soul, drawing the life-force of the soul into the body, the sacrificial service (and the prayers that correspond to it) draws Divine life-force into the world.⁸⁸

Command the Israelites...My food: The constancy of the daily sacrifice expresses the eternal and inviolate bond between God and the Jewish people. Its daily observance therefore gives God great pleasure, and He even calls it His daily "food," the nourishment that "sustains" Him.

The daily prayers were instituted to parallel the daily sacrifices and, in the absence of the Temple, substitute for them.⁸⁹ It follows that our daily prayers also "sustain" God. If we ever doubt how important our prayers can be, even our ordinary, middle-of-the-week ones, we should recall that God considers them vital to the world's existence and maintenance. They are as important to Him as our daily bread is to us.⁹⁰

^{87.} Likutei Sichot, vol. 12, p. 18. 88. Likutei Torah 3:41. 89. Berachot 26b. 90. Likutei Sichot, vol. 13, pp. 103-104.

- 19 And you shall present him before Eleazar the priest and before the entire congregation, and command him in their presence not to tolerate their stubbornness.
- 20 You shall bestow some of your majesty upon him, making his face shine almost like yours, so that all the congregation of the Israelites will heed him and revere him, as they do you.
- 21 As for your family's honor, know that the leader will still need the priest, a descendant of your brother, to manage the affairs of the nation: He shall stand before Eleazar the priest and seek counsel from him through the judgment of the *urim* and *tumim* before God when it appears necessary to go to war. By Eleazar's word they shall go out to war, and by Eleazar's word they shall come back from war—Joshua and all Israel with him, and the entire assembly of judges, that is, the Sanhedrin."
- 22 Moses did as God had commanded him: he convinced Joshua to accept this post by informing him of the reward that awaits the leaders of the Jewish people in the afterlife, and presented him before Eleazar the priest and before the entire congregation.
- 23 **He laid** not one hand, as God had commanded him, but both **his hands upon him**, filling Joshua's mind to overflowing with wisdom, **and commanded him** regarding the Israelite's stubbornness, and imparted some of his majesty to him so that his face shone, **in accordance with what God had spoken to Moses.**

The Daily and Festival Offerings

◆ *Fifth Reading* 28:1 **GoD spoke to Moses** after he asked Him to appoint a successor, **saying**:

2 "I understand that you are concerned for the welfare of the people, and therefore you asked Me to appoint a leader who will care for them after you are gone. But *I* am concerned that their obedience to Me so far has been out of respect for *you*, their devoted leader. I therefore ask you now to enjoin them to respect My wishes even after you die. So Command the Israelites and say to them: Take care to offer the daily and additional communal offerings at their prescribed times. Moreover, you shall watch over the daily offering, stationing representatives of the priests, Levites, and laity as it is burned. This applies particularly to its blood, which is termed "My offering," and its fat-parts, which are termed "My food for My fire- offerings," which you offer to please Me. You are to offer it to Me at its appointed time, that is, twice a day.'

aspects of life occur through Divine providence. God granted this request by instituting the daily sacrifices, which correspond to the daily prayers. The daily sacrifice/ prayer rituals enhance our awareness and recognition that there is a God in

^{- 80} CHASIDIC INSIGHTS 03-

² Command the Israelites: Besides requesting a physical, human leader for the people, Moses also was requesting that God ensure that the people always recognize that they are subject to Him, their Divine leader—that He runs the world and that all

^{85.} See *Likutei Sichot*, vol. 13, pp. 99-103. **86.** Leviticus 3:16.

−∞ ONKELOS 03−

ז ותימר להון דין קרבנא די תְקָרְבוּן קָדָם יִיָּ אִמִּרִין בִּנֵי שְׁנַא שלמין תרין ליומא עלתא תדירא: יַת אָמַרָא חַד תַּעָבֶּד בְּצַפָּרָא וַיַת 4 אמרא תנינא תעבד בין שמשיא: ן נחַד מָן עַשִּׂרָא בְתָלַת סָאִין 5 סלתא למנחתא דפילא במשח בַּתִישָא רַבִּעוֹת הִינָא: 6 עֵלֶתָא תָדִירָא דָאָתִעֲבִידָא בָּטוּרָא דְסִינַי לָאָתִקַבָּלָא בָרַעֵוָא קַרְבָּנָא קֵדָם יִיָּ: דָנָסְכֵּה רַבִעוּת הִינַא לְאִמְּרָא חַד בַּקַדְשָא יִתְנַסַּךְ נְסוֹךְ דַחֲמֵר עַתִּיק קַדָם יִיָ: 8 וַיָּת אָמֶּרָא תִנְיָנָא תַּעְבֵּד בִּין שַמשַיַא כַמַנחַת צַפָּרָא וּכַנָסְכָּה תַּעָבֵּד קָרָבַּן דִּמִתְקַבָּל בָּרַעֵנָא קָדָם יָיָ: 9 וֹבִיוֹמָא דִשַבְּתָא תִּבֵין אִמְּרִין בָּנֵי שָׁנָא שַׁלְמִין וּתְרֵין עֵשְׂרוֹנִין סלתא מנחתא דפילא במשח וְנָסְכֵּה: 10 עֲלַת שַבְּתָא תִּתְעֲבֵד בשַבַּתָא על עלַת תִדִירא וְנִסְבַּה: 11 ובְרֵישֵׁי יַרְחֵיכוֹן תִּקָרְבוּן עֵלַתַא קַדָם יִיָ תּוֹרִין בָּנֵי תוֹרֵי תָרֵין וּדְכַר חַד אִמְרין בָּנֵי שִנָא שַבְעָא שַלְמִין:

זוֹבְלָהָ לָהֶם זֶה הֲאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לֵיהֹוֶה בְּבָּשִׂים בְּנִי־שָׁנְה תְּמִידֵם שְׁנִים לַיִּוֹם עֹלֶה תְמִיד: 4 אֶת־הַבֶּבֶשׁ בְּנִי־שְׁנְה תְמִיד: 4 אֶת־הַבֶּבֶשׁ בְּנִי־שְׁנְה תְּמִיד: 4 אֶת־הַבֶּבֶשׁ הַעַּיְה הַעְשֶׂה בֵּלֶוֹר וְאֵתֹ הַבֶּבֶשׁ הַשִּׁלִּי תַּעֲשֶׂה בִּיּלְה בְּשָׁמֶן הְבִים: 5 וַעֲשִׂירִי הַבְּיֹלֶה הְמִיד הְנְשְשִׁיה בְּלוּלָה בְּשָׁמֶן לְבִיתַת הַהִּין: 6 עֹלֵת תָמְיד הְנְשְשִׁיה בְּלוּלָה בְּשָׁכֵּן לְבִיעַת הַהִּין לַבֶּבֶשׁ הַבֵּן הָעִרְבְּיִם בְּמִנְהַה: 8 וְאֵתֹ הַבְּבֶשׁה הַיִּן הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהַתְ הַבְּּעֶר וּבְנִשְׁה בִּין הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהַת הַבְּּעָר וּבְנִשְׁה בִּין הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהַת הַבְּכֹּוֹ תִּעֲשֶׂה בִּין הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהַת הַבְּכֹּוֹ תִּעֲשֶׂה בִּין הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהַת הַבְּכֹּוֹ וֹתְעֲשֶׂה בִּין הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהַת הַבְּיֹלְת הַבְּכָּוֹר וּבְנִשְׁה בִּין הַעַרְבְּיִם בְּמִנְהְהוֹ הַעְשְׁה. בֹּין הְנִהְה: פּמְיְהְהֹת הַבְּיֹלֵת הַבְּיֹלְה וְיִבְּיִם בְּמִנְהְבְּיִם בְּמִנְיְה בִּיוֹ הַעְרָבְּיִם בְּמִוֹלְה בִּבְּיִם בְּמִוֹלְה בִּינְת הַנְיִים בְּיִהְוֹת הַבְּבְּעִים בְּמִנְיהוֹה: פֹּמְיהְהָה בִּים בְּמִבְיה בִּיהְנְבְשׁי הַוְעְשֶׁה בִּין הְעִיבְּים בְּמִבְּים בְּמִנְהְהוֹים בְּשְׁבִּים בְּמִבְים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִיבְים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּמִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּבָּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּיבֹּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּישְׁים בּבְּישׁים בְּיבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּים בְּבְּישְׁים בְּיּים בְּבְּישְׁים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיוּבְיבְּים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיבְּיוֹים בּיוֹים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בּיוֹים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְב

9 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־בְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנֶה הְּמִימֶם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבְּוֹ: 10 עֹלַת שַׁבַּת בְּשֵׁבַּתִּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמֶיד וְנִסְבָּה: פ

11 וּבְרָאשֵׁי חָדְשִׁיבֶּם תַּקְרִיבוּ עֹלֶה לֵיהוֹוֶה פָּרִים בְּנֵי־ בָּקֵר שָׁנַיִם וְאַיִל אֶהָד בְּבָשֵּים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה הְמִימֵם:

-80 RASHI 03-

שְׁשְעוּנְה כֶּלִי: 7 ְּנְסְפֹּוּ. יַיִן: בַּקּדֶשׁ הַפְּרָ. עַל הַמִּוְבַּח יִתְנַסְבּוּ: נָסֶךְ שֵׁבָר. יִיִן הַמְשַׁבֶּר, פְּרָט לְיִיִן מִגְּתּוֹ: 8 בִּיחַ יִּתְנַסְבּוּ: נָסֶךְ שֵׁבָר. יִיִן הַמְשַׁבֶּר, פְּרָט לְיִיִן מִגְּתּוֹ: 8 בִּיחֹת. נְחַת רְּחַח לְפְנִי, שֻׁאָמִרְתִּי וְנַעֲשָׂה רְצוֹנִי: 10 עַלָּת שָׁבָּת בְּשַׁבְּתוּ. וְלֹא עוֹלֵת שַׁבָּת זוֹ בְּשַׁבְּתוּ בְשַׁבִּתוּ בְשָׁבָּת מָּקְרִיב שְׁתִּים לַשְּׁבָּת הַאָּמִיר: בְּשַׁבַּתוֹ הַאָּמִיר: בְּשַׁבַּתוֹ: עַלְּ עַלָּת הַּמְּמִיר. בְּלוּ מוֹלְפִין, לְבַד אוֹתְן בְּעֵל עַלָּת הַמְּמִיר. צַּלוּ מוֹּסְפִין, לְבַד אוֹתְן שְׁנֵי בְּבְשִׁים שֶׁל עוֹלַת הַתְּמִיר. וּמַגִּיד שָׁאֵין קְרַבִין אֶלְא עוֹלַת הַתְּמִיר. וּמַגִּיד שָׁאֵין קְרַבִין אֶלְא עוֹלַת הַתְּמִיר. וּמַגִּיד שָׁאֵין בְּרַבִין אֶלְא עוֹלַת הַתְּמִיר. וּמַגִּיד שָׁאֵין בְּרָבִין אֶלְא עוֹלַת הַתְּמִיר. וּמַגִּיד שָׁאֵין לְּרָבִין אָלָא הַתְּמִיר. לְתָלְמוֹר וָה:

זְּאָמֵרְתָּ לְהֶם. אַוְהְרָה לְבֵית דִּין: שְׁנֵיִם לַיּוֹם. כִּפְשׁוּטוֹ. בְּפְשׁוּטוֹ. בְּפְשׁוּטוֹ. בְּפְשׁוּטוֹ. בְּאַ לְלַמֵּד, שֶׁיִּהִיוֹ נִשְׁחָטִין בְּנֶגֶד הַיּוֹם — תְּמִיד שָׁל שַׁחַר בַּמַּעֲרָב וְשֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִוְרָחָן שֶׁל טַבְּעוֹת: שָׁל שַׁחַר. אַף עַל פִּי שֶׁכְּכָר נָאֱמֵר בְּפָרְשַׁת יְּאַמָּה תְּצֵנֶה": "וְנֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְגוֹי"ֹנֹ, הִיא הְיְתָה אַוְהָרה לִימִי הַמִּלוֹּאִים, וְכָאן צִּוְּה לְדוֹרוֹת: 5 סֹלֶת לְמִנְחָה. מִנְחָת נְסְכִים: 6 הָעֵשֻׂיָה בְּהֵר סִינִי. בְּאוֹתְן שֶׁנְּעֲשׁוֹ בִּימֵי הַמִּלוֹּאִים. דְּבָר אַחֵר: "הְצְשֻׂיָה בְּהַר סִינִי. בְּתֹר סִינִי, אוֹתָה שֶׁנְּתְקְרְבָה הָּכִים מַתַּן תּוֹרָה שֶׁבָּתוֹרב בָּה: "וַיְשֶׁם בְּאַגְּנֹת״כּּיֹ. מְלַמֵּד לְפְנֵי מַתַּן תּוֹרָה שֶׁבָּתוֹרב בָּה: "וַיְשֶׁם בְּאַגְנֹת"כּיּ. מִלְמֵד בְּלֹבְר בְּה לֹבְנִי מַתַּן תוֹרָה שֶׁבָּתוֹרב בָּה: "וְיָשֶׁם בְּאַגְנֹת"כּיּ. מִלְמֵד בְּהַנִי מַתַּן תוֹרָה שֶׁבְּתוֹרב בָּה: "וְיָשֶׁם בְּאַגְנֹת"כּיּ. מִלְתוֹ תוֹרָה שֶׁבְּתוֹרב בָּה: "וְיִשֶּם בְּאַגְנֹת"כּיּ. מִלְם וֹתוֹ מְתִּן תוֹרָה שֶׁבְתוֹנִם בְּהִוֹב בְּה: "וְיִשֶּם בְּאַנְתֹים.

. שמות כט, לח. 38. שמות כד, ו.

- 80 CHASIDIC INSIGHTS 03-

6 Like the one offered up...during the week of inaugurating the Tabernacle: The uniqueness of the inaugural sacrifices is that Moses offered them himself. Since Moses was the collective, all-inclusive soul of his generation, by offering these sacrifices he paved the way for all other Jews to accomplish the same spiritual ends he did. Whereas parts of other offerings were eaten, the meat of the ascent-offering was consumed on the altar. ¹⁰¹ Such is the Jew's ability to relinquish his self-consciousness and dissolve into the greater reality of God. We inherit this ability from Moses. ¹⁰²

8 **A fire-offering to please God:** The Maggid of Mezeritch interpreted this phrase as follows:

A fire offering — when a Jew serves God with warmth and enthusiasm — this is pleasing to God. 103

^{101.} Except for the hides, which were given to the priests. 102. Likutei Sichot, vol. 6, p. 234. 103. Or Torah, Bemidbar, p. 50.

- 3 And you shall say to the court, which is responsible for making sure the details of this sacrifice are carried out properly: 'This is the fire- offering that you shall offer to God: two unblemished, one-year-old lambs each day as a continual ascent-offering.
- 4 The one lamb you shall offer in the morning, slaughtering it while facing west, and the other lamb you shall offer in the afternoon, facing east.
- 5 **And** together with this ascent-offering, you will offer its supplementary grain-offering, as I commanded you previously:⁹¹ **one-tenth of an** *ephah* **of fine flour for a grain-offering, mixed with a quarter of a** *hin* **of crushed**-olive **oil.**
- 6 It will be a continual ascent-offering, offered like the one offered up at Mount Sinai before the giving of the Torah⁹² and the one offered during the week of inaugurating the Tabernacle: you must receive the blood in a vessel. Offer it to please Me, as a fire-offering to God.
- 7 Its supplementary libation shall be as I commanded you:⁹³ one-quarter of a hin for each lamb, to be poured on the holy Altar as a libation of strong wine to Gop.
- 8 And the second lamb you shall offer in the afternoon. You shall offer it with the same grain-offering and libation as accompanied the morning offering, as a fire-offering to please God.
- 9 **And** in addition to the daily continual offerings, you must offer additional offerings on the Sabbath, on the first day of every month, and on the festivals. Even though it is otherwise forbidden to slaughter animals **on the Sabbath day**, I command you⁹⁴ to offer **two unblemished**, **one-year-old lambs** after the morning daily offering, **and two-tenths** of an *ephah* of **fine flour as a grain-offering** for the two of them, **mixed with** half a *hin* of olive **oil**, **and its** wine **libation**, half a *hin*.
- 10 **The ascent-offering of each Sabbath** may be offered only **on its Sabbath**—but not on another Sabbath, meaning that if you miss it you cannot make it up. You must bring this offering **following the** morning **continual ascent-offering and its** grain-offering and **libation**.
- 11 And on the first day of every month, *Rosh Chodesh*, you shall offer an ascent-offering to GoD: two young bulls, one ram, and seven one-year-old lambs, all unblemished. The bulls allude to Abraham (who fed the angels with a bull⁹⁵), the ram alludes to Isaac (in whose stead a ram was offered⁹⁶), and the lambs allude to Jacob (who took his pay from Laban's flock⁹⁷).⁹⁸ There are seven lambs because this number alludes to the covenant between God and the Jewish people.⁹⁹

& CHASIDIC INSIGHTS 03-

so should we keep serving Him during the difficult periods in life. This constancy cements our relationship with Him and enables us to develop a true feeling of closeness to Him.¹⁰⁰

⁴ In the morning...in the afternoon: The "morning" symbolizes the bright, happy times in life, while the "evening" symbolizes the dark, difficult times. Just as we are to serve God when things are going well,

^{91.} Above, 15:1-4. 92. Exodus 26:6. 93. Above, 15:5. 94. Rashi on Exodus 20:8. 95. Genesis 18:7. 96. Ibid. 22:13. 97. Ibid. 30:40. 98. See *Likutei Sichot*, vol. 23, p. 203, note 30. 99. See Genesis 21:28-30; *Sichot Kodesh* 5727, vol. 2, p. 301. 100. Address of 12 *Tamuz* 5744.

−‰ ONKELOS ଔ−

סלתא עשרונין 12 ותלתא מנחתא דפילא במשח לתורא חַד ותַרֶין עשרונין סְלְתַּא מִנְחַתַא במשח לדכרא חד: דפילא 13 ועשרונא עשרונא סלתא מנחתא דפילא במשח לאמרא חד עַלָתַא לְאָתַקַבַּלָא בָרַעַנָא קרבַנָא קָדֶם יִי: 14 וְנָסְכֵּיהוֹן פַּלְגוֹת הִינָא יָהֵי לְתוֹרָא וְתַלְתוֹת הִינָא לְדְכָרָא וֹרַבעות הִינָא לִאִמֶּרָא חַמְרָא דָא עַלַת רֵישׁ יַרָחָא בָּאָתְחַדָּתוּתֶהּ כֵּן לְכַל רֵישֵׁי יַרְחֵי שַׁתַּא: 15 וּצְפִיר בָּר עִזִין חַד לְחַטָּאתָא קֵדָם יִיַּ על עַלַת תִּדִירָא יִתעבר וְנָסְבָּה: 16 וֹבְיַרְחָא קַדְמַאָה בְּאַרְבְּעַת עַשִּׂרָא יוֹמָא לִיַרִחָא פָּסִחָא קַדָם ייָ: 17 ובְחַמְשַׁת עַשְּׂרָא יוֹמָא לִיַרָתָא הָדֵין חַגָּא שַׁבְעַא יוֹמִין פַּטִיר יִתְאֵבֵל: 18 בִּיוֹמָא קַדְמָאָה מַעַרֵע קַדִּישׁ כַּל עַבִידַת פַּלְחַן לָא תַעִבָּדוּן: 19 וּתְקָרִבוּן קַרְבָּנָא עֶלָתָא קֶדָם יִיָּ תּוֹרִין בְּנֵי תוֹרֵי תִּרֵין וּדְכַר חָד וְשַבְעָא אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא שַׁלְמִין יִהוֹן לְבוֹן: 20 וּמִנְחַתְהוֹן סְלָתָא דְפִילָא בְמִשַׁח תְּלָתָא עשרונין לתורא ותרין עשרונין לִדְכָרָא תַּעִבָּדוּן: 21 עַשְׁרוֹנָא עשרונא תעבד לאמרא חד כן לשבעא אמרין: 12 וּשְׁלשָׁה עֶשְׂרנִּים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לַפֵּר הַשְּׁמֶן לַפָּר הַשְּׁמֶן נִשְּׁרְ וּשְׁלִיהַ סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לָאֵיל הַאֶּחֶר: 13 וְעִשְּׂרִן עִשְּׂרוֹן סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לָאֵיל לַפָּבֶשׁ הֲאֶחֶר עלְה רֵיחַ נִיחֹת אִשֶּׁה לֵיהוְה: 14 וְנִסְבֵּיהָם חֲצִי חַהִּין לְאַיל וְרְבִיעִת חַהְין לָאַיל וְרְבִיעִת חַהְין לַאַנִיל וְרְבִיעִת חַהְין לַבַּבֶּשׁ יְיִן וְאַת עֹלַת חֹנִישׁ בְּחִרְשׁׁוֹ לְחִרְשֵׁי חַשְּׁנְה: 15 וִשְׁלִיר עִזִים אֶחֶר לְחַשֶּאת לֵיהוֹה עַל־עֹלַת הַהְמֵיר זְיָשְׁבָּה: מַל־עַלֶּת הַהְמֵיר יִנְיִם אֶחֶר לְחַשֶּאת לֵיהוֹה עַל־עֹלְת הַהְמֵיר יִנִים אָחָר לְחַשָּאת לֵיהוֹה עַל־עַלְת הַהְמֵיר מַנְים הַעִּים הַּמֵּיר לִיתְּיִם בְּיִבְּים בְּחַבְּים בְּיִבְּים בּיִּים בְּיִבְּים בִּיִּים בּיִּים בְּיִבְּים בְּחַבְּים בִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בִּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבִים בִּים בִּים בְיִים בְּבִים בְּבִים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בִּים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּיִבְּים בִּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בִּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בִּים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּבְּיִּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְיּים בְּיִיבְים בְּבְיבְים בְּיבְיוּבְים בְי

שישי 16 וּבַחְּהֶשׁ הֵרְאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עְשֶׂר יוֹם לַחְהֶשׁ הַשָּׁה תְשָׂר יוֹם לַחְהֶשׁ הַאָּר הָוֹם לַיְהֹרֶשׁ הַאָּה תְּשִׂר יוֹם לַחְהֶשׁ הַאָּה תְּבְּיוֹם הַרְאשׁוֹן מִקְרָא־ שִׁבְעַת יָלִים מַצְּוֹת יֵצְבֵל: 18 בִּיִּוֹם הַרְאשׁוֹן מִקְרָא־ לְּהֻ בַּלִים בְּנִים לְאֵיל בְּבְּים וֹיִיוֹן עִשְּׂרוֹן עִשְּׂרוֹן תִשְּׁרוֹן תִשְּירוֹן תִשְּׁרוֹן בִּבְּבִישׁ הַבְּעָתוֹים בּבּבְּעִים בְּבָּבְשׁיוֹן בִּבְּבְּעִים בְּבָּבְישׁ הַבְּעָתוֹים בּבּבְּעִים בְּבָּבְשׁרוֹן תִשְּׁרוֹן תִשְּׁרוֹן תִשְּׁרוֹן תִשְּׁרוֹן תִשְּׁרוֹן תִשְּׁרוֹן בִּבְּבְשׁוֹם בְּבָּבְישׁ בְּבָּבְשׁים בְּצִּבְים בְּבָּבְשׁים בּבְּבִים בְּיִּבְּיִים בְּבָּבְישׁ בְּבִּבְישׁ בְּבְּבִישׁים בְּבָּבְישׁ בְּיִים בְּבְּבִּישׁ בְּבְּבִּישׁ בְּבְּבִישׁים בְּבְּבְּישׁ בְּבְּבִּישׁ בְּבְּבִּישׁ בְּבִּים בְּבְּבִּישׁ בְּבִּבְישׁ בְּבּבְּשׁים בְּבִּישׁוֹם בְּבְּבִּישׁ בְּבִּים בְּבִּישׁים בְּבִּישׁוֹם בְּבִּים בְּבִּישׁים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבִּים בּבְּבְּעִים בְּבְּבִּים בּבְּבִּים בְּבְּבִּים בּבְּבִּים בְּבִּבְּים בּבְּבִּים בּבְּיִים בְּבְּבְּים בּבְּבִּים בּבְיבִּים בְּבְּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בְּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבּבְּבִים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בּבּבְים בּבּבְים בְּבְּבְ

-⊗ RASHI છ

הוּא: ״הָבִיאוּ בַּפְּרָה עְלֵי עַל שֶׁמִעִיטְתִּי אֶת הַיְּרַחִ״: עַל עַלַת הַתְּמִיד יֵעְשָׁה. כְּל הַקְּרְבְּן הַיָּה: וְּנִסְכּוֹ. אֵין ״וְנִסְכּוֹ״ מוֹסְב עַל הַשְּׁעִיר, שָׁאֵין נְסָכִים לְחַשָּׁאת: 18 בָּל מְלֶאבֶּת עֲבֹּדְה. אֲפִלּוּ מְלָאבָה הַצְּרִיכָה לְכֶם, כְּגוֹן דְּבָר הָאָבֵּד הַמְּתֶּרֶת בְּחָלוֹ שֶׁל מוֹעֵד — אֲסוּרָה בְּיוֹם טוֹב: 19 בְּּרִם. הַמְּתֶּרֶת בְּחָלוֹ שֶׁל מוֹעֵד — אֲסוּרָה בְּיוֹם טוֹב: 19 בְּּרִם. כְּנֶגֶּד אֵבְרָהָם ״וֹי׳: בְּנָגֶד אֵילִם. כְּנֶגֶד אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק: בְּבְשִׁים. כְּנֶגֶד יַעֲקֹב, שֵׁלִים. כְּנֶגֶד אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק: בְּבְשִׁים. כְּנֶגֶד אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק: בִּיסוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי מַעְלְבִ״יּ. בִּיסוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשָׁה הַדְּרָשׁן רָאִיתִי וֹאת:

12 וּשְׁלֹשָׁה עֻשְּׂרֹנִים. כְּמִשְׁפַּט נִסְכֵּי פָּר, שֶׁבֵּן הֵן קְצוּבִין בְּכְּרָשַׁת נְסְכִּי פָּר, שֶׁבֵּן הֵן קְצוּבִין בְּכְּרְשַׁת נְסְכִים: 14 וֹאת עלֵת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. שָׁאִם עְבַר יוֹמוֹ בְּטֵל קְרְבָּנוֹ, וְשׁוּב אֵין לוֹ תַשְׁלוּמִין: 15 וּשְׁעִיר עַזִּים וְּגוֹי, כְּל שְׁעִיבִי הַמּוּסְפִין בָּאִין לְכַפֵּר עַל טֻמְאָת מִקְדְּשׁ וְקַרְשִׁיו, הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁמְפִרְשׁ בְּמַפֶּכֶת שְׁבוּעוֹת". וְנִשְׁתַּנְּה שְׁעִיר רֹאשׁ חֹדֶשׁ, שֶׁנָּאֲמַר בּוֹ: "לָה״, לְלַמֶּדְךְ שֶׁמְכַפֵּר עַל שֶׁאֵין בּוֹ יְדִיעָה לֹא בִתְחִלְּה וְלֹא בַּסוֹף, שֶׁאֵין מַכִּירִי עַל שֶׁאֵין בּוֹ יְדִיעָה לֹא בִתְחִלְּה וְלֹא בַסוֹף, שֶׁאֵין מַכִּירִר בַּחְשְׁעִירִין בְּנִינְה הַשְּעִירִין בְּנִבְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַנְדִה״ אָמֵר הַקְּעִירִין לְמָבֵּנוֹ תִּמְנֹנוֹ. וּמְדְרִשׁוֹ בְּאַבִּוֹישׁ בְּרוּךְ הוּא אַנְּדְה יִּאַמְר הַשְּׁעִירִין מְמִנֵּנוֹ. וּמִדְרִשׁוֹ בְּאַבִּרְה״ אַמֵר הָקִּדוֹשׁ בְּרוּךְ לְמָבִין מְמִנֵּנוֹ. וּמְדְרִשׁוֹ בְּאַבִּרִישׁוֹ בְּאַבִּרְישׁ בְּמִבְּיִם מְמִנֵּנוֹ מִמְנֵנוֹ. וּמִרְרִשׁוֹ בְּנִבְּיוֹ מְמִנְּנוֹ מִבְּוֹישׁ בְּרוּך שׁוֹ בְּאַבִּרְה" אָמָר הַמְּבִוֹישׁ בְּנִירִין מְמִבּנוֹי מִמְנִּנוֹ מִמְנֵנוֹי. וּמְבִּרְישׁ בְּנִבְּישׁת בְּמִבְּיִים מְמִנְנוֹ בְּנִבְּישׁ בְּוֹבְרִשׁוֹ בְּעִּבְּיִים בְּנִבְּישׁ בְּנִיבְים בְּנִבְּישׁ בְּנִינִים בְּנִּים בְּיִבְּישׁ בְּנִבְּרִישׁוֹ בְּאַתְּבְּישׁ בְּנִבְּישׁ בְּנִבּיִים מִּבְּיבִישׁוֹ בְּנִבְּיִים מְבִּיבִּישׁוֹ בְּמָבְּיִישׁוֹ בְּנִבְּישׁ בְּנִבְּישׁוֹ בְּנִבְּיִים מְהַבְּישׁוֹ בְּנִבְּיִים מְבִּיבִּישׁוֹ בְּנִבְּיִים בְּוֹבְישׁוֹ בְּנִיבְּיִם מִּיבְּעִים בְּיִיבְיִים בְּיִבּים בְּיִבּיִישׁיִים בְּיִבְּיִבּים בְּבִּיּים בְּעִבּיבּיים בְּיבּיים בְּיִים בְּבּיבְים בְּבּיוֹים בְּבִּים בְּיבּים בְּיוּיבִיתְיים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּבּנִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיוּבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוּבְיוֹים בְּבִיים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּבְיִים בְּיִבְיִים בְּבְּיוּבְּייִים בְּיִים בְּייִים

.39 ט, א. 40 שבועות ט, א. 41 בראשית יח, ז. 42 בראשית ל, מ

- & CHASIDIC INSIGHTS 03-

Allegorically, this verse refers to the soul's continuous yearning to ascend out of and transcend the confines of its existence within the body and regain the Divine consciousness it knew before its descent into this world. This love for God became fixed in every Jew's soul-consciousness when God revealed Himself to us at Mt. Sinai. 113

- 12 The supplementary offerings for these animals, as you have been commanded, are three-tenths of an *ephah* of fine flour as a grain-offering, mixed with half a *hin* of olive oil for each bull; two-tenths of an *ephah* of fine flour as a grain-offering, mixed with a third of a *hin* of olive oil for each ram,
- 13 and one-tenth of an *ephah* of fine flour mixed with a quarter of a *hin* of olive oil as a grain-offering for each lamb.¹⁰⁴ Offer each as an ascent-offering to please God, as a fire-offering to GoD.
- 14 And their libations: half a hin of wine for each bull, a third of a hin of wine for each ram, and a quarter of a hin of wine for each lamb. 105 The ascent-offering of the first day of each month may be offered only in its month—if you miss it you cannot make it up—throughout the months of the year.
- **15** Besides these, you must also offer on the first day of each month **one young male goat for a sin-offering to God**, to atone for those who unwittingly¹⁰⁶ entered the Sanctuary precincts while defiled, at consecrated food while defiled, or at consecrated food that had become defiled. The goats offered as additional offerings on the festivals serve the same purpose. But the one offered on the first day of each month also atones for My "sin," so to speak, of diminishing the moon. ¹⁰⁷ All these additional offerings **and** their **libations shall be offered following the** morning **continual ascent-offering**, its grain-offering, and its libation.
- ♦ Sixth Reading 16 As I have commanded you, on the fourteenth day of the first month, Nisan, you shall offer a Passover offering to Gop. 108
 - 17 On the fifteenth day of this month, a festival named after the Passover (*Pesach*) offering begins; unleavened bread shall be eaten for seven days. 109
 - 18 The first day is a holy occasion; you shall not perform any mundane work, even if this entails irretrievable loss. 110
 - 19 In addition, you shall offer a fire-offering, an ascent-offering to God identical to that offered on the first day of each month: two young bulls, one ram, and seven one-year-old lambs; they shall be unblemished for you.
 - 20 **Their grain-offerings** shall be **fine flour mixed with** olive **oil**, as prescribed: **you shall offer three-tenths** of an *ephah* **for each bull and two-tenths** of an *ephah* **for the ram**,
 - 21 and you shall offer one-tenth of an ephah for each lamb, for all seven lambs.

80 CHASIDIC INSIGHTS 03

14 The ascent-offering of each new month may be offered only in its month throughout the months of the year: Every month a different permutation of God's Name (that is, the four-letter Name, spelled *yud-hei-vav-hei* and referred to as *Havayah*) is manifest in creation. The Maggid of Mezeritch explained that the monthly offerings ascend on High via the

specific permutation manifest that month.¹¹¹

Rabbi Menachem Mendel of Lubavitch added that although the same sacrifices were offered every month, the meditative intention accompanying them differed, and was based on these differing permutations.¹¹²

^{104.} Above, 15:4, 6, 9. **105.** Above, 15:5, 7, 10. **106.** That is, they were unaware of their impurity (or that of what they ate) both before and after they transgressed. Other cases are atoned for by other offerings (see Leviticus 5:2-3, 16:16). **107.** Genesis 1:16. **108.** Exodus 12:25-27 43-49; Leviticus 23:5. **109.** Exodus 12:15, 23:15, 34:18; Leviticus 23:6. **110.** Leviticus 23:7. **111.** *Or Torah, Bemidbar*, p. 50. **112.** *Or HaTorah, Bemidbar*, p. 1116. This was similar to the offerings of the tribal leaders at the inauguration of the Tabernacle. They each offered the same offerings, but their meditative intentions were different, as described in the Midrash.

−& ONKELOS &—

22 וצפירא דחטאתא חד לכפרא עליכון: 23 בר מעלת צפרא דהיא עלת תדירא תעבדון ית אלין: 24 כאלין תעבדון ליומא שבעא יומין לחם קרבן דמתקבל ברעוא קַדָם יִיַ עַל עַלָּת תַּדִירָא יִתְעַבֶּד שביעאה 25 וביומא מְעַרַע קַדִּישׁ יְהֵי לְכוֹן כָּל עֲבִידַת פלחן לא תעבדון: 26 וביומא מנחתא בקרוביכון דבכוריא חַדַתָּא קָדָם יִיָּ בְּעַצְרָתֵיכוֹן מִעַרַע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לַא תַעָבָּדון: 27 וֹתְקַרָבון עֵלָתַא לאתקבלא ברעוא קדם יי תורין בְּנֵי תוֹרֵי תִּרֵין דִּכַר חַד שַׁבְעא אַמַרין בַנֵי שְנַא: 28 ומִנַחַתהון סְלָתֵא דְפִילָא בְמִשַּח תְּלָתֵא עשרונין לתורא חד תרין עשרונין לִדְכָרָא עֲשִׁרוֹנָא עֲשִׂרוֹנָא בַיִּרוֹנָא לַדְכָרָא לָאָמֶרָא חָד כַּן לְשַבְעַא אָמָרִין: 30 צפיר בר עזין חד לכפרא עַלֵיכוֹן: 31 בַּר מֵעֵלַת תִּדִירָא ומנחתה תעבדון שלמין יהון לכון ונסכיהון: 29:1 ובירחא שביעאה בָּחַד לְיַרָחַא מִעַרֵע קַדִּישׁ יְהֵי לְכוֹן בַּל עֲבִידֵת פָּלְחַן לַא תַעִבָּדוּן יוֹם יבבא יהי לכון:

12 וּשְׂצִיר חַפֶּאת אֶחֶד לְכַפֶּר עֲלֵיכֶם: 23 מִלְּבַר עֹלֵת חַבְּּצֵּלְה חֲשָׁאת אֶחֶד לְכַפֶּר עֲלֵיכָם: 23 מִלְּבַר עֹלֵת חַבְּצֵּלְה רְעַלְת חַבְּעָשִׁוּ אֶת־אֵפֶּה: 24 בְּאֵלֶה מַנְעֲשִׁוּ לֵיוֹם שִׁבְּעַת יְמִים לֵחֶם אִשֵּׁה בִיחֹם הַשְּׁבִיעִׁ מִקְרָא־לְנָת הַתְּעֲשִׁוּ לִיוֹם הַבְּבְּלִת הַתְּעֲשִׁה וְנִסְבְּוֹ: 25 וּבִיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־לְנָת בְּבָּבְר יְנָלֵת הַבְּבֶּר מְנְיִם הַבְּבָּוֹים בְּבָּלְת בְּבְּרִים בְּבָּלְת בְּבְּבְר יִנְיִם בְּבִיּים מִלְרָא־לְנָת שִׁרְנִים בְּבָּלְת בְבְּעָה רְבָשִׁים בְּנִי שְׁנָה לְּצִים מְלְרָא־לְנָה בְשָּמֶן שִׁלְשָׁה עֲשְׂרנִים לְבָּר שְׁנִים אָיִל אֶחֶר שִׁבְעָה רְבָשְׁים בְּנִי שְׁנָה: 22 וְהַקְרָבּי, שְׁנָה בְשָּמֶן שְׁלְשֶׁה עֲשְׂרנִים לְבָּר שְׁנִים לְאֵיל הֵאֶחֶר וּמְנְחָרְוֹ עִשְּׂרוֹן עִשְּׂרוֹן לְשִּׁרוֹן עִשְּׂרוֹן עִשְּׂרוֹן בְּבֶּבְי הְבָּבְי הְבִּבְי בְבָּבְי וְנִיבְבֵּבוֹ וְנִקְבָּבוֹ וְנִקְבֵּי וְנִיְבָבוּת עַלְּת הַבְּבְשִׁים: 30 שְׁעִיר עִזִים אָחֶר לְבָּבְ לְבִּבְּי וְנִיבְבָבוֹ וְנִיְבָבוֹ וְנִיבְבִי בְּבָּי עַלְר הַבְּבְּיִים לְבָּי עַלְר הַבְּבְיִים לְבָּיִים לְבָּיִים בְּשָּבְית וּלְנִים בְּבִיים בְּבִּיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּיִים בְּבִיים בְּבִּיים בְּבִיים בְּבְּבִיים וּבְבְּבִים וּבְבִים וְנִיְבָּבִים וְנִיְבָבוֹם בִּיוֹם בְּבִּים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בּבּבְּישׁ בִּבְּבִים וְנִיְבָבֵבוֹ בִּלְבִים וְנִבְּבָּבִים בְּבִים בְּבִים וְנִבְּבֵבוֹם בְּבִּים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְבִּיים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּבְים בְּבִים בְּבְיבְים בְּבִים בְּבְבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְיבְים בְּבִּים בְּבִים בְּבְיבְים בְּבִים בְּבְבְים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְּיִים בְּבְיבְים בְּבְבּבְיים בְּבְבְיים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְ

29:1 וּבַהֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִׁי בְּאֶחֶר לַהֹדֶשׁ מְקְרָא־לְּדֶשׁ יִהְיֶה לָבֶּם בָּל־מְלֶאבֶת עֲבֹדֶה לָא תַעֲשָׁוּ יִוֹם הְרוּצֶה יִהְיֶה לכם:

-⊗ RASHI ഗ്ദ

לְמִנְּחַת חָשִּים הַבְּאָה מִן הֶחָרָשׁ: 3. **תְּמִימִם יִהְיּוּ לְכֶּם** וְנִ**סְבֵּיהֶם.** אַף הַנְּסְכִים יִהְיוּ תְמִימִים. לְמְדוּ רַבּוֹתֵינוּ^{בּּ} מִבְּאן שֶׁהַיַּיִן שֶׁהָעֵּלָה קְמְחִין פְּסוּל לַנְּסָכִים: 24 **בְּאֵלֶה תַּעֲשׁוּ לַיּוֹם.** שֶׁלֹּא יִהְיוּ פּוֹחֲתִין וְהוֹלְכִין כְּפְּרֵי הֶחָג: 26 **וּבְיוֹם הַבְּכּוּרִים.** חַג הַשְּׁבוּעוֹת קְרוּי ״בּּפּוּרֵי קציר חטים״, על שם שׁתִּי הלחם, שהם ראשׁונִים

.43 מנחות פז, א

- 80 CHASIDIC INSIGHTS 03 -

voice. The king indeed recognized his son's voice and sent for him, and so they were reunited.

So, too, the Jewish soul is God's child; this child was sent into the foreign environment of this material world for its own edification, accomplished by learning the Torah and fulfilling its commandments. But by indulging in the delights of this world, the soul becomes increasingly estranged from its native milieu; it is gradually drawn into an environment that does not recognize Divinity and is not concerned with it, and it eventually forgets the language of holiness and purity.

But at some point, it remembers who it is and cries out to God. This is the wordless blast of the shofar, which utters the innermost voice of the soul in its regret for its past deeds, its longing for its Divine home, and its desire to rededicate itself to its Father. When God hears this cry, it arouses His mercy, and He forgives the soul restoring it to its former intimacy with Him.

Rabbi Levi Yitzchak of Berditchev gave the following analogy:

A king once set out on a journey that led him deep into a thick forest. At one point, he lost his way and could not determine how to get out. A group of villagers passed by, so he asked them for directions back to the palace. But they did not recognize him, so they did not know if they should help him or not, and moreover, they did not know the way to the palace. Eventually, someone passed by who did

- 22 You shall also offer one young male goat for a sin-offering to atone for you.
- 23 You shall offer these besides the morning ascent-offering, which is offered as a continual ascent-offering.
- 24 Like these, you shall offer daily for seven days, as food of the fire-offering to please GoD; you shall offer this group of offerings following the morning continual ascent-offering and its grain-offering and libation.
- 25 The seventh day, i.e., the 21st of Nisan, shall also be a holy occasion for you; you shall not perform any mundane work on it, either. However, you are permitted to perform mundane work on the intervening (i.e., the second to sixth) days of Passover if refraining from doing so would entail irretrievable loss.
- 26 As I have commanded you, the day when you offer the first fruits of the wheat harvest—that is, the day when you offer a grain-offering to God from the year's new harvest of wheat, your festival that occurs seven weeks [shavuot] after Passover, and is therefore known as Shavuot—shall be a holy occasion for you, and you shall not perform any mundane work on it.¹¹⁵
- 27 In addition, you shall offer an ascent- offering to please GoD identical to the one offered on the first day of each month: two young bulls, one ram, and seven one-year-old lambs.
- 28 **Their grain-offerings** shall be **fine flour mixed with** olive **oil**, as prescribed: **three-tenths** of an *ephah* **for each bull**, **two-tenths** of an *ephah* **for the ram**,
- 29 and one-tenth of an ephah for each lamb, for all seven lambs.
- 30 You shall also offer one young male goat to atone for you.
- 31 You shall offer this besides the morning continual ascent-offering and its grain-offering and libation; these additional offerings shall be unblemished for you, as well as their libations, all of which must also be "unblemished," i.e., the wine must not have any moldy scum on its surface.
- 29:1 As I have commanded you, the first day of Tishrei, the seventh month, shall be a holy occasion for you, i.e., *Rosh HaShanah*; you shall not perform any mundane work. It shall be a day of shofar-sounding for you.¹¹⁶

- & CHASIDIC INSIGHTS 03-

1 It shall be a day of shofar-sounding for you: The Ba'al Shem Tov gave the following analogy to illustrate the effect of blowing the shofar:

Once there was a king who had an only son. The son was well learned and his father loved him very much. One day, the king and the prince decided that it would be educational for the prince to travel to faraway lands to learn the wisdom and ways of the people who lived there. The king gave the prince an entourage of ministers and servants as well as a large amount of money for this expedition, all so that he advance in his knowledge and wisdom beyond his ability to do so at home, in the king's court.

But as the journey wore on, the prince spent all the

money on the luxuries he was accustomed to at home plus other excesses that he indulged in on the way. Eventually, he was left with nothing, and had arrived at a place so far away from home that no one there had ever heard of his father.

Distraught, the prince decided it was time to go home. But he had been away so long that he had forgotten his native tongue, so when he finally made his way back to the capital city of his kingdom, he could not explain to anyone who he was and where he needed to go. He tried to gesture to them that he was the prince, but of course no one paid any attention to him. Finally, when he was near enough the palace so the king could hear him, he let loose a wordless scream so his father would recognize his

-80 ONKELOS 03-

צ ותעבדון עלתא לאתקבלא בָרַעֵּנָא קָדָם יִיָּ תּוֹר בַּר תּוֹרֵי חד דכר חד אמרין בני שנא שבעא שלמין: 3 ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עשרוניו לתורא תרין עשרונין לדכרא: 4 ועשרונא חַד לָאַמָּרֵא חַד כֵּן לְשַׁבְעַא אַמָּרִין: אַתָא דָר דָר עַזִין דָד דְטַאַאַתָא 5 לכפרא עליכון: 6 בר מעלת ירחא ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה וָנָסְכֵּיהוֹן כִּדַחֲזֵי לְהוֹן לְאָתִקַבַּלָא בַרַעַשָּׁרָא קַרָבָּנָא קָדָם יִיָ: 7 וּבְעַשְּׂרָא לַיַרָחַא שָבִיעַאַה הַדֵין מִעַרַע קַדִּישׁ יהי לכון ותענון ית נפשתכון כל עַבִידָתַא לָא תַעִבָּדון: s ותִקרבון עַלָתָא קָדָם יִיָּ לְאָתְקַבָּלָא בְרַעַנָא תוֹר בַּר תוֹרֵי חַד דְּכַר חָד אַמַּרִין בְנֵי שַׁנַא שַבְעַא שַלְמִין יְהוֹן לְכוֹן: 9 ומנחתהון סלתא דפילא במשח תַּלַתַא עשרונין לתורא תּרֵין עשרונין לִדְכַרָא חֲד: 10 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעא אַמַּרֵין: 11 צָפִיר בַּר עִזִין חַד חטאתא בר מחטאתא דכפוריא וַעַלַת תַּדִירַא וּמִנְחֵתָה וְנָסְכֵּיהוֹן: 2 וַעֲשִׂיעֶּם עֹלֶה לְרֵיחַ נִיחֹתַ לֵיחּוָה פַּר בָּן־בָּקֶר אֶחֶד אַיל אֶחֶד כְּבָשִּׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה הְמִימִם: 3 וּמִּנְחָתְּם סִלֶּת בְּלוּלָה בַשֵּׁמֶן שְׁלשֶׁה עֶשְׂרנִים לַבָּּר שְׁנֵי עֶשְׂרנִים לְאֵיל: 4 וְעִשְּׁרִוֹן אֶחָד לַבֶּבֶשׁ הַאֶּחֶד לְשִׁבְעַת הַבְּבְשִׁים: 5 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחֶד חַמֵּאת לְכַבֵּר עֲלֵיכֶם: 6 מִלְבַד עַלֵּת הַחֹֹדֶשׁ וּמִנְחָתָה וְעַלַת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָה וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִשְׁבָּמֵם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לֵיהוֹה: ם

זוּבֶעְשׁוֹר לַהְשָׁרִשׁ הַשְּׁבִיעִי הַשָּׁה מְקְרָא־לְּהֶשׁ יִהְיֶה לָּבֶּׁם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְּשְׁתִיכֶם כְּלֹ־מְלָאבֶה לְא תַעֲשְׂוּ:
 זְהִקְרַבְּשָׁם עֹלֶה לֵיהוֹּה בִישְׁכֶּן שִׁלְשָׁה תְּמִימֶם יִהְיִּוּ לָבֶבּ שְׁתִּי בְּבָּשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה שְׁבְעָה הְמִימֶם יִהְיִּוּ לָבֶבּ שְׁבִּי שְׁנִי שְׁבְּעָׁה הְמִימֶם יִהְיִּוּ לָבֶבּ שְׁבִּי שְׁנִי שְׁבְּעָׁה תְּמִילִם לָבָּר שְׁנֵי עַשְׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ הַאָּחֶד 10 עִשְׂרוֹן עִשְּׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ הַאָּחֶד לְשִׁבְּר שְׁנֵי לְשִׁבְעַת הַבְּבְשִׁים: 11 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחֶד חַמֵּאת מִלְּבַּד לְּבַּד שְׁעִיר וּמִנְּתִים אֶחֶד חַמֵּאת מִלְּבַּד מְבַּבְּים הַמְּמִים וְעַלֵּת הַתַּמְּמִים וְעַלֵּת הַתַּמְּיִים וְעַלֵּת הַתַּמְּיִם וֹ בִּבְּיִים וְעַלֵּת הַתְּבָּיִם וְעַלֵּת הַתְּמָּיִים וְעַלֵּת הַתְּבָּיִם וְעַלֵּת הַתְּמָּאת וְנִבְּבָּים וְבִּים וְעַלֵּת הַתַּמִּיִים וְעַלֵּת הַתְּבָּיִים וְעַלֵּת הַתְּמִיּים וּבְּיִבְים וּבְּבְּים וְעַלֵּת הַתַּבְּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלֵּת הַתְּבָּיִים וְעַלֵּת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלֵּת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּתִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְבִּבְּת הַבְּבְּיִים וְעַלְת הַבְּבְּיִבְּים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִבְים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּיִים וְעַלְת הַבְּבָּבְיים וּבְּיִים וְעַלְּת הַבְּבָּבְיים וּבְּבְּיִים וְעַלְת הַבְּבָּבְיִים וְעַלְּת הַבְּבָּבְיִים וּבְּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּבְים וּבְּבְיּעוֹים וּיִים וְבְּבְישִׁים וְבְּבְּיִים בְּבְּבְיִים וְבְּבְּיִים וְבְּבְּבְּיִים וּבְּבְּיִים וְבְּבְיבְּים וּבְּיִבְּים וּבְּבְיבְים וּבְּבְּבְים וְבְיבְבָּים וּבְּבְּים וּבְּבְיבְּים וּבְיבְּים וּבְּבְּים וּבְיבְים וּבְּבְּבְים וּבְּבְיוֹם וּבְיבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים בְּבְּבְים וּבְּיוּת בְּבְּבְּבְּים וּבְּיוּים בְּבְּבְבְּים בּבְּים בְּבְּבְּים בְּיבּים בּבְּיוֹים בּיבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּבְּיבְבְּבְּבְבְּיוֹם בּבְּבְבְּיוֹים בּבְּבְיוּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְּיוֹים בּבְּבְיּבְבְּבְ

−& RASHI 🗷−

אֶת אֵלֶה וְנִסְכֵּיהֶם. וְכֵן כָּל ״וְנִסְכֵּיהֶם״ הָאֲמוּרִים בְּכְל הַמּוֹצְדוֹת, חוּץ מִשֶּׁל קְרְבְּנוֹת הָחָג, שֶׁכְּל ״וְנִסְכָּה״ ״וְנִסְכֵּיהֶם״ ״וּנְסָכֵיהָ״ שֶׁבְּהֶם, מוּסַבִּים עַל הַתְּמִיד וְאֵינְן לְשׁוֹן צִוּוּי, שֶׁהֲרֵי נִסְכֵּיהֶם שֶׁל מוּסְפִין בְּתוּבִין לְעַצְמְן בָּכָל יוֹם וִיוֹם: ô מִּלְבַּד עֹלַת הַחֹּדֶשׁ. מּוּסְפֵּי רֹאשׁ חֹדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּיוֹם רֹאשׁ הַשְּׁנְה: 11 מִלְבַד חַטֵּאת הַבְּבֻּרִים. שְׁעִיר הַנַּעֲשֶׂה בִּפְּנִים הָאָמוּר בְּ״אַחֲרֵי מוֹת״⁴, שֻׁנֵּם הוּא חַטָּאת: וְעַלָּת הַמְּמִיד. וּמִלְבַד עוֹלַת הַתְּמִיד, תַּעֲשׁוּ עוֹלוֹת הַלְּלוּ: יְנִסְבֵּיהֶם. מוּסְב עַל הַמוּסְפִין הַבְּתוּבִים, וְעַל ״תַּעֲשׁוּ״, וְעַל ״תַּעֲשׁוּ״, וְתַע שׁוּ״, וְתַע שׁוּ״, תַּעשׁוּ לְתוֹרָתה, תָּעֵשׁוּ רְוֹלְת הַתִּמִיד וִמְנְחַתָּה, תַּעֲשׁוּ וְוֹרִא לְשׁוֹן צְוּוִי — מִלְּבַד עוֹלֶת הַתַּמִיד וִמְנְחַתָּה, תַּעֲשׁוּ

.44 ויקרא טז, ט

-∞ CHASIDIC INSIGHTS ଔ-

This annual renewal is necessary if life is to retain its freshness and novelty. Every level of Divine consciousness carries its inherent modes of thinking, expression, and action—its own language. If we merely continue developing the same level of Divine consciousness we have been nurturing the past year, we will remain locked in its intrinsic limitations and religious life will begin to seem repetitive and dull. On Rosh Hashanah, God withdraws the Divine energy that sustained creation the previous year and replenishes with new and fresh vitality. It is therefore an opportunity for us to do the same: to make a quantum leap to a new plateau of

Divine consciousness that will inspire our lives for the coming year.

To do this, however, we cannot rely on words, because words carry specific meanings for us that are limited by the knowledge and experiences we have accrued in our lives. In order to break out of the contextual meaning of our limited modes of expression, we use the blast and wails of the shofar, which transcend the confines of language.

In this way, we recapture the innocence and inspiration of a soul newly born and of the Jewish people at Mount Sinai, and this renewed inspiration powers our relationship with God for the coming year.¹²⁰

- 2 In addition, you shall offer an ascent-offering to please GoD: one young bull, one ram, and seven one-year-old lambs, all unblemished. This, too, is identical with the additional offering for the first day of each month, except that only one bull is required instead of two.
- 3 **And their grain-offering** shall be **fine flour mixed with** olive **oil**, as prescribed: **three-tenths** of an *ephah* **for the bull**, **two-tenths** of an *ephah* **for the ram**,
- 4 and one-tenth of an ephah for each lamb, for the seven lambs.
- 5 You shall also offer one young male goat as a sin-offering, to atone for you.
- 6 Offer all this **following the ascent-offering of the** first day of the **month and its grain-offering** and libation **and the** morning **continual ascent-offering and its grain-offering** and libation. With the additional offerings, you must also offer **their libations as prescribed for them**, as a **fire-offering to please Gop**.
- 7 As I have commanded you, the tenth day of this seventh month shall be a holy occasion for you, i.e., *Yom Kippur*, and you shall afflict your souls. You shall not perform any work.¹¹⁷
- 8 In addition, you shall offer an ascent-offering to please GoD identical to that offered on *Rosh HaShanah*: one young bull, one ram, and seven one-year-old lambs; they shall all be unblemished.
- 9 And their grain-offering shall be fine flour mixed with olive oil as prescribed: three-tenths of an *ephah* for the bull, two-tenths of an *ephah* for the ram,
- 10 and one-tenth of an ephah for each lamb, for the seven lambs.
- 11 You shall also offer a young male goat for a sin-offering, besides the special atonement sin-offering of *Yom Kippur*;¹¹⁸ and you shall offer these additional ascent-offerings and their libations besides the morning continual ascent-offering and its grain-offering and libation.

- & CHASIDIC INSIGHTS 03-

recognize that this was the king and who did know the way to the palace, so he escorted the king back home. The king was so impressed with this person's knowledge that he made him his personal advisor.

A long time after this, the advisor wronged the king in some way, and in his anger, the king told his ministers to judge the advisor and declare him guilty of rebellion. The advisor was very upset because he knew what this meant, so he asked the king for one last request: that they both dress themselves in the clothes they wore when they had their first encounter in the forest. The king agreed, and when he put on the clothes he wore then and saw his advisor wearing the clothes he wore then, he remembered at once the tremendous favor the advisor had done him by leading him out of such a hopeless situation. In his gratitude, the king forgave the advisor of his misdeed and returned him to his post.

Similarly, when God wished to give the Torah, he first inquired of all the other nations and none accepted it. It began to look as if no one was interested in fulfilling God's purpose in creation and God had created the world for naught. But then, the Jews accepted the Torah immediately and enthusiastically.

Eventually, our initial enthusiasm waned and we transgressed the Torah's instructions. We therefore blow the shofar to remind God of the day when we first "met" at Mount Sinai and the shofar was blowing as we accepted His Torah. The shofar blast reminds God of how we accepted His Torah unconditionally, and He forgives our misdeeds.¹¹⁹

Both of these parables revolve around the idea that *Rosh Hashanah* is a time of renewal, of returning to the origin and drawing new levels of connection from the inexhaustible wellsprings of our relationship with God.

^{117.} Leviticus 23:26-32. 118. Ibid. 16:9. 119. Torat Shmuel 5637 (Vekachah) 80; Kedushat Levi 96a.

-80 ONKELOS 03-

12 ובחמשת עשרא יומא לירחא שביעאה מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון וּתְחַגוּן חַגָּא קַדָם יִיַ שִׁבְעַא יוֹמִין: 13 וֹתְקַרְבוֹן עֲלָתָא קַרְבַּן דִמְתְקַבֶּל בָּרָעוָא קָדָם יִיַ תוֹרִין בְּנֵי תורי תלת עשר דכרין תרין אמרין בְנֵי שָׁנָא אַרְבָּעא עֲשַׁר שַׁלְמִין יהון: 14 ומנחתהון סלתא דפילא במשח תַלַתַא עשרונין לתורא חַד לְתָלֶתָא עֲשַׂר תּוֹרִין תָּרֵין עשרונין לדכבא חד לתבין דכבין: אַמִּרָא לַאָמָרוֹנָא לָאָמָרוֹנָא 15 ּחָד בַּן לִאַרִבְּעַת עֲשַׂר אִמִּרִין: 16 וּצְפִיר בַּר עוִין חַד חַטַאתַא בַּר מֵעֵלַת תַּדִירָא מִנְחַתַה וָנָסְכַּה: 17 וביומא תנינא תורין בני תורי תַּבִי עַשַּׂר דָּכָרִין תַּבֵין אָמַרִין בני שנא אַרבעא עשר שלמין: 18 ומַנַחַתָהון וְנָסְבֵּיהון לְתוֹרִין לָדָבָרִין וּלְאָמָּרִין בָּמְנִיָנֵיהוֹן כַּדַחֲזֵי: 19 וצפיר בר עזין חד חטאתא בר מעלת תדירא ומנחתה ונסביהון:

שביעי 12 וּבַחֲמִשָּׁה שְׁשָּׁר יוֹם לַחְנֵישׁ הַשְּׁבִיעִׁי מְקְרָא־ לְדֶשׁ יִהְיָה לָבֶׁם כָּלֹ־מְלֶאכֶת עֲבֹדֶה לָא תַעֲשִּׂוּ וְחַוֹּתֶם חָג לִיהוָה שִּׁבְעַת יִמִים: 13 וְהִקְרַבְּעֶׁם עִלְּה אִשֵּׁה הֵיחַ נִיחֹתַ לֵיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָּעֶר שְׁלשְׁה עְשֶׂר אִילְם שׁנֵים בְּבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבָּעָה עְשֶׂר הְמִימִם יְהְיוּ: 14 וּמִּנְחָרָם סְלֶת בְּלוּלְה בַשֵּׁמֶן שְׁלשָׁה עֶשְׂרנִים לְאַיִל הָאֶּחָׁר לְאַרְבָּעָה הְאָחָר לִשְׁלשָׁה עְשָׂר בְּלוּלְה בַשֵּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרנִים לְאַיִל הָאֶחָׁר לְשְׁנִי הָאֵילְם: 15 וְעִשְּׁרוֹן עִשְּׁרוֹן לַבֶּבֶשׁ הַאֶּחֶר לְאַרְבָּעָה עְשֶׂר בְּבָשִׁים: 16 וִשְּׁעִיר־עִזִּים אֶחֶר חַאֵּאת מִלְּבַר עַלָּת הַהָּמִיד מִנְחָתָה וְנִסְבָּה: ם

17 וּבַּוֹּם הַשֵּׁנִּי פָּרָים בְּנֵי־בָּקֶר שְׁנֵים עָשֶׂר אֵילֵם שְׁנֵים כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנֶה אַרְבָּעָה עָשֶׂר הְמִימִם: 18 וּמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּיהֶׁם לַפָּרִים לֱאֵילֵם וְלַכְּבָשֵׁים בְּמִסְפָּרֶם כַּמִּשְׁפֵּט: 19 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחֶד חַמֵּאת מִלְּבַד עֹלַת הַהָּמִיד

וּמִנְחָתֶה וְנִסְבֵּיהֶם: ס

- 80 RASHI 03

קּלְלוֹת שֶׁבְּמִשְׁנֵה תוֹרָה. בַּשֵּׁנִי נֶאֲמַר: ״וְנְסְבֵּיהֶם״, על שְׁנֵי תְּמִידֵי הַיּוֹם, וְלֹא שִׁנָּה הַלְשׁוֹן אֶלְּא לִדְרשׁ, כְּמוֹ שָׁצְאְמְרוּ רַבּּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנְם לִבְּרְכָה״: בַּשֵּׁנִי ״וְנִסְבֵּיהֶם״, בַּשִּׁנִי ״וְנְסְבֵּיהָם״, בַּשִּׁנִי ״וְנְסְבִּיקָם״ – מֵ״ם יוֹ״ד מֵ״ם, בַּשִּׁשִׁי ״וּנְסְבִיקָי, בַּשְּׁבִיעִי ״בְמִשְׁפְּטְם״ – מֵ״ם יוֹ״ד מֵ״ם, הֲבִי כְּאֵז לְנָפוּךְּ הַמַּיִם מִן הַתּוֹרְה בָּחָג:

18 וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם לַפְּרִים. פְּרֵי הֶחָג שִׁבְעִים הַם, כְּנֶגֶד שָׁבְעִים אֲמוֹת שֻׁמִּתְמַצְטִים וְהוֹלְכִים, סִימַן כְּלֶיָה לְהֶם, וּבִימֵי הַמִּקְדְשׁ הְיוּ מְגִנִין צֵלֵיהֶם מִן הַיִּסוּרִין: וְלַבְּבְּשִׁים. וּבִימֵי הַמִּקְדְשׁ הְיוּ מְגִנִין צֵלֵיהֶם מְן הַיִּסוּרִין: וְלַבְּבְשִׁים. כְּנֵגֶד יִשְׂרָאֵל שָׁנַּקְרָאוּ "שֶׁה פְזוּרָה". וְהֵם קְבוּעִים וּשְׁמוֹנָה, לְכָלוֹת מֵהֶם תִּשְׁעִים וּשְׁמוֹנָה, לְכָלוֹת מֵהֶם תִּשְׁעִים וּשְׁמוֹנָה

.45 ירמיה נ, יז. 46. תענית ב, ב

−∞ CHASIDIC INSIGHTS 🗷 -

reorient this non-Jewish nature toward holiness, so that its strength and enthusiasm can be harnessed for holy purposes.

The Torah here tells us to take our cue from the bulls offered on *Sukkot*, which decreased daily. If we pamper our materiality, always giving in to what it insists are its "needs," it will quickly learn to assert itself and make continuously more demands of us. Rather, we should accustom it to make do with the minimum, while we strive for greater and greater fulfillment in spiritual areas.

At the same time, if we try to change our non-Jewish nature overnight, it will simply buck at the idea. Rather, we must accustom it gently and gradually to this new orientation, showing it step by step how

spiritual fulfillment is even more satisfying than gross material fulfillment.

This technique resembles that of encouraging Torah study by rewarding small children with sweets, more mature youngsters with money, and still more mature youths with honors or the promise of prestige, until finally the students learn to study the Torah for its own sake.

Once our material drives have been educated in this way, it is possible to make a quantum leap and wean them entirely of their material orientation, like the quantum leap from the last day of *Sukot* to *Shemini Atzeret*, when the number of bulls offered drops from seven to one.¹²⁸

- ♦ Seventh Reading 12 As I have commanded you, the fifteenth day of the seventh month shall be a holy occasion for you, i.e., Sukot; you shall not perform any mundane work, and you shall celebrate a festival to God for seven days.¹²¹
 - 13 In addition, you shall offer an ascent-offering, a fire-offering to please Gop: on the first day, you shall offer thirteen young bulls, two rams, and thirteen oneyear-old lambs; they shall all be unblemished. This additional offering is unique: the rams and lambs offered each day are double the amount required on the first day of each month, and the bulls decrease from thirteen on the first day to seven on the seventh day. The total number of bulls is 70, alluding to the 70 archetypal non-Jewish nations;¹²² these offerings serve to protect them from harm. Their decreasing number alludes to the abolition of non-Jewish governments in the messianic future. 123 The total number of lambs is 98; they serve to protect the Jews from the 98 curses with which they will be threatened before they enter the Promised Land. 124 The non-Jewish nations are alluded to by bulls, which represent Abraham, 125 because Abraham was 'the father of a multitude of nations.' 126 The Jews are alluded to by lambs, which represent Jacob, because Jacob was the only patriarch whose children were all progenitors of the Jewish people. There are two daily rams because the rams are mentioned between the bulls and the lambs and thus allude to an intermediate state between the non-Jews (bulls) and the Jews (lambs): of the sons of Isaac (who is represented by the ram), one (Jacob) became a Jewish patriarch and the other (Esau) did not. Since the rams only represent this intermediate state, there is no *intrinsic* significance to their total number, as there is for the bulls and the lambs.127
 - 14 And their grain-offering shall be fine flour mixed with olive oil, as prescribed: three-tenths of an *ephah* for each bull, for the thirteen bulls; two-tenths of an *ephah* for each ram, for the two rams;
 - 15 **and one-tenth** of an *ephah* **for each lamb, for the thirteen lambs.** Offer libations as prescribed with each animal.
 - 16 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and its libation.** Furthermore, on each day of *Sukot* you shall pour a water-offering on the Altar.
 - 17 And on the second day of *Sukot* you shall offer twelve young bulls, two rams, and thirteen one-year-old lambs, all unblemished.
 - 18 And you shall offer their grain-offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed.
 - 19 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and the libations** of both continual ascent-offerings.

−∞ CHASIDIC INSIGHTS ଔ−

is predisposed to see the material world as an end in itself and therefore opposes dedicating our lives to our Divine mission. Part of our task in life is to

¹³ The bulls decrease from thirteen on the first day to seven on the seventh day: We all have a non-lewish aspect of our nature, a part of us that

^{121.} Ibid. 23:33-36. **122.** Listed in Genesis 10. **123.** Likutei Sichot, vol. 23, p. 201, note 19. **124.** Deuteronomy 28:15 ff. **125.** See above, on 28:11. **126.** Genesis 17:5. **127.** Likutei Sichot, vol. 23, pp. 203-204.

-⊗ ONKELOS ଔ-תורין תליתאה 20 וביומא חַד עַשַּׁר דְּכָרִין תְּרֵין אָמָּרִין בני שנא אַרבעא עשר שלמין: 21 ומנחתהון ונסביהון לתורין לִדְכַרִיז בִּמִנִינֵיהוֹן וּלְאָמָרִין 22 וצפירא דַחַטַאַתַא כַּדַחוַי: חָד בַּר מֵעֲלַת הְדִירָא וּמִנְחֲתַה וְנָסְכַּה: 23 וֹבִיוֹמֵא רְבִיעַאָה תּוֹרִין עשרא דכרין תרין אמרין בני שנא אַרְבָּעָא עֲשַׁר שַלְמִין: 24 מָנְחַתָהוֹן וְנָסְבֵּיהוֹן לְתוֹרִין לְדִכְרִין וּלְאִמְּרִין כִּדַחֲזֵי: במניניהוץ 25 וצפיר בַּר עִזִין חַד חַטַאתַא בַּר מֵעֵלַת תָּדִירָא מִנְחֲתָה וְנָסְכַּה: 26 וּבִיוֹמָא חֲמִישָאָה תוֹרִין תִשְעָא דִּכְרִין הָרֵין אָמָרִין בָּנֵי שָׁנָא אַרְבִּעָא עֲשַׂר שַלִּמִין: 27 ומַנְחַתָהוֹן וְנָסְבֵּיהוֹן לְתוֹרִין לְדְכַרִין וּלְאָמֵרִין בְּמִנְיַנֵיהוֹן צב וּצְפִירָא דְחַטָּאתָא zs כַּדַחַזֵי: חַד בַּר מִעַלַת תִדִירַא ומִנְחַתָה 29 וביומא שתיתאה ונסכה: תורין תַמַנָיָא דַכָרִין תַרֵין אִמְּרִין בָּנֵי שִנָּא אַרְבִּעָא עֲשֵׁר שַׁלְמִין: 30 ומנחתהון ונסכיהון לתורין במניניהון ולאמרין לדכרין 12 וּצְפִירָא דְחַטָּאתָא כַּדַחוַי: חַד בַּר מֵעֵלַת תִּדִירָא מִנְחַתַה וְנָסְכַּהָא: 32 וּבִיוֹמֵא שְׁבִיעַאָה תורין שבעא דכרין תרין אמרין בָּנֵי שִנָּא אַרְבִּעָא עֲשַׂר שַׁלְמִין: זמנְחַתְהוֹן וְנִסְבֵּיהוֹן לְתוֹרִין 33 לָדָכָרִין וּלָאָמָרִין בָּמִנְיַנֵיהוֹן כִּדַחֲזֵי לָהוֹן: 34 וצָפִירָא דְחַטַאתַא חַד בָּר מֵעֲלַת תְּדִירָא מִנְחֲתַה וְנִסְכַּה: קהון תְּהַנְאָה כְּנִישִין תְּהוֹן 35 לָכוֹן כַּל עֲבִידַת פָּלְחַן לָא תַעְבִּדוּן:

20 ובַיָּוֹם הַשָּׁלִישֵׁי פַּרִים עַשָּׁתֵי־עַשֵּׂר אֵילֵם שָׁנַיִם כִּבַשֵּׁים בּנֵי־שַׁנֵה אַרְבַּעָה עַשֵּׂר תִּמִימֵם: 21 וּמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּיתֵם ֹלַפָּרִים לֱאֵילֶם וְלַבְּבָשֵּׂים בִּמִסְבָּרֶם בַּמִּשְׁבָּט: 22 וּשְּׁעֵיר חַמָּאת אֵחָד מִלְבַד עֹלֵת הַתַּמִּיד וּמִנְחַתָה וְנִסְבֵּה: ם 23 ובַיָּוֹם הַרְבִיעֵי פָּרֵים עֲשָׁרָה אֵילֵם שָׁנַיִם כִּבָשֵּׁים בְּנֵי שָׁנֵה אַרְבָּעָה עָשֶׂר תִּמִימֶם: 24 מִנְחָתֶם וִנִסְבֵּיהֵם ֹלַבַּּרִים לַאֵילֵם וַלַכִּבָשֵׂים בִּמִסְכָּרֵם כַּמִּשְׁבַּמ: 25 וּשִּׁעִיר אָחֶר חַפֵּאת מִלְבַר עלַת הַתָּמִיר מִנְחָתָה וִנִסְבָּה: 26 ובַיִּוֹם הַחַמִּישֵׁי פַּרִים תִשְׁעַה אֵילֶם שָׁנַיִם כִּבַשֵּׂים בּנֵי־שַׁנֵה אַרְבַּעַה עַשֵּׁר תִּמִימֵם: 27 וֹמִנְחַתֵם וְנִסְכֵּיתֵם ֹלַפָּרִים לֱאֵילֶם וְלַבְּבָשֵּׂים בְּמִסְבָּרֶם בַּמִּשְׁבְּט: 28 וּשְּׁעֵיר חַמָּאת אֵחָד מִלְבַד עֹלֵת הַתַּמִּיד וּמִנְחַתָה וְנִסְבֵּה: ם 29 ובַיָּוֹם הַשִּׁשֵּׁי פָּרֵים שִׁמֹנֵה אֵילֵם שִׁנַיִם כִּבָשֵּׂים בּנֵי־ שַׁנֵה אַרבּעָה עַשֵּׂר תִּמִימֶם: 30 וּמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּיהֵם ֹלַבַּּרִים לַאֵילֶם וַלַּכְבַשֵּׁים בִּמְסִפַּרֵם כַּמִשְׁפֵּט: 31 ושָׁעֵיר חַמַאת אַהַר מִלְבַר עֹלֵת הַתָּמִיר מִנְחָתָה וּנְסָבֶיהָ: ם 32 וּבַיְוֹם הַשְּׂבִיעֵי פָּרִים שִׁבְעֶה אֵילֵם שְׁנֵיִם כִּבָשֵׂים בִּנִי־ שָׁנֵה אַרְבָּעָה עָשֶׂר תִּמִימֵם: 33 וּמִנְחַתֵם וִנִּסְבֵּהֵם ֹלַבַּּרִים לַאֵילֵם וְלַבְּבָשֵׂים בִּּמִסְפַּרֵם בִּמִשְׁפַּמַם: 34 וּשִּׁעֵיר חַמַּאת אָחֶד מִלְבַד עלֵת הַתַּמִיד מִנְחַתָה וְנִסְבַּה: ם

מפטיר 35 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִּי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדֶה לְא תַעֲשְׂוּ:

∞ RASHI 🗷

שָׁבְעִים אֻמּוֹת, וּבְשֶׁבָּאִין לָלֶכֶת, אָמֵר לְהֶם הַמְּקוֹם: ״בְּבַקְשָׁה מִכֶּם, עֲשוּ לִי סְעוּדָה קְטַנְּה בְּדִי שֶׁאֵהְנֶה מִכֵּם״: 35 עצֶרֶת תְּהְיֶה לְּכֶם. עֲצוּרִים בַּעֲשִׂיַת מְלְאכָה. דְּבָר אַחֵר: "עֲצֶרֶת", עִצְרוּ מִלְצֵאת. מְלַמֵּד שֶׁשְׁעוּן לִינָה. וּמְדְרָשׁוֹ בְּאַנְּדְה־": לְפִי שֶׁכֶּל יְמוֹת הֶרֶגֶל הְקְרִיבוּ בְּנָגֶד

47. סוכה נה. ב.

- 80 CHASIDIC INSIGHTS 03

35 **A time of restriction for you:** The word for "restriction" (*atzeret*) can also be translated as "retaining," implying assimilation and integration.

Shemini Atzeret is described as "a time of restriction for you," whereas the seventh day of Pesach is described as "a time of restriction for God, your

God."131

This is because *Pesach* celebrates the Exodus from Egypt, when we were not spiritually mature enough to assimilate and integrate the significance and implications of the great Divine revelations we witnessed. Therefore, these revelations remained

- 20 And on the third day of *Sukot* you shall offer eleven bulls, two rams, and thirteen one-year-old lambs, all unblemished.
- 21 And you shall offer their grain-offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed.
- 22 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and its libation.**
- 23 And on the fourth day of *Sukot* you shall offer ten bulls, two rams, and thirteen one-year-old lambs, all unblemished.
- 24 You shall offer their grain-offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed.
- 25 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and its libation.**
- 26 And on the fifth day of *Sukot* you shall offer nine bulls, two rams, and thirteen one-year-old lambs, all unblemished.
- 27 And you shall offer their grain-offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed.
- 28 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and its libation.**
- 29 And on the sixth day of *Sukot* you shall offer eight bulls, two rams, and thirteen one-year-old lambs, all unblemished.
- 30 And you shall offer their grain-offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed.
- 31 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and its libations.**
- 32 And on the seventh day of *Sukot* you shall offer seven bulls, two rams and thirteen one-year-old lambs, all unblemished.
- 33 And you shall offer their grain- offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed for them.
- 34 You shall also offer **one young male goat for a sin-offering, besides the** morning **continual ascent-offering, its grain-offering, and its libation.**
- ◆ Maftir 35 As I have commanded you, the eighth day counting from the first day of Sukot—i.e., the 22nd of Tishrei—is the holiday called Shemini Atzeret ("The Eighth-[Day] Restriction"). In contrast to the other festivals, on which you are prohibited from engaging in mundane work because they are "holy occasions" in and of themselves, Shemini Atzeret shall be a time of restriction for you—that is, a day on which I restrain you from returning to your daily lives so I can spend time with you alone after we occupied ourselves with the needs of the rest of humanity the previous seven days. For this purpose, I restrict you on this holiday in two ways: you shall not perform any mundane work,¹²⁹ and, unlike the other holidays, you must stay the night of the holiday in proximity to the Tabernacle.¹³⁰

^{129.} Leviticus 23:36. 130. Likutei Sichot, vol. 33, pp. 176-182. The people were required to come to the Tabernacle (and later, the Temple in Jerusalem) on the three pilgrim festivals. See Exodus 23:17, 34:23-24.

-80 ONKELOS 03-

36 וּתְקֶּרְבוּן עֲלֶתָא קֻּרְבֵּן דְּמִתְקַבֵּל
בְּרַעָּנָא קָּרְבִּן דְּמִתְקַבֵּל
אַמְרִין בְּנֵי שְׁנָא שַׁבְעָא שַׁלְמִין
קָּרָכָא וּלְאַמְּרִין בְּמִנְיַנִיהוֹ לְתוֹרָא
הְּנִסְבָּה: 38 וּצְפִירָא דְּחַשְּׁאִתָּא
הְּנִסְבָּה: 38 וּצְפִירָא דְּחַשְּׁאַתְּא
הְּמוֹעֲדִיכוֹן בַּר מִנְּדְרִיכוֹן וְנְדָבַתְּכוֹן
הַּמוֹעֲדִיכוֹן בַּר מִנְּדְרִיכוֹן וּלְנִסְבֵּיכוֹן
הַּלְנַכְתַּרֹוֹן וּלְנִסְבַּיכוֹן
הַלְנַבְּחַת קְּדְשִׁיכוֹן: 31: נְאָמֵר
מֹשֶׁה לָבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל דִּי בַּקִּיִּד
מֹשֶׁה לָבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל דִּי בַּקִּיִּד
מֹשֶׁה לָבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל דִּי בַּקִּיִּד

36 וְהַקְרַבְּהֶּם עלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹתַ לֵיהוָה פַּר אֶחֶד אַיִּל אֶחֶד בְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְעֵה הְמִימִם: 37 מִנְחָתָם אַיִּל אֶחֶד בְּבָשִׁים בְּמִימְפְּרֶם בַּפִּוּשְׁפְּמ: 38 וּשְׁעִיר חַשָּאת אֶחֶד מִלְבַד עלַת הַהְּמִיד וּמִנְחָתָה וִנְסְבָּה: 39 אֵלֶה תִּעְשִׁוּ לֵיהוָה בְּמִוּעֲדִיכֶם לְבַד מִנְיְבִיכֶם וֹנְדְבְרֵביכֶם וְנִדְבְרֵביכֶם וְנִדְבְרֵביכֶם וְעִלְתִיכֶם וּלְנִסְבֵּיכֶם מְנִּדְבְרֵביכֶם וְנִדְבְרֵביכֶם וְעִלְתִיכֶם וּלְנִקְבְּתִיכֶם וּלְנִסְבֵּיכֶם וּלְנִמְנְבִיכֶם וְנִדְבְּתֵיכֶם וְעִלְתִיכֶם וּלְמִנְחָתֵיכֶם וּלְנִסְבִּיכֶם וּלְנִמְנִיכֶם וְנִדְבְּתֵיכֶם וְעִלְּתִיכֶם וּלְעִלְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְבְּתִיכֶם וּלְנִקְבְּתִיכֶם וּלְנִקְבְּתִיכֶם וּלְנִקְבְּתִיכֶם וּלְנִקְנִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִיכֶם וּלְנִקְנְתִּבְּלְנִילְבָּם וְנִיבְבְּתִיכֶם וֹיִנְתְּלְתִיכֶם וֹנְדְבְּתִיכֶם וּנִיִּבְבְּתִיכֶם וּנְבְּבְתִיכֶם וּנִינְם בְּנִיתְנְם וּנִבְּם וְנִבְּבְּתִיכֶם וּתְנִיתְ מִּם וּתְנִיבְם וּנִבְּים וְנִיבְּבְּתִיכֶם וּיִבְּתִּלְתִּתְּלִבְיּתְנְתִּם וּתְנִיבְם וּנְבִּבְּתִילְנָם וְנִבְּרְבְּתִילְם וְנִבְּם וְנִבְּבְּתִּיבְם וּתִּנְיִיבְם וּנְבִּיבְים וְנִיבְּבְּתִיבְם וּנִבְּים וְיבָּם וְנִבְּבְיִים וְּנִיבְם וּנְבִּים וְנִבְּבְיּתִיכֶם וּתִּים וּתְּיִבְם וְנִיבְּם וְנִבְּים וְנִבְּיבְּתְיִיבֶם וְנִיּיבְם וְנִבְּים וְנִיּבְם וְנִיּים וּיִבְּם וְנִבְּים וְבְּיִים מִּבְּים וּתְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּילְיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּילְיתִים בְּיבְּיִים בְּבְּיים בְּבְּיבְּילְים בְּיִים בְּיבְּיתְם בְּיבְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּיתְים בְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְ

קס״ח פסוקים. לחל״ק סימן. ואל״י פלה״ו סימן.

-80 RASHI 03-

קְרְבָּנוֹת בָּרֶגֶל, מִצְוָה הִיא בְּיֶרְכֶם, אוֹ נְדְרִים אוֹ נְדְבוֹת שָׁנָה, מַקְרִיבוּם בָּרֶגֶל, שֶׁמֶא יִקְשֶׁה לוֹ שָׁנָדְרְתֶּם כָּל הַשְּׁנָה, מַקְרִיבוּם בָּרֶגֶל, שֶׁמֶא יִקְשֶׁה לוֹ לְחֲוֹר וְלַצְלוֹת לִירוּשְׁלִים וּלְהַקְרִיב נְדְרָיו, וְנִמְצְא עוֹבֵּר בְּתְּיִבְל תְּאָחֵר״: וּ וִּיֹאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְהַכְּיִוּ שֶׁל הְענְיָן, דְּבְרֵי רַבִּי יִשְׁמְעֵאל. לְפִי שֶׁעַד כָּאן דְּבְרִיו שֶׁל מְשֶׁה, הְצְרְךְ מְשָׁה וְבְּרָשׁת נְדְרִים מַתְחֶלֶת בְּדְבּוּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, הְצְרְךְ לְחָבְּי וְלוֹמֵר שֶׁחָוֹר מֹשֶׁה וְאָמֵר פְּרְשָׁה וּוֹ לְיִשְּׁרְאֵל. שֶׁאָם לֹא בָן, יֵשׁ בְּמַשְׁמְע שֶׁלֹא אָמֵר לְהָם וּוֹ, אֶלֶא בְּפָּרְשַׁת נְדְרִים הִתְּחִיל דְּבָרְיוּ: מִלֶּלת בִּרְשִׁת מִינוֹם התְחִיל דְּבָרְיוּ: חַלֹּת פרשת פינחס

36 פּר אָחָד אִיל אָחָד. כָּל אֵלוּ בְּנֶגֶד יִשְּׂרָאֵל. ״הִתְעַבְּבוּ לִּי מְעֵט עוֹד״, וּלְשׁוֹן חִבָּה הוּא זֶה, בְּבָנִים הַנִּפְּטָרִים מֵאֲבִיהֶם וְהוּא אוֹמֵר לְהֶם: ״קְשָׁה עְלֵי פְּרַדְתְכֶם, עַבְּבוּ עוֹד יוֹם אָחָד״. מְשָׁל לְמֶלֶך שָׁעְשָׁה סְעוּדְה וְכוּ׳, בִּדְאִיתְא בְּמַפֶּכֶת סֻבְּה*י. וּבְמִדְרָשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא*י: לִמְּדָה תוֹרֶה בְּמַפֶּכֶת סֻבְּה*י. וּבְמִדְרָשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא*י: לִמְּדָה תוֹרֶה בְּמַפֶּכְת סֻבְּהִיּ שָׁיֵשׁ לוֹ אַבְסְנַאִי, יוֹם רִאשׁוֹן מַאֲבִילוֹ בְּעוֹר מַאֲבִילוֹ בְּעוֹר מַאֲבִילוֹ בְּמָתְר מַאֲבִילוֹ יְרֶק — בְּבַמְה, לְמְחָר מַאֲבִילוֹ יְרֶק — בּּחֹתֵר הַלְצִבִּילוֹ יְרֶק — בּּחֹת וְהוֹלֵך בְּפָרֵי הָחָג: 20 אֵלֶה תַּעְשׁוּ לַה׳ בְּמוֹעֲדִיכָם. אָם בְּאתָם לְּדֹר בְּהָרָבִים אָם בְּאתָם לְּדֹר בִּרְרִבָּם אָם בְּאתָם לִּרֹר בְּרָר הָקְצִבּר לְחוֹבָה: לְבָּד מִנְּיְדִיכָם. אִם בְּאתָם לְּדֹר

48. נה, ב. 49. סימן יז.

- 80 CHASIDIC INSIGHTS 03

er level of relationship with God every year. On the seventh day of *Pesach*, a mere week after our yearly rebirth, we are not mature enough to appreciate the implications of this new awareness. Only after we have received and integrated the new Divine consciousness fully—six months later, at *Shemini Atzeret*—do these revelations become truly ours.¹³³

This is alluded to in this verse, "the eighth day shall be a time of restriction for you." The imagery of the "day" connotes revelation; "eight" (in Hebrew: *shemoneh*) connotes "fat" or "fullness" (*shemen*). The verse can thus be read, "you will integrate the fullness of the revelation" on *Shemini Atzeret*.¹³⁴

^{133.} Likutei Torah 2:13; 4:76. On a yearly scale, the holiday of *Pesach* culminates in *Shavuot*, when we receive the Torah anew. But this new revelation of Torah, the first tablets, is shattered on the 17th of *Tamuz*. There follow three weeks of mourning for this lost innocence, followed by seven weeks of promise of its restoration on a higher level. This occurs in the course of the holidays of *Tishrei*, which culminate in *Shemini Atzeret*, with the giving of the second tablets. 134. *Sefer HaMa'amarim 5702*, p. 35.

36 To further demonstrate this intimacy between us, you shall offer an ascent-offering, a fire-offering to please GoD: one bull, one ram, and seven one-year-old lambs, all unblemished. True, this is the same additional offering required on *Rosh HaShanah* and *Yom Kippur*, but in juxtaposition to the additional offerings of the previous seven days, it highlights the uniqueness of the Jewish people: *one* bull, *one* ram, and only the usual set of seven lambs that alludes to God's covenant with the Jewish people. ¹³²

37 You shall offer their grain-offerings and their libations—for the bulls, rams, and lambs—according to their number, as prescribed.

38 You shall also offer one young male goat for a sin-offering, besides the morning continual ascent- offering, its grain-offering, and its libation.

39 These you shall offer for God on your festivals, besides your outstanding vows and voluntary offerings—for your ascent-offerings, grain-offerings, libations, and peace-offerings—that you have vowed to offer. As long as you have made the pilgrimage to Jerusalem to offer the required offerings,

Occasion	Ascent-Offerings			Sin Offering
Occasion	Bulls	Rams	Sheep	Goat
Twice daily			1	
The Sabbath			2	
Rosh Chodesh	2	1	7	1
Passover (7 days)	2	1	7	1
Shavuot	2	1	7	1
Rosh HaShanah	1	1	7	1
Yom Kippur	1	1	7	1
Sukot 1st day	13	2	14	1
2 nd day	12	2	14	1
3 rd day	11	2	14	1
4 th day	10	2	14	1
5 th day	9	2	14	1
6 th day	8	2	14	1
7 th day	7	2	14	1
Shemini Atzeret	1	1	7	1

Figure 4: The Daily and additional offerings

offer any outstanding voluntary offerings you may owe as well."

30:1 **Moses spoke to the Israelites**, conveying the laws of the additional sacrifices **in accordance with all that God had commanded Moses** (See Figure 4).

The *Haftarah* for *parashat Pinchas* may be found on p. 250. The *Haftarah* for the First Sabbath of the Three Weeks may be found on p. 253.

- 80 CHASIDIC INSIGHTS 03-

above, "for Gon, your God," kept in safekeeping, so to speak, until we were ready for them.

The holiday of *Sukot*, however (which culminates in *Shemini Atzeret*), celebrates God's protection of us during our trek in the desert, most of which took

place after the revelation at Mt. Sinai, after we had achieved spiritual maturity. As such, we could integrate these revelations into our consciousness, and therefore they are "for you."

On the personal level, we are all reborn into a high-

^{132.} See above, on 28:11.

Numbers 26:5-51	Clan
Reuben	
Chanoch	1
Palu	2
(Eliav)	
 	3
Karmi	4
Simeon	
Nemuel	5
Yamin	6
Yachin	7
	8
	9
1	
	10
	11
LIVIII	11
I/ -1 t	12
1 11	12
	10
	13
Chevron	14
26	1-
	15
1 1 1	16
	17
1	
 	18
	19
	20
Ozni	21
Eri	22
Arod	23
Areli	24
Judah	
Er	
Onan	
Sheilah	25
Peretz	26
Chetzron	27
Chamul	28
Zerach	29
Issachar	
Issachar Tola	30
1	30
Tola	
	REUBEN Chanoch Palu (Eliav) Chetzron Karmi SIMEON Nemuel Yamin Yachin Zerach Shaul Levi (Num. 26:57-63) Gershon Livni Kehat Amram Korach Chevron Merari Machli Mushi GAD Tzefon Chagi Shuni Ozni Eri Arod Areli JUDAH Er Onan Sheilah Peretz Chetzron Chamul

Genesis 46:8-27	Numbers 26:5-51	Clan
	Zebulun	
Sered	Sered	34
Elon	Elon	35
Yachle'el	Yachle'el	36
	Manasseh	
	Machir	37
	Gilead	38
	Iezer	39
	Chelek	40
	Asriel	41
	Shechem	42
	Shemida	43
	Chefer	44
	(Tzelofechad)	
	Ephraim	
	Shutelach	45
	Eran	46
	Becher	47
	Tachan	48
	Benjamin	
Bela	Bela	49
	Ard	50
	Naaman	51
Becher		
Ashbel	Ashbel	52
Gera		
Naaman		
Eichi	Achiran	53
Rosh		
Миріт	Shefufam	54
Chupim	Chufam	55
Ard		
	Dan	
Chushim	Shucham	56
	Asher	
Yimnah	Yimnah	57
Yishvah		
Yishvi	Yishvi	58
Beriah	Beriah	59
Chever	Chever	60
Malkiel	Malkiel	61
	Naftali	
Yachtze'el	Yachtze'el	62
Guni	Guni	63
Yetzer	Yetzer	64
Shilem	Shilem	65

Figure 3: Comparison of Clan Names in the Genealogy Lists in Genesis and Numbers. Names that are different in the two listings appear in *italics*. Most clans are named after Jacob's grandchildren; clans named after children or grandchildren of Jacob's grandchildren appear in **bold**. (Children and grandchildren of Jacob's grandchildren that are *not* counted as clans appear in parentheses.)

	First Census	Second Census		
	Numbers 1:20-46	Numbers 26:5-51	Difference	% Change
Reuben	46,500	43,730	-2,770	-5.96%
Simeon	59,300	22,200	-37,100	-62.56%
Gad	45,650	40,500	-5,150	-11.28%
Judah	74,600	76,500	+1,900	+2.54%
Issachar	54,400	64,300	+9,900	+18.20%
Zebulun	57,400	60,500	+3,100	+5.40%
Manasseh	32,200	52,700	+20,500	+63.66%
Ephraim	40,500	32,500	-8,000	-19.75%
Benjamin	35,400	45,600	+10,200	+28.81%
Dan	62,700	64,400	+1,700	+2.71%
Asher	41,500	53,400	+11,900	+28.67%
Naftali	53,400	45,400	-8,000	-14.98%
total	603,550	601,730	-1,820	-0.30%

Levi	Numbers 3:14-39	Numbers 26:57-63		
Gershon	7,500			
Kehot	8,600			
Merari	6,200			
total	22,000	23,000	+1,000	+4.54%

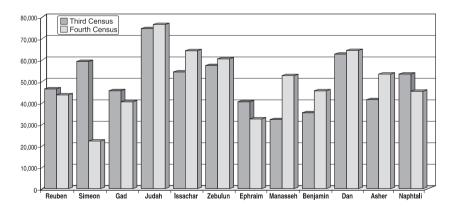

Figure 2: Comparison of the Third and Fourth Censuses

Haftarah for the First Sabbath of the Three Weeks

When the Sabbath of *parashat Pinchas* falls before the 17th of Tamuz, the following *haftarah* is read after *parashat Matot*. (In these years, *Matot* and *Masei* are not combined.)

When the Sabbath of *parashat Pinchas* falls after the 17th of Tamuz, the following *haftarah* is read after *parashat Pinchas*. (In these years, *Matot* and *Masei* are combined.)

Jeremiah 1:1-2:3

Until this point, all the *haftarot* are connected thematically with the *parashiot* they accompany. During the three weeks preceding the 9th of Av, in which we mourn the destruction of the Holy Temples, the subject of the *haftarot* is prophetic chastisement for the sins that brought about the destruction of the Temple and delay its restoration.

The schedule of Torah readings is arranged such that *parashat Devarim* must always be read on the third Sabbath of these three weeks. Therefore, if the Sabbath of *parashat Pinchas* falls within the three weeks (i.e., after the 17th of Tamuz), *Matot* and *Masei* are combined on the second Sabbath.

1:1 The following are the words of the prophet Jeremiah son of Chilkiah, one of the priests who were in Anatot, in the land of Benjamin, 2 to whom the word of God first came in the days of Yoshiahu son of Amon, king of Judah, in the thirteenth **year of his reign.** 3 He prophesied through the remainder of Yoshiahu's reign, and continued in the days of Yoshiahu's successor, Yehovakim son of Yoshiahu, king of Judah, and until the end of the eleven years of<FJ> the reign of Yehoyakim's successor, Tzidkiahu, son of Yoshiahu, king of Judah, that is, **until the** destruction of the Temple and the exile of Jerusalem in Av, the fifth **month.** 4 He became a prophet as follows: "The word of God came to me, saying: 5 'Before I formed you in the womb, I knew you, for I showed Adam every generation

1:1 דַּבְרֵי יִרְמְיֶהוּ בֶּוֹלְהְיָהוּ מִוֹן
בְּשֶׁר בְּעֲנָתוֹת בְּשֶׁרְ בִּנְמְוֹ בִּינְמִן
בְשָׁלֵּה הְּהָרְ הִיּבְרִי הִוֹּה בִּשְׂלְשׁר בְּעֲנָתוֹת בְּשֶׁרְיֹן בִּנְמִן
יְאשִׁיְהוּ בֶּוֹלְהְ יְהוּדֶה שְׁנָה יְהוּדֶה בִּשְׁלְשׁר בְּעָבֶרוֹ מַלֶּךְ יְהוּדֶה בִּשְׁלְשֵׁר בְּעָבְהוֹ בֶּלְרָהוֹ בְּלְיִהוּ בֶּן־ יְהוּדֶה עַד־בְּלְוֹת יְרוּשָׁלֵם בְּלְבִים בָּן־יִאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדֶה עַד־בְּלְוֹת יְרוּשָׁלֵם בִּלְיִהוּ בֶּן־ יִאשִׁיְהוּ מֵלֶךְ יְהוּדֶה עַד־בְּלְיִהוֹ מֵלֶךְ יְהוּדֶה עַד־בְּלְיִהוֹ בְּלֶרְ יְהוּדְה עַד־בְּלְיִהוֹ מֵלֶךְ יְהוּדְה עַדְּר בְּעָבְיה בְּבֶרְיִהוֹה בְּלֵי בְּבְרִייְהוֹה בָּלְיִה בְּבְרִייְהוֹה בְּבְּלְיִהוֹ בְּבְרִי בְּעָבְיה בְּבְּרִי מִנְתְּיִיךְ: 6 וְאַבְּרְךְּ אָבְיִהְ בְּבְּלְיְהוֹ בְּבְרִי בְּבְרִייִהוֹה בְּבְרִי מִבְּרְיִם בְּבְיִבְיִים מִבְּיִבְיִה בְּבְרִייִהוֹ בְּבְרִי מִבְּרִים בְּבְרִייִהוֹ בְּבְרִי מִבְּיִה בְּבְרִייִהוֹן מֵעְלִי בְּבְרִייִהְוֹּה בְּבְרִייִהוֹ בְּבְרִים בְּבְרִים מִבְּיִבְיִה בְּבְרִייִה וֹבְּבְיִים מִּבְיּיִם מִבְּיִים מִּבְיִים מִבְּיִים מִּבְיִים מִבְּעִרְיהִי בְּבְרִייִים וְבִּבְיִים מִּבְיִים מִבְּיִים מִּבְייִם מִּבְיּשְׁיִים בְּבְרִייִם מִבְּבִים מִּבְיִים מִבְּיִים מִבְּישְׁיִים בְּבְיִים מִּבְּישְׁיִים בְּבִּיְיִהְיִים בְּבִּישְׁיִים בְּבְּבְיִים בְּבִיים בְּבִּייִם מִבְּיִים בְּבְיִים מִבְּיִים בְּבְיִים מִבְּיִים בְּבִייִים מִּבְּיִם מִּבְּיִים בְּבִּישְׁיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבִיים בְּבִּייִים בְּבִּיים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבְיבְייִים בְּבְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְיים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִבְייִים בְּבְּבְייִים בְּבְּיבְיים בְּבְּיים בְּבְּיִבְייִים בְּבְּיִים בְּבְּיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְייִבְיים בְּבְּבְייִים בְּבְּבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיבְייִים בְּבְּיבְיוֹים בְּבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּבְּיבְייִים בְּבְּבְיבְיים בְּבְיבְייִים בְּבְיבְּיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּיבְבְּבְייִים בְּבְּבְייִי

and its prophets; and before you emerged from the womb, I appointed you to be a prophet. Therefore, do not demur: I have made you a prophet to rebuke the Jewish people—for they have betrayed Me and are behaving as if they were one of the other nations—and to prophesy about the retribution awaiting the nations who oppose the Jewish people. It was you who I had in mind when I said to Moses, "I will raise a prophet from amongst them like you,"³⁶ for just as he rebuked, so must you rebuke them, and just as he led them for forty years, your career as a prophet will span forty years.' 6 I replied, 'Alas, my Lord God! Behold, I do not know how to speak to them, for I am a youth, and am not yet worthy to rebuke them. Whereas Moses rebuked them after he had done many miraculous things for them, You are sending me to rebuke them at the beginning of my career.'

^{36.} Deuteronomy 18:18.

7 God said back to me, 'Say not, "I am a youth," for wherever I send you, even to the gentiles, you shall go, and whatever I command you to say to the Jews, you shall speak. 8 Fear them not, for I am with you to save you, says God.' 9 God stretched out His hand and touched my mouth, giving me the gift of prophecy, and Gop said to me, 'Behold, I have placed My words in your mouth. 10 Behold, I have appointed you over the gentile nations and over the gentile kingdoms, to uproot, to crush, to destroy, and to demolish the enemies of the Jewish people, and over the Jewish people to build and plant if they heed your message.' 11 The word of God came to me, saying: 'What do you see, Jeremiah?' I said, 'I see a rod of an almond tree.' 12 God said to me, 'You have seen well, for just as an almond tree is quick to blossom, I hasten My word to accomplish it. And just as it takes 21 days for an almond tree to ripen its fruit after it blossoms, 21 days will pass from the day the enemy breaks through Jerusalem's walls until the Temple will be burnt.' 13 The word of Gop came to me a second time, saying: 'What do you see now?' I said, 'I see a bubbling pot, whose foam is facing toward the north.' 14 God said to me, 'This means that from the north the misfortune will break forth upon all the inhabitants of the land. The Babylonians will attack from the north. 15 For behold, I am summoning all the families of the kingdoms of the north, says God, and they will come, and each one will place his throne at the entrance of the gates of Jerusalem and against all its walls, all around, and against all the cities of Judah. 16 I will utter My judgments against the Jewish people concerning all their evil, how they left Me and offered up ascent-offerings to other gods and they prostrated themselves to the work of their hands. 17 You shall

ויאמר יהוה אלי אל-תאמר נער ח יהוה את יהוה אלי היטבת מה אתה ראה ואמר ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה מצפון תפתח הרעה על כל־ישבי ן: 15 כי | הנני קרא לכל־משפחות כסאו פתח | שערי

gird your loins, arise, and speak to them all that I command you. Do not be dismayed by them, lest I break you before them. 18 I—behold, I have made you today as impervious as a fortified city, an iron pillar, and copper walls against the entire land, against the kings of Judah, against its princes, against its priests, and against the people of the land.

19 They shall fight against you, trying to refute your words, but they shall not prevail against you, for I am with you, says God, to save you.' 1 The word of God came to me, saying: 2 'Go and call out in the ears of Jerusalem, saying: "So said God: If only you would return to Me! I would certainly forgive you, for despite your sins, what I remember about you is the loving-kindness of your youth, the love of your nuptials when I brought you to our wedding canopy at Mount Sinai, your following Me trustingly from Egypt into the desert without any provisions to speak of, into a land not

יְהְנֶה נְצְלְהַמְּוּ אֵלֶיךּ וְלֹא־יִוּכְלוּ לֵךְ כִּי־אִתְּהְ אֲנֵי נְאֵם־יִהְנָה לְהַצִּילֶךְ: 1:1 וַיְהֵי דְבַר־ יְרוּשְׁלֵם לֵאמֹר כָּה אָמֵר יְהֹנָה וְכַרְּאֹרֶ בְּאָוֹנִי לְךְ תֶּסֶר נְעוּרִיִּךְ אֲהְבָת כְּלְוּלֹתְיִךְ לָבְתַּךְ לְדְ תֶּסֶר נְעוּרִיךְ אֲהְבָת כְּלְוּלֹתְיִךְ לָבְתַּךְ אְבְלִיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה הָבִא אָלֵיהָ לָבְתִּךְ אְבְלִיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה הָבִא אָלֵיהֶם נְאָם־ אְבְלֵיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה הָבִא אָלֵיהֶם נְאָם־

sown, to 'marry' Me by accepting the Torah. 3 **Israel is holy to God**, like the raised-offering that is dedicated to Him as **the first of His grain**. Therefore, **all who eat him**, who attempt to annihilate him, **shall be guilty. Evil shall befall them**, **says God**.""

Dedicated in honor of our children

Nathan, Yitzchok, Moshe Lev, and Gilana

May you continue to grow in the ways of our holy Torah

Yuri and Deana Pikover

